

รายงานการวิจัย

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้
The Creation of Fine Arts Relational in local Southern
Florae

ศาโรจน์ มีพวกมาก Saroch Meepuakmak

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ. 2561

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้

สาโรจน์ มีพวงมาก¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ และวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ถิ่นสังคมชนบทภาคใต้ ความประทับใจและได้สัมผัสกับพืชพันธุ์ที่มีความหลากหลายที่อยู่รอบตัว เห็นถึงคุณค่าของความงามที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะถิ่น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของใบไม้พื้นถิ่นชนิดต่าง ๆ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดอารมณ์แห่งสุนทรียแสดงออกถึงบรรยากาศแห่งความผูกพัน โดยใช้วัสดุจากพืชพันธุ์ผ่านกระบวนการค้นคว้าทางศิลปะที่แสดงทางทัศนธาตุ เทคนิควิธีการสร้างสรรค์เฉพาะตัว ในรูปแบบผลงานจิตรกรรม 2 มิติ โดยใช้กลวิธีจิตรกรรมเทคนิคผสม จำนวนไม่น้อยกว่า 8 ชิ้น และประกอบด้วยระเบียบวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ อีกทั้งสามารถพัฒนารูปแบบการสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้และปรับปรุงให้ตรงกับเป้าหมายต่อไป

คำสำคัญ: พืชพันธุ์, จิตรกรรม

---

¹อาจารย์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาศิลปกรรมและออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
อ.เมือง จ.สงขลา

The Creation of Fine Arts Aesthetic of life

Saroch Meepuakmak¹

Abstract

The research were study the creation of Fine Arts Aesthetic of life to presenting a perspective of creative individual expression through art techniques by the story of valus aesthetic experience to the cause. By creating and truncated shape that symbol of represents the imagination from the senses to consistent with idea by collecting data of considering the creative arts .to search the definition of beauty that to express appreciation of the beauty existing using natural mediation by selecting truncated or converted into natural shapes the convey , The idea or imagination of creator were by shape, technique to created emotion ,feeling of beauty to guide the creativity The unique identity of creator to study format process of creative as a result to art to contemporary painting using mixed painting technique not less than 8 artworks. Research methods of descriptive analysis. with illustration. In addition, to develop creativity to contribute to learning and improving into the next goal.

Keyword: Florae, Painting

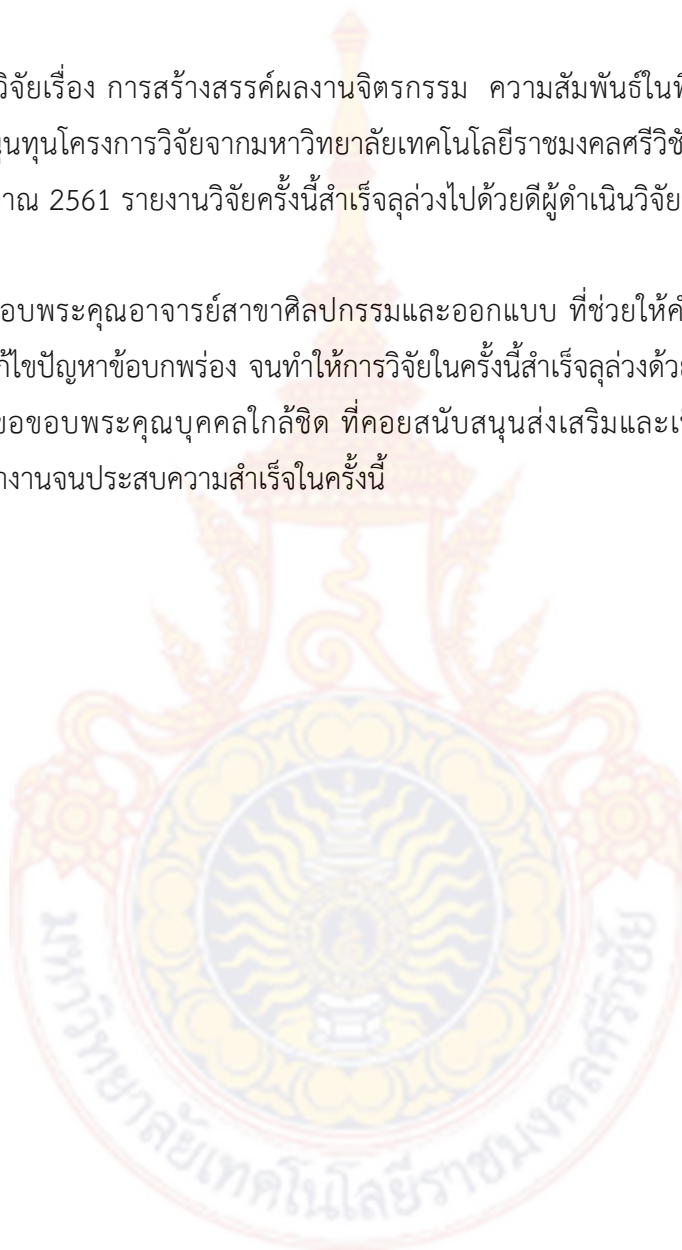
กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ได้รับการสนับสนุนทุนโครงการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2561 รายงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีผู้ดำเนินวิจัยขอกราบขอบพระคุณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สาขาศิลปกรรมและออกแบบ ที่ช่วยให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางรวมทั้งแก้ไขปัญหาข้อบกพร่อง จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณบุคคลใกล้ชิด ที่คอยสนับสนุนส่งเสริมและเป็นกำลังใจ ให้ผู้วิจัยพยายามในการทำงานจนประสบความสำเร็จในครั้งนี้

สาโรจน์ มีพวงมาก
สิงหาคม 2562

บทที่	สารบัญ	หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ก
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
	กิตติกรรมประกาศ.....	ค
	สารบัญ.....	ง
	สารบัญภาพ.....	ช
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์การวิจัย.....	1
	กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย.....	1
	ขอบเขตการวิจัย.....	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	เอกสารและข้อมูลที่ได้จากมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม.....	5
	เอกสารและข้อมูลที่ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	10
	เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความงามในธรรมชาติ.....	12
	เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตและประสบการณ์.....	15
	เอกสารและข้อมูลข้อมูลที่ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	17
	เอกสารและข้อมูลอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม.....	26
	ปีเตอร์ ดีอก.....	26
	เคธี อัลเลน.....	28
	จินตนา เปี่ยมศิริ.....	32
3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	34
	แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	34
	แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	34
	วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน.....	35

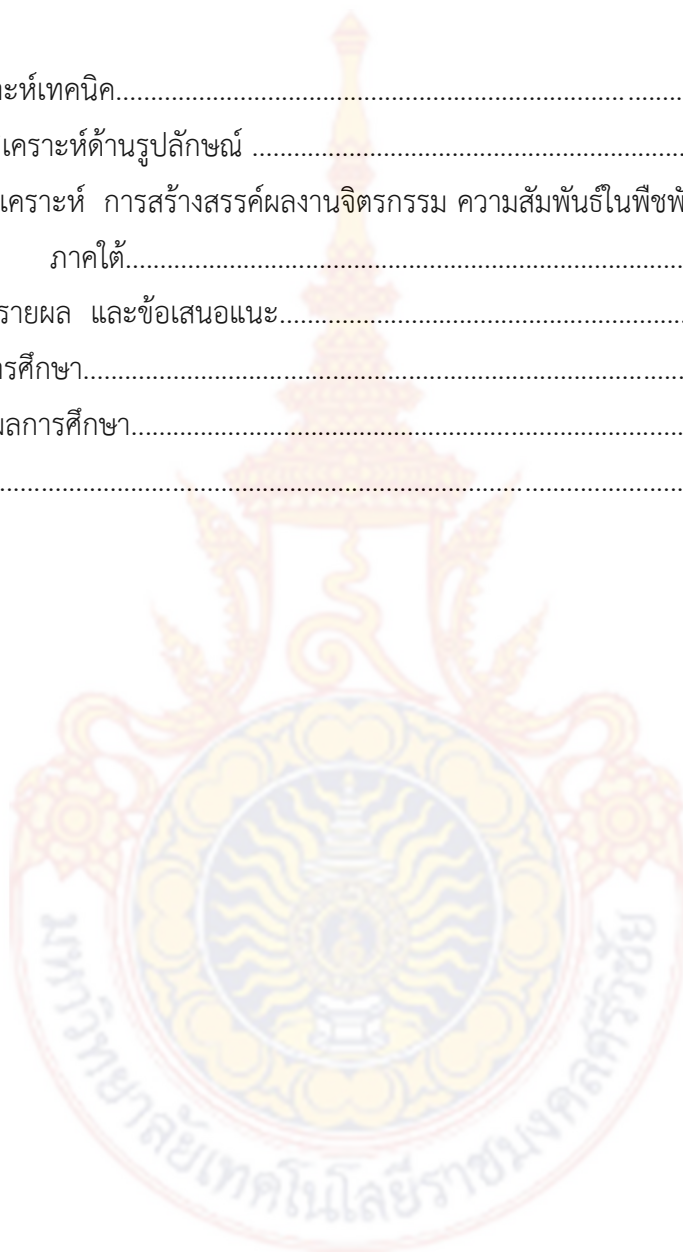
สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล.....	35
วัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	36
การสร้างภาพร่างหรือภาพต้นแบบ.....	43
การสร้างสรรค์ผลงานจริง.....	47
ขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน.....	47
การพัฒนาและคลี่คลายผลงาน.....	55
4 การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน.....	63
หลักการวิเคราะห์ผลงานศิลปกรรม.....	63
หลักการวิเคราะห์ด้านเนื้อหา.....	63
หลักการวิเคราะห์รูปลักษณ์.....	64
วิเคราะห์และการสังเคราะห์ทัศนธาตุ.....	64
จุด (Point).....	64
เส้น (Line).....	65
สี (Colors).....	66
น้ำหนัก (Tone).....	70
พื้นผิว (Texture).....	71
พื้นที่ว่าง (Space).....	72
รูปร่าง (Shape).....	72
รูปทรง (Form).....	73
เอกภาพ (Unity).....	73
สัญลักษณ์ (Symbol).....	76
หลักการวิเคราะห์รูปแบบของงานศิลปะ.....	77
หลักการวิเคราะห์รูปแบบของงานศิลปะ (Style Analysis)	78
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น	
ภาคใต้.....	80
การวิเคราะห์ด้านเนื้อหา.....	80
การวิเคราะห์สัญลักษณ์.....	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์เทคนิค.....	83
หลักการวิเคราะห์ด้านรูปลักษณ์	85
สรุปการวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น ภาคใต้.....	94
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปผลการศึกษา.....	95
อภิปรายผลการศึกษา.....	96
บรรณานุกรม.....	97

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพแสดงใบกระถิน.....	18
2 ภาพแสดงใบยางพารา	19
3 ภาพแสดงผักหวานบ้าน	19
4 ภาพแสดงลำไ้เพ็ง	20
5 ภาพแสดงต้นมะอึก	20
6 ภาพแสดงบอนส้ม	21
7 ภาพแสดงมันปู	21
8 ภาพแสดงลูกฉิ่ง	22
9 ภาพแสดงลูกเนียง	22
10 ภาพแสดงกะทือ.....	23
11 ภาพแสดงทำม้ง.....	23
12 ภาพแสดงต้นนุ่น.....	24
13 ภาพแสดงมะละกอ	24
14 ภาพแสดงใบยี่ห่วย.....	25
15 ภาพแสดงชะอม	25
16 ภาพแสดงชะพลู.....	26
17 ภาพแสดง White Canoe	27
18 ภาพแสดง The Architect’s Home In The Ravine.....	27
19 ภาพแสดง treasures	28
20 ภาพแสดง In the Moment 3	29
21 ภาพแสดง Clyne Gardens	29
22 ภาพแสดง In the Moment 2.....	30
23 ภาพแสดง Autumnal Arboretum	30
24 ภาพแสดง Botanical Gardens	31
25 ภาพแสดง สวนสี่เทา 2	32
26 ภาพแสดง บ้านฮ่อม	33

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
27 ภาพแสดงเฟรม.....	36
28 ภาพแสดงพู่กันแบน.....	36
29 ภาพแสดงพู่กันกลม	37
30 ภาพแสดงสีอะคริลิก	37
31 ภาพแสดงดินสอ 2B	38
32 ภาพแสดงดินสอ EE	38
33 ภาพแสดงมีดคัตเตอร์.....	39
34 ภาพแสดงสีน้ำพลาสติก	39
35 ภาพแสดงเทปกาวนิโต้ได้	39
36 ภาพแสดงกาวลาเท็กซ์	40
37 ภาพแสดงยางลบ.....	40
38 ภาพแสดงจานสี.....	41
39 ภาพแสดงกาพ่นสี.....	41
40 ภาพแสดงถังลม.....	42
41 ภาพแสดงแก้วน้ำพลาสติก.....	42
42 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 1	43
43 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 2.....	44
44 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 3.....	44
45 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 4.....	45
46 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 5.....	45
47 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 6.....	46
48 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 7.....	46
49 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 8.....	47
50 ภาพแสดงขั้นตอนการพ่นสีพื้นให้ทั่วทั้งเฟรม.....	48
51 ภาพแสดงวางกลุ่มใบไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่	49

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
52 ภาพแสดงการสร้างโทนสีด้วยค่าน้ำหนักกลาง.....	49
53 ภาพแสดงการวางกลุ่มใบไม้ในส่วนของชั้นที่ 2.....	50
54 ภาพแสดงการพ่นสีในส่วนของน้ำหนักชั้นที่ 2.....	50
55 ภาพแสดงการวางกลุ่มใบไม้ชั้นที่ 3.....	51
56 ภาพแสดงการพ่นสีเก็บรายละเอียดส่วนต่าง.....	51
57 ภาพแสดงลักษณะผลงานเสร็จสมบูรณ์	52
58 ภาพแสดงการรองพื้นโทนสีฟ้า สีม่วง ให้ทั่วทั้งภาพ.....	52
59 ภาพแสดงขั้นตอนการจัดองค์ประกอบของกลุ่มใบไม้	53
60 ภาพแสดงการพ่นสีในชั้นแรก.....	53
61 ภาพแสดงการวางกลุ่มใบไม้ในชั้นที่ 2	54
62 ภาพแสดงลักษณะผลงาน "ความงามธรรมชาติพื้นถิ่น"	54
63 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 1.....	55
64 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 2.....	56
65 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 3.....	57
66 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 4.....	58
67 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 5.....	59
68 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 6.....	60
69 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 7.....	61

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
70 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพีชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ ชั้นที่ 8.....	62
71 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์ด้านเนื้อหา.....	80
72 ภาพแสดงการเกิดรูปทรง.....	81
73 ภาพแสดงการทับซ้อนบรรยากาศของแสง.....	81
74 ภาพแสดงการใช้สีเป็นตัวสร้างรูปทรง.....	82
75 ภาพแสดงบรรยากาศช่วงเวลา.....	82
76 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวที่มีความแตกต่างกัน.....	83
77 ภาพแสดงการใช้รูปทรงตัดกันในบางส่วน.....	83
78 ภาพแสดงลักษณะจังหวะการซ้ำ.....	84
79 ภาพแสดงการสร้างความเคลื่อนไหว.....	84
80 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์จุด	85
81 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์เส้น.....	86
82 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์การใช้โทนสี.....	87
83 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์น้ำหนัก.....	88
84 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์พื้นผิว.....	89
85 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	90
86 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์รูปทรง.....	91
87 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์เอกภาพ.....	92
88 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์สัญลักษณ์.....	93

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงลมหายใจสุดท้าย นอกจากความต้องการทางร่างกาย หรือความต้องการในปัจจุบันซึ่งทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้แล้ว มนุษย์ยังเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการทางจิตใจด้วย เช่น ความรัก ความอบอุ่น ความรู้ ความสำเร็จ หรือความกระหายในสิ่งอื่นใดเพื่อหวังสร้างและเสริมประสบการณ์ให้กับชีวิต ซึ่งความต้องการนี้เองที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์อย่างชัดเจน

โดยธรรมชาติมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคมเพื่อการพึ่งพาอาศัย แรกเกิดเรากลัวต้องพึ่งพิงการเลี้ยงดูจากผู้อื่น และเมื่อเติบโตขึ้น พัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ตามช่วงวัยและทักษะชีวิต จะส่งผลให้เราสามารถปรับตัวเพื่อรู้จักพึ่งพาอาศัยผู้อื่นอย่างมีเหตุมีผลเหมาะสมกับวุฒิภาวะมากขึ้น รวมทั้งเรียนรู้วิถีทางที่จะทำให้เราสามารถอยู่รอดได้ด้วยตนเอง และภายใต้สภาวะทั้งหมดนี้ ส่งผลให้มนุษย์มีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง จนในท้ายที่สุดเกิดเป็นสัมพันธภาพระหว่างมนุษย์ทั้ง

การสร้างสรรคผลงานศิลปะในลักษณะงานจิตรกรรม 2 มิติ รูปแบบงานจิตรกรรมร่วมสมัย เพื่อแสดง ให้เห็นถึงมุมมองส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ การรับรู้ปรากฏการณ์ทางความงาม เริ่มจากการสัมผัสด้วยการทำหน้าที่ของอวัยวะสัมผัสรับสัมผัส นำไปสู่การรับรู้ การเกิดความรู้สึก การตีความ หรือแปรความจากความรู้สึก นำไปสู่การเกิดจินตนาการ การคิด การวิเคราะห์ การเห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งและกลายเป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพในที่สุด และต้องการเผยแพร่องค์ความรู้ของงานสร้างสรรค์และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อต้องการแสดงความรู้สึกสัมพันธ์ในคุณค่าของพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้
2. เพื่อต้องการศึกษาสุนทรียะนั้นขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมใกล้ตัว
3. เพื่อศึกษาค้นคว้ารูปแบบ กระบวนการสร้างสรรค์ความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์ และเผยแพร่ความรู้ในงานสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น ผู้สร้างสรรค์ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นจากศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ หนังสือ งานวิจัย ทั้งรูปวาด ข้อมูลสื่อ สัญลักษณ์และความเกี่ยวข้อง
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากภาคเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการถ่ายภาพ เพื่อเป็นข้อมูลความเข้าใจในแรงบันดาลใจกับเนื้อหา และสอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการในการสร้างสรรค์
3. ค้นคว้าทดลองกระบวนการสร้างสรรค์ในการแสดงออกทางศิลปะหลากหลายแบบเพื่อต้องการการสร้างสรรค์ที่เหมาะสม
4. ทดลองสร้างภาพร่างขึ้น เพื่อหาภาพร่างที่มีความชัดเจนทางด้านองค์ประกอบ เทคนิค วิธีการ เนื้อหา พร้อมทั้งวิเคราะห์ผลที่ได้รับจากภาพร่างว่าสัมพันธ์กับการแสดงออกและแนวความคิด
5. เลือกภาพร่างที่ลงตัวและเหมาะสมตรงตามแนวความคิดมากที่สุดมาสร้างเป็นผลงานจริง ด้วยกระบวนการกลวิธีทางศิลปะ
6. วิเคราะห์ผลงานจริงที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อหาข้อดีข้อเสีย โดยใช้ทฤษฎีหลักการจัดองค์ประกอบของงานศิลปะ นำไปปรับปรุงพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด
7. ผู้สร้างสรรค์เสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยระเบียบวิธีการพรรณาวิเคราะห์ โดยมีภาพประกอบบางตอน
8. เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์โดยจัดนิทรรศการหรือเข้าร่วมแสดงผลงานนิทรรศการกับหน่วยงานภายนอก และใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาวิชาทัศนศิลป์

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพีชพี้นธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ เป็นการนำเสนอ มุมมองที่เป็นส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์แสดงออกผ่านกระบวนการกลวิธีทางศิลปะโดยอาศัยเนื้อหาบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับคุณค่าของความงามจะก่อให้เกิดประสบการณ์ โดยการสร้างและตัดทอนรูปทรง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงจินตนาการจากความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ให้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ

2. ขอบเขตด้านรูปแบบ

สร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ รูปแบบจิตรกรรมร่วมสมัย โดยใช้กลวิธีจิตรกรรมเทคนิคผสม จำนวนไม่น้อยกว่า 8 ชิ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เห็นถึงแนวทางสู่ความซาบซึ้งซึ่งมีความรู้ในการตัดสินคุณค่าความงาม
2. เห็นถึงความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้ที่แท้จริงนั้นคือการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ
3. เผยแพร่ความรู้จากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบ กระบวนการสร้างผลงานความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัว

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย

พืชพันธุ์

พื้นบ้านมีความผูกพันกับพืช มาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ที่เกี่ยวกับพืชของกลุ่มชนในท้องถิ่น หรือขาดการถ่ายทอดไปแล้วมากมาย ตามกาลเวลาที่ผ่านไป เมื่อสังคมพื้นบ้านหรือสังคมชนบท ได้พัฒนาไปสู่สังคมเมือง หรือสังคมอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวกับการนำพืชมาใช้ประโยชน์ มากกว่าที่จะเป็นการศึกษาพืชพื้นบ้าน หลายชนิด ที่เกิดจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน คุณค่าของธรรมชาติ และต้นไม้ใบหญ้าที่มีต่อชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงขาดแคลนผู้สนใจที่จะศึกษาถึงการสืบสานวิถีชีวิต วิถีชีวิตที่ต้องพึ่งพาอาศัยป่า และพรรณไม้นานาชนิดตลอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในอดีตเมื่อประเทศไทยยัง อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ มีความหลากหลายของชนิดพรรณพืช นอกจากนี้การใช้ไม้พื้นถิ่นยังสร้างเสน่ห์ถึงอัตลักษณ์ของถิ่นที่ตั้ง ก็เป็นสิ่งที่สื่อสารภาพลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของท้องถิ่นที่สืบต่อกันมา

มนุษย์กับความคิด

โดยธรรมชาติมนุษย์ทุกคนมีความอยากรู้อยากเห็น และความสงสัยในความเป็นไป ของชีวิตและธรรมชาติ ปัญหาต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้พยายามหาคำตอบ บางปัญหาสามารถอธิบายได้ชัดเจน แต่ก็ยังมีอีกหลายปัญหา ที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ บางปัญหาแม้จะตอบได้แต่ก็ยังมีข้อสงสัยเหลืออยู่ โดยธรรมชาติมนุษย์ช่างคิดช่างสงสัย เราสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างมนุษย์กับสัตว์โลกทั่วไปได้ มนุษย์เป็นสัตว์ที่รู้จักใช้ความคิด และมีสติปัญญา ความคิดและสติปัญญาจะนำไปสู่การปฏิบัติ การสร้างสรรค์ อันเป็นพัฒนาการสำคัญของสังคมที่นำมาซึ่งการเจริญรุ่งเรืองอย่างทุกวันนี้ ความสงสัยของมนุษย์เกี่ยวกับชีวิตและธรรมชาติแวดล้อม ก่อให้เกิดคำถามว่า ความจริงคืออะไร คุณค่าความงามในธรรมชาติ

ประสบการณ์จากการสัมผัสธรรมชาติด้วยประสาททั้ง 5 ทำให้เราเรียนรู้ความงามเบื้องต้น การสัมผัสธรรมชาติ ทำให้เราเกิดความพึงพอใจ สบายใจ อิ่มใจ และดีใจ คือ เห็นความงาม (Beauty) ความแปลกหูแปลกตา (Pieture squeness) และความน่าทึ่ง (Sublimity) (ไพฑูริย์พัฒน์ใหญ่ยิ่ง, 2541:1) สอนให้มีประสบการณ์ในการตัดสินคุณค่าทางสุนทรียภาพ คือ แบ่งระดับของสิ่งสัมผัสได้ เป็นการสัมผัสระดับสูง เสียงที่ไพเราะ ภาพที่งดงาม กิริยาที่นุ่มนวล เป็นต้นแบบของ

ความเป็นเอกภาพ (Unity) ความสมบูรณ์ (Complexity) และความเข้มข้นทางความรู้สึก (Intensity) ความงามของธรรมชาติเป็นความงามที่เกิดขึ้นจริง เป็นสมบัติของธรรมชาติ เช่น เนื้อของธรรมชาติ กิริยาอาการของธรรมชาติ ความคล้ายคลึงและการรวมตัวเป็นเอกภาพของธรรมชาติ และความเข้มข้นที่เกิดจากความแตกต่างของธรรมชาติ เป็นต้น เราอาจจะเกิดความประทับใจในคุณสมบัติของธรรมชาติบางขณะ และเมื่อกาลเวลาผ่านไป ความประทับใจในคุณสมบัตินั้นอาจจะเปลี่ยนไป แต่ความจริงคุณสมบัติของธรรมชาติตรงส่วนนั้นมิได้เปลี่ยนไป เราควรจะเข้าใจว่า เนื้อของธรรมชาติที่ดี กิริยาธรรมชาติที่ดี เป็นสมบัติสุนทรีย์เฉพาะของวัตถุ ต้นไม้ และวัตถุทุกชนิดที่ปลูกหรือวางในบริเวณส่วนย่อม มีผิวพรรณ มีสัดส่วน มีขนาด รูปร่าง รูปทรง ล้วนแต่น่ามอง นั่นเพราะว่า คุณสมบัติของธรรมชาติและวัตถุมีองค์ประกอบด้านต่าง ๆ

ศิลปะคือ การเลียนแบบธรรมชาติ (Art is the Imitation of Nature)

ตามความหมายนี้ศิลปะคือ การถ่ายทอดสิ่งที่ได้สัมผัสจากโลกภายนอก (External World) ตามความประทับใจในวัตถุและเหตุการณ์ โดยที่ศิลปินอาจเลือกถ่ายทอดเท่าที่จำเป็น ตามที่ศิลปินเห็นว่าเหมาะสม การเลียนแบบต่างจากการลอกแบบอย่างมาก เพราะการลอกแบบนั้นมีคุณค่าเพียงความเหมือนกับต้นฉบับที่สุดเท่านั้น

ศิลปะ คือการสำแดงพลังอารมณ์ (Art is Expression) ตามความหมายนี้การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ศิลปะจึงสะท้อนถึงอารมณ์และความรู้สึกของศิลปินด้วย

ศิลปะ คือสื่อกลางสากลและเป็นภาษาอย่างหนึ่ง (Art is Communication and Language) ตามความหมายนี้ศิลปะเป็นตัวกลางระหว่างผู้สร้าง (ศิลปิน) และผู้รับรู้ (ผู้ชม) ต่างเข้าใจร่วมกันได้ในรูปแบบที่สื่อออกมา ศิลปะจะไม่มีข้อจำกัด ศิลปะสื่อความคิดให้ผู้ดู ผู้ดูเลือกดูด้วยความพอใจมากกว่า สัญลักษณ์เป็นสื่อทางกาย ศิลปะเป็นสื่อทางใจ

ศิลปะ คือรูปทรงที่มีนัยสำคัญ (Art is a significant form) ตามความหมายนี้ ศิลปะมีคุณค่าที่รูปทรงเป็นสำคัญ ผลงานศิลปะทุกชิ้นงามได้ด้วยการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีเอกภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- เอกสารและข้อมูลที่ได้จากมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม
- เอกสารและข้อมูลที่ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความงามในธรรมชาติ
- เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตและประสบการณ์
- เอกสารและข้อมูลที่ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- เอกสารและข้อมูลอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

เอกสารและข้อมูลมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

มนุษย์นอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมแล้ว การกระทำของมนุษย์ยังมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม ในทำนองเดียวกันสิ่งแวดล้อมทั้งหลาย ก็จะมีผลโดยตรงต่อความเป็นอยู่ของชีวิตมนุษย์ มนุษย์เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีทัศนวิสัยประเภทหนึ่ง มนุษย์มีขีดความสามารถเหนือสิ่งแวดล้อมอื่นๆ มนุษย์สามารถนำสิ่งแวดล้อมหนึ่งมาดัดแปลงให้เป็นสิ่งแวดล้อมใหม่ พฤติกรรมของมนุษย์มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งส่งผลดีและผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันสิ่งแวดล้อมก็มีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ พฤติกรรมของมนุษย์จะเป็นไปตามสิ่งแวดล้อม กล่าวได้ว่ามนุษย์และสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมมีผลกระทบต่อสิ่งอื่นๆ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม การกระทำใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ย่อมมีผลตอบสนองต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ด้วยเสมอ ด้วยเหตุดังนี้ เราจึงควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เพื่อจะได้รู้จักใช้สิ่งแวดล้อมให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เพื่อให้เราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี และเพื่อมิให้เราทำลายสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ

1. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อมนุษย์ สิ่งแวดล้อมล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งสามารถแยกอธิบายให้เห็นได้ชัดเจนดังนี้ สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ เป็นปัจจัยเบื้องต้นในการกำหนดรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านการตั้งถิ่นฐาน ด้านลักษณะของที่อยู่อาศัย ด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น แต่สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติจะสามารถกำหนดความเป็นอยู่ของมนุษย์ได้มากนักน้อยเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์เอง หากมนุษย์มีความเจริญก้าวหน้ามาก

มนุษย์ย่อมตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมชาติน้อยลง และยังสามารถดัดแปลงสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมชาติให้เป็นประโยชน์กับตนเองได้มากด้วย ซึ่งเราสามารถที่จะนำวิถีชีวิตของกลุ่มชนที่ด้อยพัฒนาในทวีปแอฟริกา เช่น เผ่าบูซแมน เผ่าบิกมี มาเปรียบเทียบกับวิถีชีวิตของกลุ่มชนที่พัฒนาแล้วในทวีปยุโรปหรืออเมริกาเหนือได้ กลุ่มชนที่ด้อยความเจริญในทวีปแอฟริกาจะมีวิถีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย พึ่งพาอาศัยธรรมชาติค่อนข้างมาก การดัดแปลงธรรมชาติยังมีน้อย ในขณะที่กลุ่มชนที่พัฒนาแล้วในทวีปยุโรปหรือทวีปอเมริกาเหนือ จะมีวิถีความเป็นอยู่ที่ซับซ้อน พยายามหาวิธีที่จะเอาชนะธรรมชาติ การดัดแปลงธรรมชาติมีมาก เราจึงเห็นได้ว่าการที่มนุษย์พยายามปรับตัว เพื่อเอาชนะธรรมชาติ หรือหาวิธีนำธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์ จะทำให้เกิดความแตกต่างในวิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่แตกต่างกัน และแน่นอนว่าสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งเช่นกันที่มีความสำคัญในการกำหนดรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การที่มนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการมากขึ้น ทำให้มนุษย์หาทางที่จะใช้สิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ชีวิตได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น ความเป็นอยู่ดีขึ้น คุณภาพชีวิตดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการของมนุษย์ ก็ได้สร้างสิ่งที่เลวร้ายให้เกิดขึ้นแก่สิ่งแวดล้อม เช่น ก๊าซพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยออกสู่อากาศ ทำให้อากาศเป็นพิษ มีสภาพไม่เหมาะสมแก่การหายใจของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย น้ำเสียที่มีการปนเปื้อนของสารเคมีและสารพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ทำให้น้ำเน่าเสีย มีความเป็นพิษ สัตว์น้ำไม่สามารถดำรงชีวิตได้ มนุษย์เองก็ไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์ได้ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ศาสนา กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ค่านิยม เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่ง ที่มนุษย์สร้างขึ้น และมีความสำคัญในการกำหนดรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ มนุษย์เราเมื่ออยู่ร่วมกันเป็นสังคม ย่อมต้องมีการจัดระเบียบทางสังคม เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินชีวิต กำหนดพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มนุษย์ที่อยู่ในสังคมเดียวกันย่อมมีรูปแบบของการดำเนินชีวิตที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น พูดภาษาเดียวกัน ยึดถือกฎเกณฑ์เดียวกัน นับถือศาสนาเดียวกัน ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่สังคมกำหนด อาจไม่ได้รับการยอมรับในสังคมนั้น อาจเกิดความขัดแย้งหรืออาจถูกลงโทษได้ กล่าวโดยสรุปคือ สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ย่อมมีผลให้รูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์แตกต่างกันออกไป ซึ่งในที่นี้จะนำบางตัวอย่างมาอธิบาย เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

(1) ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากร ถ้าหากเรานำจำนวนประชากรของโลกทั้งหมดเฉลี่ยให้กระจายอย่างสม่ำเสมอแล้ว ความหนาแน่นของประชากรโลกจะประมาณ 13 คนต่อตารางกิโลเมตร (คำนวณจากประชากรโลก ปี พ.ศ.2551 ซึ่งมีจำนวน 6,682 ล้านคน) แต่ตามสภาพความเป็นจริงแล้ว ประชากรโลกมักจะอาศัยอยู่ร่วมกันตามบริเวณที่มีสภาพทางธรรมชาติเหมาะสมกับการดำรงชีวิต

มนุษย์มักเลือกอาศัยอยู่ในบริเวณที่ราบที่มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ มีลักษณะอากาศไม่รุนแรง อุณหภูมิปานกลาง ปริมาณน้ำฝนพอเหมาะ เราจึงพบว่าบริเวณที่มีลักษณะทางธรรมชาติไม่เหมาะสม เช่น ทะเลทรายสะฮาราทางเหนือของทวีปแอฟริกา ที่ราบลุ่มแม่น้ำไนไซบีเรียของประเทศรัสเซียจะมีประชากรอาศัยอยู่น้อยมาก นอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ จะเป็นเครื่องกำหนดลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรแล้ว สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ยังเป็นตัวกำหนดลักษณะการตั้งถิ่นฐานเช่นเดียวกัน ดังจะพบว่าในเขตเมืองซึ่งมีสาธารณูปโภค ไม่ว่าจะเป็นถนน น้ำ ไฟ โทรศัพท์ ครบครัน มีสถานศึกษาหลายระดับ หลายประเภท มีบริการทางการแพทย์การสาธารณสุข อีกทั้งความสะดวกสบายนานับประการ เหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งดึงดูดให้ผู้คนอพยพเข้ามาอยู่อาศัยในเขตเมืองกันอย่างหนาแน่น และหลายพื้นที่อาจมีประชากรหนาแน่นมากจนเกินกว่าที่เมืองนั้นๆ จะรับได้ ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย ส่วนในเขตชนบทซึ่งมีลักษณะทุกอย่างตรงข้ามกับในเขตเมือง จะพบว่ามีการอาศัยอยู่อย่างเบาบาง ซึ่งลักษณะการกระจายของประชากรที่ไม่สม่ำเสมอเช่นนี้เป็นปรากฏการณ์ที่พบทั่วไปในประเทศต่างๆ ทั่วโลกลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรในประเทศไทย ก็เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน จะพบว่าในขณะที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยมีประชากรหนาแน่นมาก คือประมาณ 3,652 คน ต่อตารางกิโลเมตร แต่ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน อยู่ห่างไกลความเจริญ มีความหนาแน่นของประชากรเพียง 20 คนต่อตารางกิโลเมตร (สถิติประชากร เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550)

(2) ลักษณะที่อยู่อาศัย ลักษณะบ้านหรือที่อยู่อาศัยของผู้คนในพื้นที่ต่างๆ จะแตกต่างกันไปตามสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้เป็นวัสดุในการก่อสร้าง ทักษะคติ ความเชื่อ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และอื่นๆ ในอดีตประเทศไทยเคยมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ การก่อสร้างบ้านเรือนในสมัยก่อนนิยมสร้างด้วยไม้ แต่ในปัจจุบันป่าไม้ของไทยมีจำนวนน้อยลง หาได้ยาก และราคาแพง วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างจึงเปลี่ยนแปลงไป มีการนำอิฐ ปูนซีเมนต์ เหล็กเส้น ฯลฯ มาใช้ในการก่อสร้าง รูปทรงของบ้านเรือนในอดีตเป็นรูปทรงที่เหมาะสมกับลักษณะอากาศที่ร้อนและชื้นในประเทศไทย คือมีหลังคาแหลมเป็นหน้าจั่วสูง มีหน้าต่างมาก มีเฉลียง มีช่องระบายอากาศมาก นอกจากนั้นในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ซึ่งมีน้ำท่วมเป็นประจำทุกปี จะสร้างบ้านที่มีลักษณะใต้ถุนสูง ในยุคปัจจุบันไทยเรารับวัฒนธรรมการสร้างบ้านเรือนแบบตะวันตกมาใช้โดยไม่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ผลที่ปรากฏให้เห็นก็คือบ้านเรือนได้รับความเสียหายอย่างหนักเมื่อน้ำท่วม กรณีตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ในภาคกลางเมื่อ ปี พ.ศ. 2538 มีบ้านสมัยใหม่ที่ไม่ได้ถุนสูงได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก

อิทธิพลของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ในส่วนต่างๆ ของโลกจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด มนุษย์จะเป็นตัวกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม มีการเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมหนึ่งให้เป็นสิ่งแวดล้อมหนึ่ง เช่นการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น หรืออาจเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นเดิมให้เป็นสิ่งแวดล้อมแบบใหม่ กล่าวได้ว่าอิทธิพลของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ก็คือการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมหนึ่งให้เป็นอีกสิ่งแวดล้อมหนึ่งนั่นเอง ซึ่งเหตุผลของความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงนั้นมีมากมายหลายสาเหตุ มีทั้งกระทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข เพื่อการแข่งขัน เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ เหล่านี้เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาตินั้น มนุษย์ได้กระทำต่อเนื่องกันมานานนับตั้งแต่มนุษย์อุบัติขึ้นบนพื้นผิวโลก การเปลี่ยนแปลงนั้นได้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมทั้งความต้องการของมนุษย์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นเองก็มีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดอย่างไม่มีการหยุดยั้ง

มนุษย์กับธรรมชาติ

จากอดีตที่มนุษย์ถูกควบคุมโดยธรรมชาติ ต้องกลัวเกรงปรากฏการณ์ธรรมชาติต่างๆ ดำรงชีวิตด้วยการไล่ล่าสัตว์และเก็บพืชพันธุ์ต่างๆ มาเป็นอาหารและไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ถือได้ว่าเป็นยุคแห่งความไม่รู้ซึ่งมนุษย์มีอิทธิพลต่อธรรมชาติค่อนข้างน้อย สู่ยุคของการที่มนุษย์เริ่มมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติมากขึ้น เริ่มปรับตัวเข้าหาธรรมชาติ รู้จักเลี้ยงสัตว์ เพาะปลูกทำการเกษตร หรือการใช้สมุนไพรธรรมชาติมาทำเป็นยารักษาโรค รู้จักตั้งถิ่นฐานที่อยู่ พัฒนาวิถีชีวิต ความคิดความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม และศาสนาที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย ซึ่งมีรากเหง้ามาตั้งแต่ยุคที่มนุษย์เห็นว่าธรรมชาติให้คุณให้โทษแก่ตนได้ มนุษย์ให้คุณค่าและให้ความเคารพนับถือธรรมชาติ เชื่อถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในธรรมชาตินั้นในฐานะผู้ปกป้องรักษาและอำนวยผลอันเป็นเป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิตทั้งในด้านร่างกายภายนอก อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค และในด้านความเจริญของจิตใจภายในคือมนุษย์อาศัยธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะและวิทยาการต่างๆ วิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์จึงมีความเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่อาศัย มีความใกล้ชิดผูกพันกับธรรมชาติ

ในปัจจุบันมนุษย์ได้พัฒนาความรู้ของตนโดยเฉพาะความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มนุษย์ใช้ความเจริญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือศึกษาเรียนรู้และควบคุมจัดการธรรมชาติ จนกลายเป็นว่ามนุษย์ต้องพึ่งพาและเสพติดเทคโนโลยีมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของมนุษย์ที่ผูกพันอยู่กับธรรมชาติมาเป็นชีวิตที่ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยี จากที่เคยมองว่าธรรมชาติเปรียบเสมือนแม่ผู้ให้คุณแก่ตนเป็นชีวิตที่มองธรรมชาติเป็นทรัพยากรที่สามารถดักตวงเอาผลประโยชน์ได้จนเป็นการทำลายธรรมชาติ การเสียสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ทำให้วิถีชีวิตที่

ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีดังกล่าวกลับสร้างปัญหาให้กับสังคมมนุษย์และกับตัวธรรมชาติเอง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาภายนอกตัวมนุษย์ทั้งในด้านการขาดแคลนทรัพยากร การบริโภคที่ขาดจิตสำนึก ปัญหาจากภัยธรรมชาติต่างๆที่มีมากขึ้นและเพิ่มระดับความรุนแรงขึ้นทุกปี ปัญหาจากตัวเทคโนโลยีเองซึ่งส่งผลกระทบต่อมนุษย์ หรือปัญหาทางจิตใจภายใน ที่มนุษย์ปัจจุบันป่วยเป็นโรคทางจิตกันมากขึ้น และปัญหาที่เรียกว่าเป็นโรคพร่องทางจิตวิญญาณ

อนาคตจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องย้อนกลับมาองความสัมพันธ์ของตัวมนุษย์เองกับธรรมชาติ แม้ในปัจจุบันจะมีองค์กรหลายฝ่ายได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้กันมากขึ้น มีแนวคิดและการกระทำอย่างเป็นรูปธรรม แต่ปัญหาต่างๆที่เสี่ยงต่อความอยู่รอดและสูญพันธุ์ของมนุษย์เอง และการพินาศสิ้นไปของโลกธรรมชาติ ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจกันของมนุษย์ทุกคนที่จะช่วยกันและช่วยให้ผู้อื่นได้ตระหนักว่ามนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ชีวิตมนุษย์ย่อมขาดธรรมชาติไม่ได้ สิ่งที่มนุษย์ทำนั้นมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติและย่อมส่งผลต่อตัวมนุษย์เองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อมนุษย์ต้องพึ่งพาอาศัยความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตแต่ในขณะเดียวกันก็ผูกพันเป็นสายใยเดียวกันกับธรรมชาติ กล่าวคือมนุษย์ไม่อาจละทิ้งความรับผิดชอบที่มีต่อผลที่ตามมาได้ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจากการเป็นนายเหนือธรรมชาติ มาเป็นความเข้าใจว่ามนุษย์คือส่วนหนึ่งของธรรมชาติ เกิดการเรียนรู้อย่างบูรณาการในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ เป็นหนทางที่จะคืนความสมดุลให้กับธรรมชาติและตัวมนุษย์เอง

ความสนใจของมนุษย์ต่อธรรมชาติ

ธรรมชาติเป็นสิ่งแวดล้อมอันกว้างใหญ่ไพศาลสำหรับมนุษย์อันเป็นแหล่งที่เกิด และเป็นแหล่งที่ดำรงชีวิตอยู่ ในด้านรูปแบบทางกายภาพของสิ่งแวดล้อมจะมีลักษณะไม่เหมือนกัน และเปลี่ยนแปลงไปตามปรากฏการณ์ ความเป็นไปเช่นนี้ล้วนอยู่ในความสนใจของมนุษย์เสมอ ธรรมชาติสามารถบอกถึงประสบการณ์และสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมามีในอดีตให้ผู้พบเห็นรู้ได้และอาจกล่าวได้ว่าธรรมชาติเป็นครูของมนุษย์ด้วย ได้เข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งและกลายเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ

อนึ่งความงามในรูปลักษณะต่างๆ ที่มีในธรรมชาติเป็นสิ่งบันดาลใจให้ศิลปินเกิดความต้องการจะแสดงออกมาเป็นผลงานศิลปะ โดยมักจะสะท้อนออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกันไป ที่อยู่บนพื้นฐานและความเข้าใจของศิลปินแต่ละคน

ธรรมชาติเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญของมนุษย์ ได้สอนให้มนุษย์รู้จักศิลปะทั้งทางด้านรูปธรรม หมายถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่มองเห็นได้และทางด้านนามธรรม หมายถึงสภาพของจิตสำนึกของมนุษย์เองที่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ การสร้างสรรค์ศิลปะนับได้ว่าเป็นกระบวนการอันสำคัญที่ต้องอาศัยธรรมชาติแวดล้อมเป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์เพราะ สภาวะแห่งการสร้างสรรค์อันแท้จริงย่อมเกิดขึ้นจากการที่ศิลปินรวมตัวของเขาเองเข้าเป็นอันหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ความหมายของสิ่งแวดล้อม

ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้ให้ความหมายของ "สิ่งแวดล้อม" ไว้ดังนี้

สิ่งแวดล้อม หมายความว่า สิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ในทางวิชาการ สิ่งแวดล้อม หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ล้อมรอบตัวมนุษย์ มีทั้งสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิต ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและสิ่งที่เป็นนามธรรม มีทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น มีอิทธิพลเกี่ยวโยงถึงกัน เป็นปัจจัยในการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายปัจจัยอื่นอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ เป็นวงจรหรือวัฏจักรที่เกี่ยวข้องกันทั้งระบบ

2. ประเภทของสิ่งแวดล้อม

จากความหมายของสิ่งแวดล้อมที่กล่าวไว้ข้างต้น เราสามารถจำแนกประเภทของสิ่งแวดล้อมได้เป็น 2 ประเภท โดยพิจารณาจากแหล่งกำเนิดของสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ (natural environment) สิ่งแวดล้อมประเภทนี้ ย่อมหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้นย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ที่กล่าวกันว่าเป็นความหลากหลายในธรรมชาติ บางชนิดใช้เวลาในการเกิดยาวนานมาก บางชนิดใช้ระยะเวลาสั้นๆ ในการเกิด สิ่งแวดล้อมชนิดหนึ่งๆ ย่อมมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมชนิดอื่นๆ ถ้ามีการทำลายสิ่งแวดล้อมหนึ่งย่อมมีผลถึงสิ่งแวดล้อมอื่น สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ โดยพิจารณาจากการมีชีวิต หรือไม่มีชีวิต

2.1.1 สิ่งแวดล้อมที่มีชีวิต (biotic environment) เป็นสิ่งแวดล้อมที่ใช้ระยะเวลาสั้นๆ ในการเกิด เป็นสิ่งแวดล้อมที่สามารถเพิ่มจำนวนขึ้นมาทดแทนใหม่ได้ แต่เป็นสิ่งแวดล้อมที่สูญสิ้นไปได้ หากมนุษย์เราทำให้ธรรมชาติเสียสมดุล ได้แก่ป่าไม้ สัตว์ป่า พืชหญ้า สัตว์น้ำ เป็นต้น

2.1.2 สิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิต (abiotic environment) เป็นสิ่งแวดล้อมที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมา บางชนิดใช้ระยะเวลาในการเกิดยาวนานมาก นานจนมนุษย์ไม่สามารถรอใช้ประโยชน์ได้ และสามารถสูญสิ้นไปได้ หากมนุษย์ใช้อย่างไม่ระมัดระวัง ได้แก่ แร่ธาตุ แร่เชื้อเพลิง บางชนิดเป็นสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏให้มนุษย์ได้เห็น ได้รู้สึก ได้สัมผัส อย่างมากมายเหลือเพื่อไม่มีวันสูญสิ้นไปจากโลก ได้แก่ ดิน หิน น้ำ อากาศ ความร้อน แสงสว่าง เสียง เป็นต้น

2.2 สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (man-made environment) สิ่งแวดล้อมประเภทนี้มีมนุษย์อาจสร้างขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ มีทั้งสิ่งที่มองเห็นได้ จับต้องได้ และสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้หรือไม่สามารถจับต้องได้ เป็นสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการของตนเองหรืออาจสร้างขึ้นด้วยเหตุจำเป็นบางประการ สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมีทั้งสิ่งที่ดีที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสุขสบาย ทำให้มนุษย์มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสิ่งที่ไม่ดีที่จะทำให้ความเป็นอยู่ของมนุษย์เลวลง ทำให้มนุษย์ได้รับความเดือดร้อน ต้องสูญเสียชีวิตหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย สุขภาพจิตเสื่อมโทรมลง สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้น สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ โดยพิจารณาจากความเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมของสิ่งนั้นๆ

2.2.1 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (physical environment) เป็นสิ่งแวดล้อมที่มองเห็นได้ จับต้องได้ เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการมีชีวิตอยู่ บางสิ่งที่มนุษย์สร้างก็เป็นไปเพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิต ได้แก่ ปัจจัยสี่ อันหมายถึง อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค แต่บางสิ่งก็สร้างเพื่อสนองความต้องการอันไร้ขอบเขตของตนเอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสร้างที่เกินความจำเป็น อันจะนำความเสียหายมาสู่สิ่งแวดล้อมและชีวิตมนุษย์เองได้เมื่อถึงระดับหนึ่ง สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมีทั้งสิ่งที่ดี มีคุณประโยชน์ต่อชีวิตมนุษย์ เช่น บ้านเรือน เสื้อผ้า รถยนต์ ถนน เครื่องมือทางการแพทย์ โทรศัพท์ เป็นต้น และสิ่งที่ไม่ดี ทำให้คุณภาพชีวิตเลวลง เช่น น้ำเน่าเสีย สารพิษที่ใช้ในการเกษตร สารพิษที่ปล่อยจากโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

2.2.2 สิ่งแวดล้อมทางสังคม (social environment) เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นนามธรรม มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น กฎหมาย ประเพณี ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นต้น บางสิ่งอาจสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจ เช่น ศาสนา ความเชื่อ พิธีกรรม เป็นต้น บางสิ่งอาจสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมความเจริญให้เกิดขึ้นแก่หมู่มวลมนุษย์ เช่น การศึกษา การวิจัย เป็นต้น บางสิ่งสร้างขึ้นโดยพฤติกรรม การแสดงออกทั้งในลักษณะที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ เช่น การทะเลาะวิวาท การช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความเดือดร้อน การติดยาหรือสารเสพติด เป็นต้น

3. สมบัติของสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมย่อมมีสมบัติเฉพาะตัว การแสดงสมบัติของสิ่งแวดล้อม ต้องเป็นการแสดงออกของบทบาท/หน้าที่ของสิ่งแวดล้อมนั้น การเข้าใจสมบัติเฉพาะตัวของสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะทำให้สิ่งแวดล้อมยั่งยืน ดังนั้นการทำความเข้าใจเรื่องสมบัติของสิ่งแวดล้อมจึงเป็นเรื่องจำเป็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) สิ่งแวดล้อมแต่ละชนิดจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สิ่งแวดล้อมจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในด้านโครงสร้างหรือองค์ประกอบ เช่น รูปทรง ขนาด สี หรือกระบวนการที่สร้างสิ่งแวดล้อมนั้น

เอกลักษณ์ที่แสดงออกมานั้น สามารถบ่งบอกได้ว่าสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นอะไร เช่นป่าชายเลน ป่าสน ป่าดงดิบ ภูเขา บ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม ประเพณี ศาสนา พื้นที่เพาะปลูก เป็นต้น

2) สิ่งแวดล้อมนั้นจะไม่อยู่โดดเดี่ยวในธรรมชาติ โดยธรรมชาติแล้ว จะไม่มีสิ่งแวดล้อมที่อยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่จะมีสิ่งแวดล้อมอื่นอยู่ด้วยเสมอ เช่น สัตว์น้ำกับทะเล มนุษย์กับบ้านเรือน สัตว์ป่ากับป่าเบญจพรรณ สัตว์น้ำวัยอ่อนกับป่าชายเลน ถนนกับรถยนต์ เป็นต้น

3) สิ่งแวดล้อมทั้งหลายมักมีความเกี่ยวเนื่องและมีความสัมพันธ์ต่อกัน เนื่องจากสิ่งแวดล้อมไม่อยู่โดดเดี่ยว จึงต้องมีความเกี่ยวเนื่องและมีความสัมพันธ์ต่อกัน เช่นป่าไม้ต้องการธาตุอาหารในดินเพื่อการเจริญเติบโต สัตว์ป่าต้องการป่าไม้เป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งหากิน มนุษย์ต้องการน้ำไว้เพื่อการใช้สอยและดื่มกิน การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยหรือเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ย่อมจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่นการตัดไม้ทำลายป่าของมนุษย์ ย่อมส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงแหล่งน้ำ ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เป็นต้น

4) สิ่งแวดล้อมแต่ละชนิดจะมีความทนทานและความเปราะบางต่อการถูกกระทำในระดับที่แตกต่างกัน ปัจจัยที่ควบคุมความทนทานหรือความเปราะบางของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตัว แหล่งกำเนิด ขนาด รูปทรง สี อายุ ความสามารถในการป้องกันตนเอง ฯลฯ ปัจจัยควบคุมเหล่านี้ทำให้สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงได้ยากง่ายแตกต่างกันออกไป สิ่งแวดล้อมที่มีความทนทานสูงย่อมมีการเปลี่ยนแปลงหรือถูกทำลายได้ยาก สิ่งแวดล้อมที่มีความเปราะบางย่อมมีการเปลี่ยนแปลงหรือถูกทำลายได้ง่าย เช่นสัตว์บางชนิดมีลักษณะที่สวยงาม มีความสามารถในการป้องกันตัวเองน้อยและอาศัยอยู่ในบริเวณที่ง่ายแก่การล่า ก็อาจสูญพันธุ์ได้ง่าย จึงเป็นเรื่องที่มนุษย์ต้องระมัดระวังและพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนที่กระทำการใดๆ มิฉะนั้นโลกของเราอาจจะต้องสูญเสียหลายสิ่งหลายอย่างไปอย่างน่าเสียดาย

5) สิ่งแวดล้อมแต่ละชนิดจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ทั้งในด้านปริมาณและคุณลักษณะ สิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านปริมาณและคุณลักษณะ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นอาจเกิดขึ้นอย่างช้าๆ หรืออย่างรวดเร็วก็ได้ อาจเป็นการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมนั้น หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องจากสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่นมนุษย์ สัตว์ และพืช ย่อมเจริญเติบโต และขยายพันธุ์ไปตามธรรมชาติ น้ำและอากาศอาจมีสภาพเสื่อมโทรมลงจากการกระทำของมนุษย์ สัตว์ป่าเหลือน้อยลงเนื่องจากป่าไม้ถูกทำลาย บ้านเรือนพังทลายเพราะพายุที่พัดผ่านอย่างรุนแรง

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความงามในธรรมชาติ

คุณค่าความงามในธรรมชาติ

ประสบการณ์จากการสัมผัสธรรมชาติด้วยประสาททั้ง 5 ทำให้เราเรียนรู้ความงามเบื้องต้น การสัมผัสธรรมชาติ ทำให้เราเกิดความพึงพอใจ สบายใจ อิ่มใจและดีใจ คือ เห็นความงาม (Beauty) ความแปลกหูแปลกตา (Pieture squeness) และความน่าทึ่ง (Sublimity) (ไพฑูริย์ พัฒน์ใหญ่ยิ่ง, 2541:1) สอนให้เรามีประสบการณ์ในการตัดสินคุณค่าทางสุนทรียภาพ คือ แบ่งระดับของสิ่งสัมผัสได้ เป็นการสัมผัสระดับสูง เสียสิ่งที่ไพเราะ ภาพที่งดงาม กิริยาที่นุ่มนวล เป็นต้นแบบของความ เป็นเอกภาพ (Unity) ความสมบูรณ์ (Complexity) และความเข้มข้นทางความรู้สึก (Intensity) ความงามของธรรมชาติเป็นความงามที่เกิดขึ้นจริง เป็นสมบัติของธรรมชาติ เช่น เนื้อของธรรมชาติ กิริยาอาการของธรรมชาติ ความคล้ายคลึงและการรวมตัวเป็นเอกภาพของธรรมชาติ และความเข้มข้นที่เกิดจากความแตกต่างของธรรมชาติ เป็นต้น เราอาจจะเกิดความประทับใจในคุณสมบัติของธรรมชาติบางขณะ และเมื่อกาลเวลาผ่านไป ความประทับใจในคุณสมบัตินั้นอาจจะเปลี่ยนไป แต่ความจริงคุณสมบัติของธรรมชาติตรงส่วนนั้นมิได้เปลี่ยนไป เราควรจะเข้าใจว่า เนื้อของธรรมชาติก็ดี กิริยาธรรมชาติก็ดี เป็นสมบัติสุนทรียะเฉพาะของวัตถุ ต้นไม้ และวัตถุทุกชนิดที่ปลูกหรือวางใน บริเวณส่วนย่อย มีผิวพรรณ มีสัดส่วน มีขนาด รูปร่าง รูปทรง ล้วนแต่น่ามอง นั่นเพราะว่า คุณสมบัติของธรรมชาติและวัตถุมีองค์ประกอบด้านต่างๆ ดังนี้

ความสมบูรณ์ ได้แก่ ลักษณะอัตราความเจริญเติบโต การเจริญพันธุ์ของพรรณไม้เป็นอย่างดี ประกอบกับการดูแลบำรุงรักษาให้ต้นไม้สมบูรณ์ ไม่ทรุดโทรม หรือคุณค่าของวัตถุที่มีลวดลาย สีสันผิวพื้นที่ปราศจากตำหนิ และรักษาดูแลให้คงที่เป็นเวลายาวนานที่สุด (ให้ปรับการเขียนใหม่โดยเน้นบูรณาการ)

กิริยาอาการ จากส่วนประกอบย่อย ด้านรูปร่าง หน้าตา แววตา ที่แสดงออกโน้มน้าวให้เกิด ความสนใจ ฟุ้งตรงไปยังกิริยาบางอย่างของสิ่งเป็นธรรมชาตินั้น ได้แก่ กิริยาของธรรมชาติ กำลัง เคลื่อนไหวด้วยกิริยาทางกายภาพ หรือเคลื่อนไหวด้วยความเปลี่ยนแปลงของสิ่งรอบข้างของ กายภาพ เช่น แสงเงา ตำแหน่งที่เป็นเด่น ไม่เป็นเด่น ความหนาแน่นของมวลอากาศ เป็นต้น

ความยิ่งใหญ่ ความงามของธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความน่าทึ่ง มีอำนาจดึงดูด ให้ ความรู้สึก เทห์ สง่า น่าเกรงขาม น่ารักน่าชัง อบอุ่น หนาวเหน็บ เช่น ความยิ่งใหญ่ของภูเขา ต้นไม้ใหญ่ ลูกสุนัขพันธุ์ต่างๆ เป็นต้น

ความงามของธรรมชาติ เมื่อครบกำหนดอายุก็เริ่มสลายโรยรา เช่น สีที่เคยให้ความสดใส อิ่มเอิบ นุ่มนวล ชุ่มฉ่ำ ก็อาจแปรเปลี่ยนเป็นเฉาแห้ง แข็งกรอบ ไปตามกาลเวลา ความงามของธรรมชาติจึงเป็นแหล่งวัตถุดิบที่ให้คุณค่าทางความงามเบื้องต้น ที่มนุษย์สืบค้นหาความหมายของความงาม ให้กับรูปแบบต่างๆ พลังความงามจากธรรมชาตินี้เอง จะเป็นวัตถุดิบในการประเมินค่าความงาม เป็นเกรด เป็นอันดับของการเลือกสรร

3. คุณค่าความงามในศิลปะ

ความงามของศิลปะ เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นจากแรงบันดาลใจที่ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีเกณฑ์ความงามที่ควรพิจารณาด้านต่างๆ ดังนี้

ต้องให้คุณค่าความเพลิดเพลิน ความงามในศิลปะมาจากความเพลิดเพลิน เพราะความงามโดยไม่เอาความจำเป็นอื่นใดเข้าไปตำหนิเป็นเกณฑ์ตัดสิน วิพากษ์วิจารณ์ หรือพลังบางชนิดเกี่ยวกับความงาม ส่งออกมาปะทะความรู้สึกครั้งแรก เช่น เมื่อเราได้ยินเสียงเพลงทำให้เราเกิดความวูบวาบ และชอบขึ้นในความรู้สึกดีๆ แล้วค่อยเอ่อล้นออกมาแทบจะล้นทุกหย่อมอย่างไรเหตุผล ประดุจการมองเห็นผลงานศิลปกรรมแบบไร้เดียงสาของเด็ก เป็นต้น

การมองเห็นตามธรรมชาติและการมองเห็นทางทัศนศิลป์

การเห็น (Seeing) เป็นส่วนประกอบของการรับรู้อย่างหนึ่ง ในการรับรู้ภาพปรากฏทางความงามทั้งในธรรมชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานทัศนศิลป์ เมื่อภาพปรากฏทางความงามนั้นมีลักษณะเป็นกายภาพ อันเป็นผลจากการนำเอาสุนทรียธาตุ (Aesthetic Element) มาประกอบกันเข้า เพื่อให้เป็น องค์รวมของศิลปะหรือองค์รวมของความงาม (ชะลูดนึ่งมเสมอ) การมองเห็นจะเข้ามามีบทบาทในกระบวนการรับรู้ นั้นเป็นสำคัญ อารี สุทธิพันธ์ จำแนกรูปแบบการเห็นออกเป็น 2 ประเภทคือ

การมอง (Looking) เป็นปรากฏการณ์การสัมผัสในระดับปกติของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม โดยปราศจากความตั้งใจ (Fogus) ซึ่งช่วยให้เกิดการรับรู้ที่น้อย เพราะผู้มองไม่ได้ตั้งใจจำแนกขนาด สี สัน รูปร่างของสิ่งที่มองเห็นนั้น

การเห็น (Seeing) เป็นกระบวนการรับรู้ด้วยประสาทการรับรู้ทางตา เป็นการรับรู้โดยใช้อำนาจจำแนก จึงสามารถรับรู้กายภาพต่างๆ ในส่วนรายละเอียด อย่างไรก็ตามการมองเห็นจะส่งผลต่อกระบวนการคิด ดังนั้น ถ้าแบ่งการรับรู้จากการมองเห็น จะพบว่า การมองเห็นนำไปสู่การเกิด

ความรู้ ความคิด ความเข้าใจตลอดจนถึงการเกิดทัศนคติ และอารมณ์ความรู้สึก สามารถแบ่งการมองเห็นออกเป็น 3 ระดับคือ

1. การเห็นธรรมดา (Operation seeing) เป็นการมองเห็นในระดับต้น ที่จะทำให้เกิดสภาพรับรู้ในกายภาพของสิ่งที่เห็น เช่น ขนาด สี สัน รูปร่าง การรับรู้ขั้นนี้สามารถบอกว่าเป็นอะไรเท่านั้น ตามทฤษฎีความรู้ของ แมเซีย (Maccia) จัดให้เป็นขั้นความรู้พื้นฐาน (Knowing that one) เท่านั้น

2. การเห็นความสัมพันธ์ของส่วนละเอียดกับประสบการณ์เดิม (Perception Associational seeing) เป็นขั้นของการรับรู้ที่ละเอียดขึ้นกว่าเดิม และเกี่ยวข้องกับลักษณะล้าลึก ที่เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมได้ ตามทฤษฎีแมเซีย จัดให้เป็นความรู้ในขั้นที่ 2 คือการรู้ส่วนประกอบต่างๆ มีโครงสร้าง มีเกณฑ์เป็นอย่างไรบ้าง สามารถตรวจสอบเปรียบเทียบหลักฐานกับสิ่งต่างๆ ได้ และนับเป็นความรู้เชิงปริมาณ ซึ่งการรับรู้นี้จะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของผู้มองเห็น โดยการนำภาพที่เห็นมาคิดรำลึก (Recognitive) ถึงประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมที่ตนมีอยู่

3. การเห็นทะลุปรุโปร่ง รู้แจ้งเห็นจริง (Pure seeing) ถือเป็นการรับรู้ขั้นสุดท้ายเพราะนอกจากผู้เห็น ผู้รับรู้ จะได้ใช้ความรู้ความคิด นำประสบการณ์เดิมมาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ของสิ่งที่เห็นแล้ว ยังต้องเกี่ยวข้องกับความเชื่อ ทัศนคติของบุคคลนั้นเข้ามาร่วมประเมินค่าของสิ่งที่เห็น

มนุษย์รับรู้ความงามจากวัตถุที่ปรากฏได้ด้วยการเห็น ก่อให้เกิดการรู้ ความเข้าใจและทัศนคติ มีความรู้สึกตอบโต้ต่อภาพปรากฏนั้นๆ แล้วส่งผลต่อไปยังอารมณ์สะท้อนใจ อันเป็นอารมณ์ทางความงาม (อารมณ์สุนทรีย์) ในที่สุดการรับรู้ภาพความงามหรือปรากฏการณ์ทางความงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความงามที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นเป็นผลงานอันวิจิตร ที่เราเรียกว่าศิลปะ จะทำให้ผู้รับรู้เกิดความรู้ในสิ่งที่ตนเองรับรู้ แล้วเกิดความพอใจและเห็นคุณค่าจนเกิดความซาบซึ้ง เป็นกระบวนการต่อเนื่องกัน

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตและประสบการณ์

ศิลปะ คือ การเลียนแบบธรรมชาติ (Art is the imitation of nature) การตีความจากค่านิยามนี้ ธรรมชาติ ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิด แรงบันดาลใจ ให้แก่ ศิลปินในการสร้างงาน ค่านิยามนี้ว่าศิลปะคือ การเลียนแบบธรรมชาติ เป็น ค่านิยาม ที่ถือกันว่าเก่าแก่ที่สุดซึ่ง อริสโตเติล (Aristotle 384-322 B.C.) นักปราชญ์ชาวกรีก เป็นผู้ตั้งขึ้น เป็นการชี้ให้เห็นว่า ธรรมชาติอาจเปรียบได้ดั่งแม่บทสำคัญ ที่มีต่อศิลปะ ด้วยศิลปะ เป็นสิ่งสร้างโดยมนุษย์ และมนุษย์ก็ ถือกำเนิดมาท่ามกลาง ธรรมชาติ อีกทั้งบนเส้นทาง การดำเนินชีวิตมนุษย์ก็ผูกพันอยู่กับธรรมชาติ จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในทางศิลปะ มิใช่เป็นการบันทึก เลียนแบบเหมือนกระจกเงาหรือ ภาพถ่าย ซึ่ง

บันทึกสะท้อนทุกส่วน ที่อยู่ตรงหน้า แต่อาจจะเพิ่มเติม ตัดทอน หรืออาจจะใส่อารมณ์ ความรู้สึกเข้าไปด้วย ธรรมชาติเป็นแหล่งบันดาลใจที่สำคัญในการสร้างงานศิลปะของมนุษย์ ธรรมชาติ จึงอาจคล้ายแหล่งวิทยาการที่ยิ่งใหญ่ ของมวลมนุษย ในการศึกษา ค้นคว้าลอก เลียนและที่สำคัญคือ มนุษย์ต้องเรียนรู้ธรรมชาติ เพื่อการดำรงชีวิตอย่าง มีประสิทธิภาพ และจากการ สังเกต มนุษย์อาจได้พบกับความพึงพอใจในลักษณะ ที่แฝงเร้นอยู่กับธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสีสัน รูปร่าง บรรยากาศ ความแปลก ความงาม ฯลฯ และบางครั้งสังเกตเห็น ความเปลี่ยนแปลง ของธรรมชาติ ก่อให้เกิดความประทับใจ สะเทือนใจ เสียหายและความรู้สึกอื่น ๆ จนถึงความต้องการเป็น เจ้าของ จากความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้ เป็นแรงกระตุ้น ให้มนุษย์พยายาม ที่จะรักษาสภาพการณ์ นั้นไว้ให้คงอยู่ อาจด้วยความทรงจำ และถ่ายทอดความทรงจำนั้นด้วย สื่อและรูปแบบ ต่าง ๆ ในค่านิยมนี้ ศิลปะก็เปรียบได้ดัง เครื่องมือ ของศิลปิน ที่ใช้บันทึก เลียนแบบธรรมชาติไว้ แต่ในการเลียนแบบธรรมชาติ ในทางศิลปะ มิใช่การเลียนแบบเหมือนกระจกเงา หรือภาพถ่าย แต่อาจเพิ่มเติม ตัดทอน หรืออาจสอดแทรกอารมณ์ ของศิลปิน เข้าไปด้วย

การสร้างสรรคผลงานศิลปะกรรมอาจทำได้โดยใช้ธรรมชาติเป็นสื่อด้วยการเลือกตัดทอนหรือแปรสภาพของธรรมชาติให้เป็นรูปทรงที่สามารถสื่อความหมายซึ่งได้แก่อารมณ์ความรู้สึก ความคิดหรือจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ อาจทำได้โดยการใช้รูปทรงที่สร้างขึ้นเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความงาม ของรูปทรงเองโดยไม่ต้องให้รูปร่างนั้นเป็นตัวแทนสิ่งใดในธรรมชาติ(ชะลูด นิ่มเสมอ ,2531:30)

สงวน รอดบุญ (2518:7) กล่าวถึงปรากฏการณ์ของธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นในแง่มุมใด นำเกลียด หรือ น่ากลัว หรือสวยงามขนาดไหน มนุษย์ก็ตกลงกันว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความงามทางธรรมชาติ มิใช่เป็นความงามที่มนุษย์สร้างเป็นศิลปะขึ้น เพราะศิลปะเกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ การสร้างความสัมพันธ์อันใหม่ในทางศิลปะ ซึ่งก่อให้เกิดผลแห่งการตอบโต้ทางอารมณ์ ความรู้สึกที่ไม่เหมือนเดิม การดำรงอยู่ของธรรมชาติ อันเกี่ยวข้องกับความงามในธรรมชาติย่อมมีกฎเกณฑ์ของมัน เช่นกฎเกณฑ์ของสัจจะในธรรมชาติ ประการหนึ่งก็คือ ธรรมชาติมีกฎเกณฑ์ของความสมดุล ความกลมกลืน หรือความพอเหมาะ ธรรมชาติมีกฎเกณฑ์ของความแตกต่าง ความขัดแย้งลักษณะตรงกันข้าม ธรรมชาติมีกฎเกณฑ์ของความเปลี่ยนแปลง ใครมองเห็นกฎเกณฑ์นี้เชื่อว่าสัจจะเป็นความงามชนิดหนึ่ง ก็ย่อมมองความงามในแง่สัจจะกฎเกณฑ์ของธรรมชาติย่อม

สุชาติ เถาทอง (2539:15) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีการรับเอารูปแบบทางธรรมชาติมาเป็นตัวแบบไว้ว่ารูปแบบจากธรรมชาติเป็นรูปแบบที่พบเห็นได้ตามธรรมชาติในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะคนที่อยู่ในชนบทจะพบเห็นได้มากกว่าคนที่อาศัยอยู่ในเมือง รูปแบบที่ได้พบเห็นก็เห็นจะได้แก่ ดอกไม้บานในยามเช้า เมฆ หมอก เมื่อถูกลมพัดพา ฝนฟ้าคะนองเมื่อมีพายุ ภูเขาน้อยใหญ่เรียงรายสลับกัน กลุ่มใบไม้ ใบหญ้า เรียงรายกันอย่างมีระเบียบ นก แมลงบินร่อน

รวมกันเป็นฝูง ฝูงปลาโตคลื่นน้ำอย่างมีความสุข นอกจากนี้ก็ยังมีสิ่งอื่นๆอีกที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หากเรามีเวลาที่จะสังเกตสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่มนุษย์ได้หยิบยกขึ้นมา นำมาบอกเล่าเป็นเรื่องราวด้วยการ ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพของผลงานศิลปะต่างๆ

จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

งานศิลปะโดยเฉพาะงานศิลปะสมัยปัจจุบัน ศิลปะจะสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นทำให้มีขอบข่ายกว้างขวางมาก แต่ไม่ว่าจะเป็นไปในลักษณะใดก็ตาม งานศิลปะทุกประเภท จะให้คุณค่าที่ตอบสนองต่อมนุษย์ ในด้านที่เป็นผลงานการแสดงออกของอารมณ์ ความรู้สึกและความคิด เป็นการสื่อถึงเรื่องราวที่สำคัญ หรือเหตุการณ์ที่ประทับใจ เป็นการตอบสนองต่อความพึงพอใจ ทั้งทางด้านจิตใจและความสะดวกสบายด้านประโยชน์ใช้สอยของศิลปวัตถุ

องค์ประกอบของการสร้างสรรค์งานศิลปะ

การสร้างสรรค์จะประสบความสำเร็จเป็นผลงานได้นอกจากต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวกำหนดแนวทางและรูปแบบแล้ว ยังต้องอาศัยสามารถที่ยอดเยี่ยมของศิลปิน ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตน เป็นความชำนาญที่เกิดจากการฝึกฝนและความพยายามอันน่าทึ่ง เพราะฝีมืออัน เยี่ยมยอดจะสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีความงามอันเยี่ยมยอดได้ นอกจากนี้ยังต้องอาศัยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการสร้างสรรค์ด้วยเช่นกัน วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ แบ่งออกเป็น วัสดุที่ใช้เป็นสื่อในการแสดงออก และเครื่องมือที่ใช้สร้างสรรค์ให้เกิดผลงาน ตามความชำนาญของศิลปินแต่ละคน แนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะของศิลปินแต่ละคน อาจมีที่มาจากแนวทางที่ต่างกัน บางคนได้รับแรงบันดาลใจจากความงาม ความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ แต่บางคนอาจสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อแสดงออกถึงฝีมืออันเยี่ยมยอดของตนเอง เพื่อประกาศความเป็นเลิศอย่างไม่มีที่เปรียบปานโดยไม่เน้นที่เนื้อหาของงาน และบางคนอาจสร้างสรรค์งานศิลปะจากการใช้วัสดุที่สนใจ โดยไม่เน้นรูปแบบและแนวคิดใด ๆ เลยก็ได้

เอกสารและข้อมูลข้อมูลที่ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความงามของธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองมิใช่สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น จึงไม่ใช่งานศิลปะ แต่อย่างไรก็ตามธรรมชาติกับศิลปะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก เนื่องจากธรรมชาติ มีความสัมพันธ์ กับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์อย่างแนบแน่นมาช้านานแล้ว ธรรมชาติได้ให้ประโยชน์ต่อมนุษย์เป็นปัจจัย 4 ประการ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค และที่สำคัญที่สุดก็คือ ธรรมชาติเป็นอาหารทางใจให้มนุษย์ใช้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ ให้ความงดงาม ความรื่นรมย์และความสงบสุขร่มเย็น ความหมายของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์

กันอย่างใกล้ชิด ต่างกันที่สิ่งแวดล้อมนั้นรวมทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏอยู่รอบตัวเรา ส่วนทรัพยากรธรรมชาติเน้นสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่มนุษย์มากกว่าสิ่งอื่น

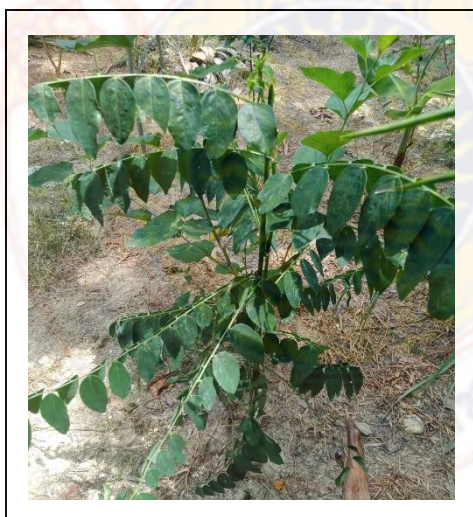
ข้อมูลข้อมูลที่ได้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 1 ภาพแสดงใบกระถิน ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้นเรียงสลับกัน ยาวประมาณ 12.5-25 เซนติเมตร แกนกลางใบประกอบมีขน ใบแยกแขนงประมาณ 3-19 คู่ เรียงตรงข้ามกัน มีความยาวประมาณ 5-10 เซนติเมตร ส่วนใบย่อยมีประมาณ 5-20 คู่ เรียงตรงข้ามกัน ลักษณะของใบย่อยเป็นรูปขอบขนาน มีความกว้างประมาณ 2-5 มิลลิเมตรและยาวประมาณ 0.6-2.1 เซนติเมตร โคนใบเบี้ยว ปลายใบแหลม ขอบใบมีขน แต่ละใบมีเส้นแขนงอยู่ประมาณข้างละ 5-6 เส้น ส่วนก้านใบย่อยมีความยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร

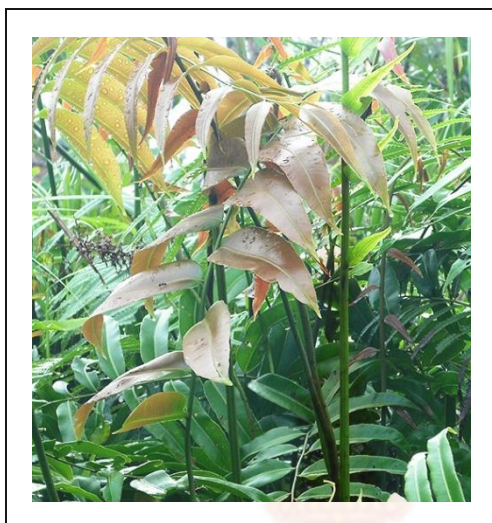

ภาพที่ 2 ภาพแสดงใบยางพารา ใบประกอบโดยทั่วไป 1 ก้านใบจะมีใบย่อย 3 ใบ มีต่อมน้ำหวานที่โคนก้านใบ มีหน้าที่หลักในการดึงดูดอาหารหายใจและคายน้ำ ใบยางจะแตกออกมาเป็นชั้นๆ เรียกว่า "ฉัตร" ระยะเวลาเริ่มแตกฉัตรจนถึงใบในฉัตรนั้นแก่เต็มที่จะใช้เวลาประมาณ 2-3 เดือน ยางจะผลัดใบในฤดูแล้งของทุกปี ยกเว้นยางต้นเล็กที่ยังไม่แตกกิ่งก้านสาขาหรือมีอายุไม่ถึง 3 ปี จะไม่ผลัดใบ

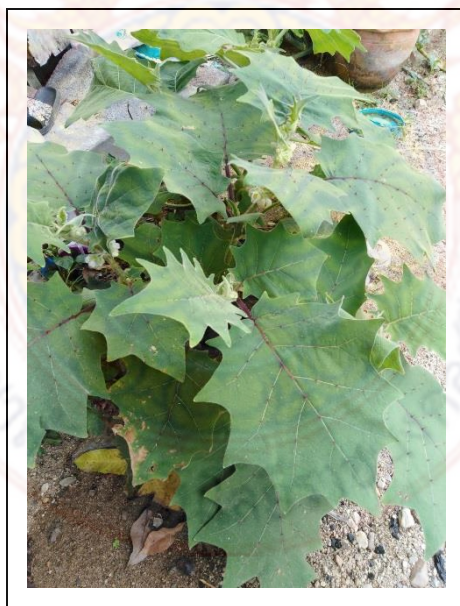

ภาพที่ 3 ภาพแสดงผักหวานบ้าน เป็นไม้พุ่ม กิ่งก้านค่อนข้างเล็ก สีเขียวปนเทา ใบเป็นใบเดี่ยว ก้านใบสั้น ดอกเดี่ยวออกตรงซอกใบ ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียแยกเพศกัน ผลรูปรางคล้ายลูกมะยม เรียงกันอยู่ใต้ใบ ผลมี 3 พู สีขาวนวลและออกสีชมพูเล็กน้อย เมล็ดเป็นรูปสามเหลี่ยม ขนาดเล็ก ผักหวานบ้านมักพบในป่าธรรมชาติ

ภาพที่ 4 ภาพแสดงลำเพ่งลักษณะใบคล้ายยอดผักกูด สีแดงอมน้ำตาล ขอบใบหยักเล็กน้อย ผิวใบด้านหน้าเรียบมัน หลังใบมีเส้นใบนูน ใบแก่จะแข็ง

ภาพที่ 5 ภาพแสดงต้นมะอึที่มีใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงสลับกัน ลักษณะของใบเป็นรูปไข่ กว้าง โคนใบเว้าหรือตัด ขอบใบหยักเว้าเป็นพู มีความกว้างประมาณ 15-25 เซนติเมตรและยาว ประมาณ 20-30 เซนติเมตร แผ่นใบสีเขียว มีขนอ่อนปกคลุมผิวใบทั้งด้านบนและด้านล่าง

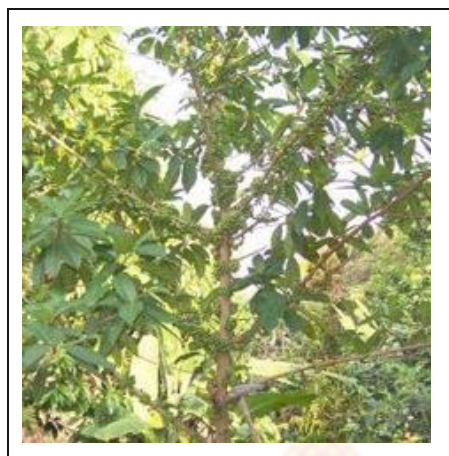

ภาพที่ 6 ภาพแสดงบอนส้ม เป็นพรรณไม้ล้มลุกลำต้นนั้นจะสั้นป้อม มีความยาวประมาณ 5-7.5 ซม.ใบจะมีลักษณะเป็นรูปขอบขนาน หรือเป็นรูปหอกกลับ ใบจะเรียวและแหลม ริมขอบใบจะเรียบ ส่วนตรงโคนใบนั้นจะกลม หรือแคบ ใบจะมีความยาว และมีความกว้าง

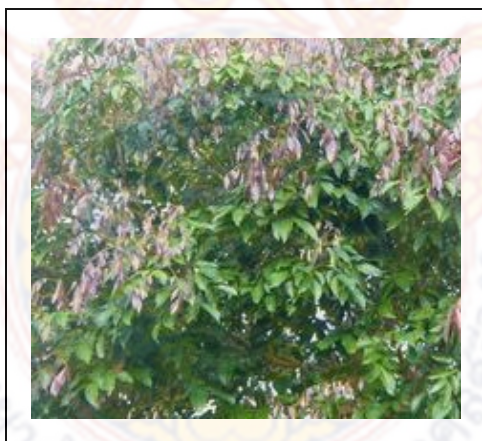

ภาพที่ 7 ภาพแสดงมันปูเป็นไม้พุ่มขนาดใหญ่ สูงประมาณ 15 เมตร ใบเป็นใบเดี่ยว ก้านใบสั้นประมาณ 5 ซม. ออกแบบสลับ ใบมีรูปร่างเป็นรูปไข่ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม โคนใบมน ใบกว้าง 3 - 5.5 ซม.ใบยาว 7 - 14 ซม.หน้าใบสีเขียว ออกมันเล็กน้อย หลังใบเขียวอ่อนกว่าหน้าใบ ใบอ่อนและก้านอ่อนมีสีเขียว หรือสีเขียวอมแดง ดอกเป็นช่อ ดอกช่อขนาดเล็ก

ภาพที่ 8 ภาพแสดงลูกฉิ่ง เป็นไม้ยืนต้นตระกูลมะเดื่อสูงประมาณ 3 - 5 เมตร แตกกิ่งก้านมาก เปลือกต้นเรียบสีน้ำตาล อมเขียว ใบ ใบเดี่ยวขนาดใหญ่สีเขียวเข้มกว้างประมาณ 5-6 นิ้ว ยาวประมาณ 8 นิ้ว ก้านใบสีแดง หน้าใบเรียบเป็นมัน ขอบใบเรียบ หลังใบมีก้านใบนูน

ภาพที่ 9 ภาพแสดงลูกเนียง เป็นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งใบประกอบแบบขนนกสองชั้น ปลายคู่ เรียงสลับ แกนกลางใบ ประกอบยาว 25-40 ซม. แยกแขนงคู่ตรงข้ามยาว 10-15 ซม. ใบย่อย 4-6 ใบ เรียงตรงข้าม รูปไข่ หรือรูปขอบขนาน กว้าง 3-9 ซม. ยาว 5-10 ซม. ปลายใบเรียวแหลม โคนใบเบี้ยว เล็กน้อย ขอบใบห่อขึ้น เป็นคลื่นเล็กน้อย แผ่นใบบางแต่ค่อนข้างเหนียว สีเขียวสด ใบอ่อน สีแดง อมน้ำตาล

ภาพที่ 10 ภาพแสดงกะทือเป็นพืชวงศ์เดียวกับขิงข่า มีรสเผ็ดร้อน ในฤดูแล้วจะลงหัว ลำต้นและใบเงาแทงพอถึงฤดูฝนจะงอกขึ้นมาใหม่ หัว (เหง้า) มีขนาดใหญ่ สีเหลืองอ่อน มีกลิ่นฉุน ลำต้นเหนือดินสูงประมาณ 2 เมตร ลักษณะลำต้นและใบเหมือนกับข่าแต่มีขนาดโตกว่าเกือบเท่าตัว ดอกเป็นช่อก้านยาวแข็งชูขึ้นมาจากพื้นดิน ปลายก้านดอกจะกลมคล้ายฟองไข่ เป็นเกล็ดเล็ก ๆ คล้ายเกล็ดปลาสีแดง มีดอกย่อยสีขาวหรือเหลืองอ่อน แทรกอยู่ตามเกล็ด

ภาพที่ 11 ภาพแสดงทำม้ง ใบแก่จะฉุนและเผ็ดมากกว่าใบอ่อน

ภาพที่ 12 ภาพแสดงต้นนุ่น ใบนุ่น เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับกันตามลำต้น ปลายใบแหลม คล้ายรูปหอก ขอบใบเรียบ ใบมีสีเขียว

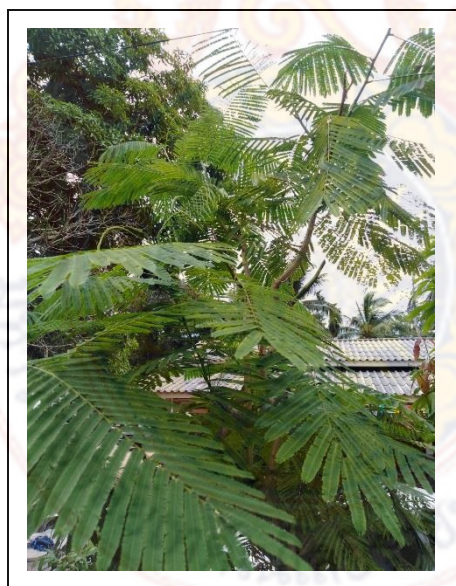

ภาพที่ 13 ภาพแสดงมะละกอใบเรียงสลับรอบต้นบริเวณยอด ใบเดี่ยว รูปฝ่ามือกว้าง ยาว 25-60 ซม. โคนใบเว้า ปลายใบแหลม ขอบใบหยักเว้าเป็นแฉกลึก 7-11 แฉก และจักฟันเลื่อย ก้านใบ ยาว 25-90 ซม. เป็นท่อนกลางยาว

ภาพที่ 14 ภาพแสดงใบยี่หระ(ใบรา) เป็นใบเดี่ยวออกตรงข้ามกันเป็นคู่ ๆ ลักษณะของเป็นรูปกลมรี โคนใบสอบ ปลายใบแหลม ขอบใบหยักเป็นฟันเลื่อย ใบสีเขียวสด ผิวใบสากมือ ใบยี่หระมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว มีรสร้อน จึงช่วยดับกลิ่นคาวจากอาหารจำพวกเนื้อสัตว์เนื้อปลาได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 15 ภาพแสดงชะอมเป็นพรรณไม้พุ่มขนาดย่อม ลำต้นและกิ่งก้านมีหนามแหลมอยู่โดยทั่วไป และจะมีกลิ่นเหม็นเขียว ใบเป็นสีเขียว มีก้านใบจะแยกออกเป็นใบอยู่ 2 ทางจะมีลักษณะคล้ายใบส้มป่อย หรือใบกระถิน นอกจากนี้ใบอ่อน ๆ จะมีกลิ่นฉุนคล้ายกลิ่นของลูกสโตหรือกะถินแต่จะมีกลิ่นฉุนกว่ามากใช้ใบหรือยอดอ่อน ๆ ชุบไข่แล้วทอดกินเป็น

ภาพที่ 16 ภาพแสดงชะพลูเป็นพืชล้มลุกขนาดเล็ก มักขึ้นทั่วไปตามที่เปียกชื้น ปลูกขึ้นง่าย เจริญเติบโตได้ดี มีลักษณะเป็นเถาเลื้อยอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ลำต้นแบ่งเป็นข้อโดยตามข้อจะมีรากช่วยในการยึดเกาะ มีกลิ่นเฉพาะตัวใบมีสีเขียวสดเป็นมัน คล้ายกันกับใบพลู

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

เป็นผลงานศิลปกรรมที่ให้ความรู้สึกทางสุนทรียภาพ ที่เน้นรายละเอียดของกรรมวิธี เทคนิค คุณค่า มูลเหตุ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ที่แสดงอารมณ์ภายในเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างงานและเป็น วัตถุประสงค์ประการแรกของศิลปินในการถ่ายทอด ได้เห็นถึงเจตนาแนวคิด เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มา วิเคราะห์และการเข้าใจ

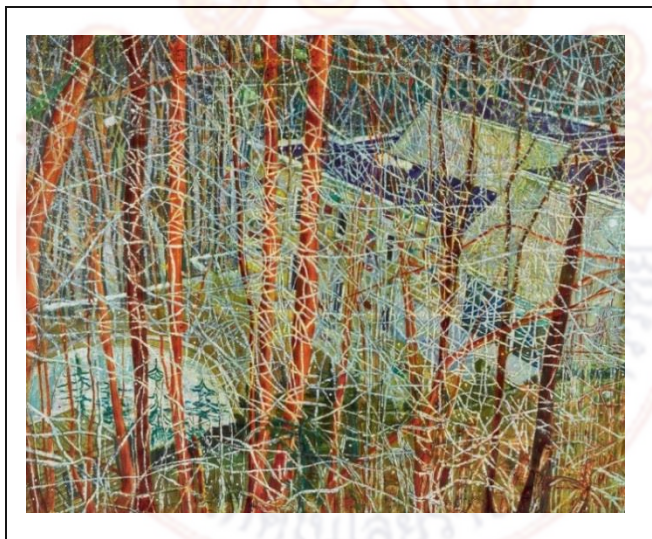
Peter Doig

เกิด 17 เมษายน 2502) เป็นจิตรกรชาวสก๊อต หนึ่งในจิตรกรที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักมากที่สุด เขาได้ตัดสินใจที่ ตรินิแดดตั้งแต่ปี 2545 ในปี 2550 ภาพวาดของ เรือแคนู White White ภาพวาดของ Doig หลายภาพเป็น ทิวทัศน์ ค่อนข้างเป็นนามธรรมโดยมีตัวเลขกลับไปฉากหิมะในวัยเด็กของเขา ใน แคนาดา เขาวาดแรงบันดาลใจในการทำงานที่เป็นรูปเป็นร่างจากภาพถ่ายคลิปหนังสือพิมพ์ฉาก ภาพยนตร์ปกอัลบั้มบันทึกและผลงานของศิลปินรุ่นก่อน ๆ เช่น Edvard Munch ภูมิทัศน์ของเขามี ทั้งแบบเป็นทางการและเป็นมโนทัศน์และวาดลงบนศิลปินประวัติศาสตร์ที่หลากหลาย

ภาพที่ 17 ภาพแสดง White Canoe (1990–91). Courtesy Sotheby's.

แหล่งที่มา: <https://news.artnet.com/market/art-world-report-card-the-meteoritic-rise-of-peter-doig-updated-48430> (29 กรกฎาคม 2562)

ภาพที่ 18 ภาพแสดง The Architect's Home In The Ravine, 1991, "Painting 202x 156 cm.

แหล่งที่มา: <https://torontosavvy.me/tag/peter-doig-toronto-painting/> (29 กรกฎาคม 2562)

ภาพที่ 19 ภาพแสดง treasures Painting

แหล่งที่มา: <https://www.pinterest.com/explore/marc-chagall/> (29 กรกฎาคม 2562)

Katie Allen

งานศิลปะของ Katie ขึ้นอยู่กับโลกธรรมชาติและเฉดสีที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสิ่งที่หลากหลายทั้งลดลารูปแบบและสี ภาพวาดเมื่อมองโดยรวมนั้นเป็นทิวทัศน์และรูปทรงตามธรรมชาติที่เป็นที่รู้จัก ต้นไม้และพืชแมลงและนก แต่เมื่อตรวจสอบอย่างใกล้ชิดจะกลายเป็นรูปแบบนามธรรมที่มีรายละเอียดซึ่งประกอบด้วยการออกแบบที่ประณีต การเคลื่อนไหวระหว่างการเป็นตัวแทนและนามธรรมการเดินทางไปอินเดียในปี 2549 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในการทำงาน ได้รับอิทธิพลจากศิลปะและสถาปัตยกรรมของรัฐบาลสถานและลัคนา เริ่มทำการทดลองกับการวาดภาพในรูปแบบใหม่เพื่อสร้างผลงานที่สวยงาม ได้รับอิทธิพลจากศิลปินตะวันตกอย่างมากจากศิลปะและสถาปัตยกรรมอินเดียการประดิษฐ์ตัวอักษรศิลปะอาหรับภาพวาดญี่ปุ่นและการออกแบบผ้า ตั้งแต่กว้างใหญ่ที่ตกแต่งด้วยรูปแบบที่ซับซ้อนที่ประกอบด้วยอัญมณีและกระจกไปจนถึงภาพวาดขนาดเล็กที่ละเอียดอ่อนตั้งแต่ลายเส้นพู่กันที่เป็นเส้นตรงของการประดิษฐ์ตัวอักษรตะวันออกไปจนถึงสิ่งทอศตวรรษที่ 20

ภาพที่ 20 ภาพแสดง In the Moment 3 Limited edition giclee print Edition of 50
100x100 cm.

แหล่งที่มา: <https://www.wychwoodart.com/shop/limited-edition-print/in-the-moment-3/> (29 กรกฎาคม 2562)

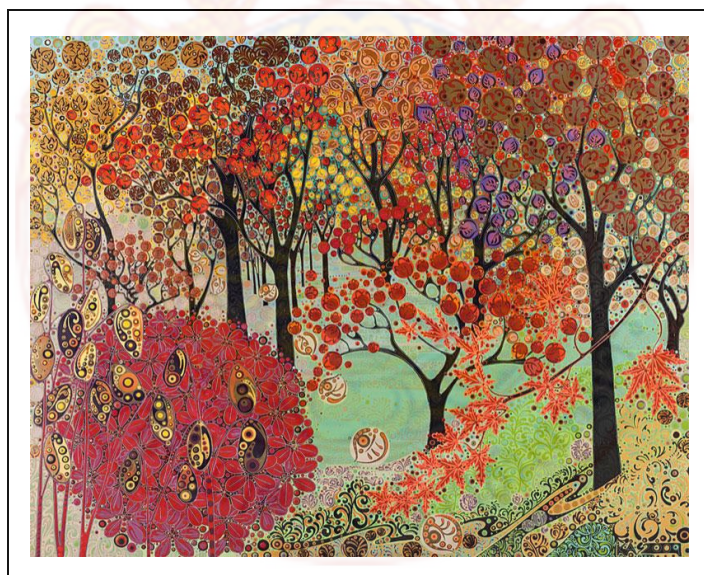
ภาพที่ 21 ภาพแสดง Clyne Gardens Limited edition giclee print Edition of 50
100x83 cm

แหล่งที่มา: <https://www.wychwoodart.com/shop/limited-edition-print/clyne-gardens/>
(29 กรกฎาคม 2562)

ภาพที่ 22 ภาพแสดง In the Moment 2.Limited edition giclee print Edition of 50
100x100 cm
แหล่งที่มา: <https://www.wychwoodart.com/shop/limited-edition-print/in-the-moment-2/> (29 กรกฎาคม 2562)

ภาพที่ 23 ภาพแสดง Autumnal Arboretum 100x64 cm
แหล่งที่มา: <http://vukutu.com/blog/2010/07/art-katie-allen-at-mostyn-gallery-llandudno/> (29 กรกฎาคม 2562)

ภาพที่ 24 ภาพแสดง Botanical Gardens Summer Limited edition giclee print Edition of 50 60x45 cm

แหล่งที่มา: [https://www.wychwoodart.com / shop / limited-edition-print / botanical-gardens- summer/](https://www.wychwoodart.com/shop/limited-edition-print/botanical-gardens-summer/) (29 กรกฎาคม 2562)

จินตนา เปี่ยมศิริ

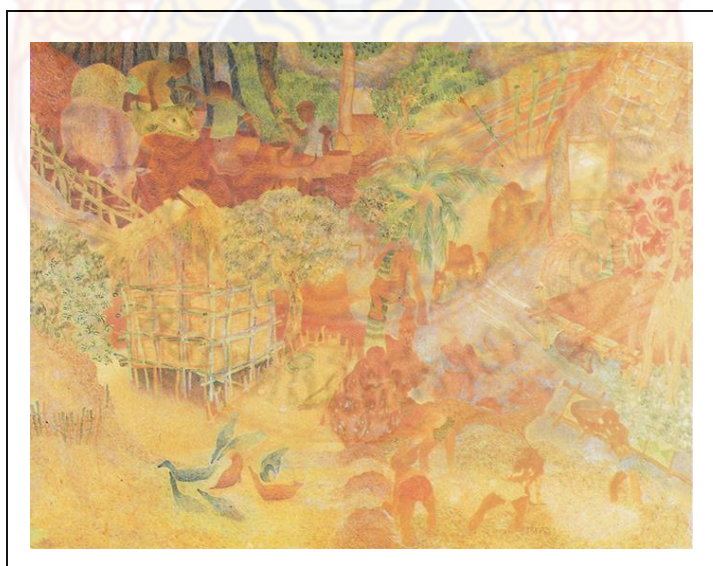
ศ.ม.สาขาศิลปไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ศ.บ.สาขาศิลปไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานจิตรกรรมของจินตนา เปี่ยมศิริ บ่งบอกถึงเรื่องราวของชนบท วิถีชีวิตของผู้คนที่ผูกพันกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากชีวิตคนเมือง รูปแบบของผลงานจึงเป็นภาพที่ดูเข้าใจได้ง่ายและมีสีสันที่มีกลิ่นไอของชนบท

ภาพที่ 25 ภาพแสดง สวนสีเทา 2 สีอะคริลิก 130x100 เซนติเมตร ปี 2557
แหล่งที่มา: <https://psgartgallery.tumblr.com/post/94615180984>
(6 สิงหาคม 2562)

ภาพที่ 26 ภาพแสดง บ้านฮ่อม สีอะคริลิก 130x170 เซนติเมตร 2553
แหล่งที่มา: http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail.php?item_id=378
(6 สิงหาคม 2562)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ล้อมรอบตัวมนุษย์ มีทั้งสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิต ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและสิ่งที่เป็นนามธรรมมีอิทธิพลเกี่ยวโยงถึงกัน เป็นปัจจัยในการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เป็นปัจจัยเบื้องต้นในการกำหนดรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันในระบบองค์รวม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในท่ามกลางความหลากหลาย สรรพสิ่งต่าง ๆ ต้องอิงอาศัยซึ่งกันและกัน โดยมีมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ มิใช่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เป็นสิ่งที่มนุษย์พบเห็นเข้าใจและเห็นคุณค่าคุณ

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสัมผัสธรรมชาติ ที่เกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ที่มีอยู่ในธรรมชาติความงามของธรรมชาติที่มีสีสัน ให้อารมณ์ถึงความงามเบื้องต้น เพื่อการคิดค้นรูปทรงขึ้นมาใหม่ ซึ่งมาคิดค้นรูปทรงอาจเกิดจากแรงกระตุ้นทางธรรมชาติและแรงกระตุ้นภายใน ธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตจึงมีความผูกพันซึ่งกันและกัน ต่างฝ่ายต่างมีความสำคัญและมีคุณค่า และส่งผลต่อกัน การจินตนาการถึง เส้น สี รูปทรง และบรรยากาศ ถ่ายทอดออกมาเป็นรูปธรรมโดยการเพิ่ม ลด ตัดทอน หรือแปรสภาพให้ตรงกับจินตนาการ หรือความรู้สึกส่วนตัวของผู้สร้าง ซึ่งสภาวะของการสร้างสรรค์ทางศิลปะ การถ่ายทอดจินตนาการ หรือความรู้สึกที่มาจากส่วนลึกของจิตใต้สำนึกออกมาโดยมิได้อาศัยรูปทรงภายนอก เข้าไปมีอิทธิพลต่อการสร้างผลงานทางศิลปะ จะยึดรูปแบบภายนอกเป็นตัวกระตุ้นให้บังดาล เป็นผลงานทางศิลปะ เช่น ธรรมชาติ สภาวะแวดล้อม

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพีชคณิตพื้นถิ่นภาคใต้ ผู้สร้างสรรค์ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นจากศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ หนังสือ งานวิจัย ทั้งรูปวาด ข้อมูลสื่อ สัญลักษณ์และความเกี่ยวข้อง
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากภาคเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการถ่ายภาพ เพื่อเป็นข้อมูลความเข้าใจในแรงบันดาลใจกับเนื้อหา และสอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการในการสร้างสรรค์
3. ค้นคว้าทดลองกระบวนการสร้างสรรค์ในการแสดงออกทางศิลปะหลากหลายแบบเพื่อต้องการการสร้างสรรค์ที่เหมาะสม
4. ทดลองสร้างภาพร่างขึ้น เพื่อหาภาพร่างที่มีความชัดเจนทางด้านองค์ประกอบ เทคนิค วิธีการ เนื้อหา พร้อมทั้งวิเคราะห์ผลที่ได้รับจากภาพร่างว่าสัมพันธ์กับการแสดงออกและแนวความคิด
5. เลือกภาพร่างที่ลงตัวและเหมาะสมตรงตามแนวความคิดมากที่สุดมาสร้างเป็นผลงานจริง ด้วยกระบวนการกลวิธีทางศิลปะ
6. วิเคราะห์ผลงานจริงที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อหาข้อดีข้อเสีย โดยใช้ทฤษฎีหลักการจัดองค์ประกอบของงานศิลปะ นำไปปรับปรุงพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด
7. ผู้สร้างสรรค์เสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยระเบียบวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ โดยมีภาพประกอบบางตอน

การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เริ่มต้นขึ้นเมื่อมีแนวคิดสร้างสรรค์และมีเจตนาหรือแนวทางในการสร้างสรรค์ที่ชัดเจนขึ้น เพราะการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือรวบรวมหลักฐานรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆที่ปรากฏอยู่ในสภาพแวดล้อม ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตและถ่ายภาพรวมไปถึงการรวบรวมเอกสารต่างๆแต่ส่วนใหญ่ข้าพเจ้าจะใช้วิธีการบันทึก ข้อมูลดังกล่าวนี้ด้วยการถ่ายภาพ เนื่องจากการบันทึกด้วยการถ่ายภูมิจำนวนสามารถเก็บรายละเอียดของสิ่งต่างๆที่ต้องการบันทึกได้เป็นอย่างดีและเก็บบรรยากาศของอารมณ์ความรู้สึกเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์

วัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 27 ภาพแสดงเฟรม ที่ใช้สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 28 ภาพแสดงพู่กันแบนใช้กับพื้นที่ใหญ่หรือมีปริมาณมากๆเน้นระบายสีรวดเร็ว เพราะหน้ากว้าง

ภาพที่ 29 ภาพแสดงพู่กันกลม ใช้เก็บรายละเอียด

ภาพที่ 30 ภาพแสดงสีอะคริลิก มีคุณสมบัติที่แห้งเร็วและการนำมาใช้งานได้ง่ายสำหรับความหลากหลายของรูปแบบงาน

ภาพที่ 31 ภาพแสดงดินสอ 2B ดินสอที่ให้สำหรับเขียนเส้นที่ต้องการความดำของเส้น เนื้อดินสอจะสีเข้มแต่ก็สามารถลบได้สะอาด ไม่ทิ้งรอยดำ

ภาพที่ 32 ภาพแสดงดินสอ EE มีความเข้มและสามารถเน้นรูปทรงได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 33 ภาพแสดงมีดคัตเตอร์ ใช้ตัดตกแต่งวัสดุ

ภาพที่ 34 ภาพแสดงสีน้ำพลาสติก ใช้ในการรองพื้นและกระบวนการการทำพื้นผิว

ภาพที่ 35 ภาพแสดงเทปกาวนิโต้ เป็นส่วนช่วยยึดวัสดุ

ภาพที่ 36 ภาพแสดงกาวลาเทกซ์ เป็นอุปกรณ์เพื่อใช้ในการติดยัดวัสดุ

ภาพที่ 37 ภาพแสดงยางลบ ควรใช้แบบที่คุณภาพสูง สามารถลบได้สะอาดและไม่ทำลาย
 เนื่องาน

ภาพที่ 38 ภาพแสดงจานสี สำหรับผสมสีเพื่อสะดวกในการใช้สีแต่ครั้ง

ภาพที่ 39 ภาพแสดงกาพ่นสี ใช้ในการสร้างน้ำหนักเบา พ่นสิ่งง่าย พ่นสีได้แม่นยำ สม่ำเสมอ ต่อเนื่อง และส่วนบริเวณที่กว้าง

ภาพที่ 40 ภาพแสดงถังลม ใช้ในการสร้างแรงอัดลม

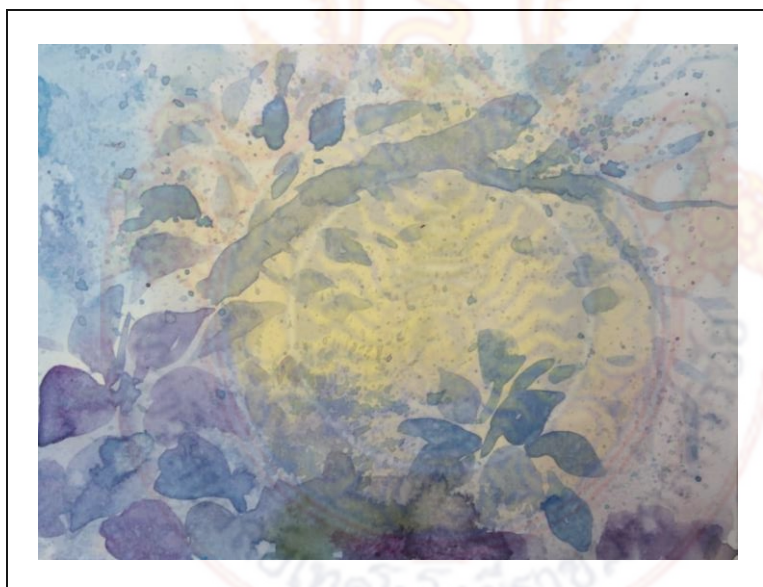

ภาพที่ 41 ภาพแสดงแก้วน้ำพลาสติก สำหรับผสมสี

การสร้างภาพร่างหรือภาพต้นแบบ

รวบรวมข้อมูลเพียงพอต่อการสร้างภาพร่างและได้กำหนดรูปแบบของแนวความคิดที่ชัดเจน จึงเริ่มขั้นตอนการสร้างภาพร่างโดยเริ่มจากกำหนดรูปแบบโครงสร้างหลักของภาพร่างตามความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ ปรับเปลี่ยนรูปทรง เพิ่มสี สัน ลวด ตัดทอนขนาด เพื่อสร้างรูปแบบขึ้นใหม่โดยการวาดลายเส้นกำหนดโครงสร้างหลัก จัดองค์ประกอบและเพิ่มรายละเอียด ความสมบูรณ์ของงาน จากนั้นนำภาพลายเส้นที่สมบูรณ์แล้วมาสร้างค่าน้ำหนักสร้างบรรยากาศ ด้วยการลงสี ให้สอดคล้องกับแนวความคิดเมื่อภาพร่างเสร็จสมบูรณ์แล้วจึงนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน

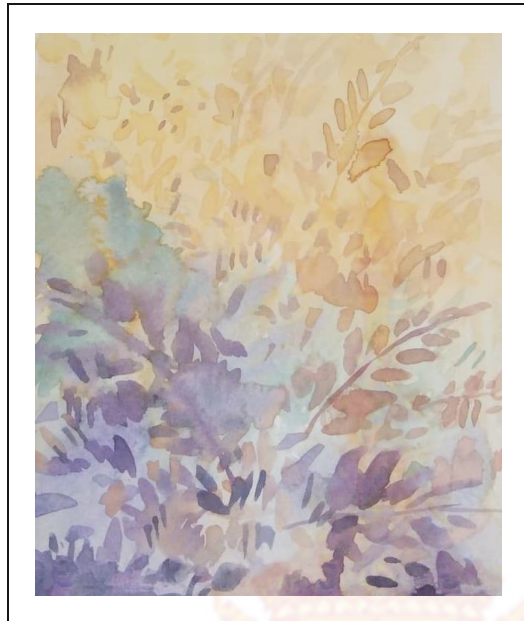
ภาพที่ 42 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 1

ภาพที่ 43 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 2

ภาพที่ 44 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 3

ภาพที่ 45 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 4

ภาพที่ 46 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 5

ภาพที่ 47 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 6

ภาพที่ 48 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 7

ภาพที่ 49 ภาพแสดงผลงานภาพร่าง ชั้นที่ 8

การสร้างสรรค์ผลงานจริง

เมื่อได้ภาพร่างหรือภาพต้นแบบกระบวนการในข้างต้น ได้ทำการคัดเลือกภาพร่างที่ตรงตามความรู้สึก เนื้อหาตรงกับแนวความคิด มีความสมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบและสีเส้นมากที่สุด เพื่อนำมาเป็นต้นแบบสำหรับขยายเป็นผลงานจริงต่อไป ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานและปฏิบัติงานจริง เริ่มต้นจากการร่างภาพโดยรวมทั้งหมด ทำการเก็บรายละเอียดแก้ไขภาพร่างให้ถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุด ลงสีโดยรวมคร่าวๆ จัดวางลำดับการลงสีก่อน-หลังเพื่อให้ผลงานเกิดการทับซ้อนเป็นน้ำหนักสี และเก็บรายละเอียดตัวงาน โดยใช้กลวิธีและเทคนิคเฉพาะตนของผู้สร้างสรรค์ วิเคราะห์หาข้อดี ข้อด้อย ของผลงานการสร้างสรรค์โดยทำการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อพัฒนาให้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

ขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค้งานศิลปะ มีกระบวนการหรือขั้นตอนตามลำดับ โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ หรือสัมผัสกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม นำมาสู่การสร้างประสบการณ์ หรือความชำนาญแล้วจึงเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานศิลปะที่แปลกใหม่ต่อไป ซึ่งมีขั้นตอนในชั้นรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้ (Perception)

การรับรู้ หมายถึง การที่มนุษย์ใช้ประสาทสัมผัสด้านต่างๆ รับรู้และชื่นชมในธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมรอบตัว ได้แก่การสัมผัสสรอบรู้ด้วยประสาทตาในการมองเห็นความงามของธรรมชาติ และการสัมผัสด้วยประสาทหู ในการยินเสียงจากธรรมชาติ

2. ประสบการณ์ (Experience)

ประสบการณ์ หมายถึง การที่มนุษย์ผ่านภาวะการรับรู้ ได้เห็น ได้ฟัง และได้ปฏิบัติด้วยตนเองมาแล้วบ่อยครั้งจนสะสมเป็นประสบการณ์และความชำนาญ ความงามของธรรมชาติมักจะเข้าไปสัมผัสชื่นชมกับความงามของธรรมชาติเหล่านั้น จึงเกิดประสบการณ์และความชำนาญ

3. จินตนาการ (Imagination)

จินตนาการ หมายถึง การคิดสร้างภาพในจิตใจก่อนที่จะสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานศิลปะ โดยมีพื้นฐานมาจากการได้สัมผัสรับรู้ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม จนเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ สะสมเป็นประสบการณ์และความชำนาญ ขยายผลเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ ด้วยการจินตนาการ มิใช่เป็นการถ่ายทอดจากประสบการณ์และจากสิ่งที่ตามองเห็นเท่านั้น แต่เป็นการแสดงออกจากภายในสู่ภายนอก สะท้อนความคิดสร้างสรรค์อิสระและหลากหลาย

ขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 6

ภาพที่ 50 ภาพแสดงขั้นตอนการพ่นสีพื้นให้ทั่วทั้งเฟรม

ภาพที่ 51 ภาพแสดงวางกลุ่มใบไม้ขนาดเล็กและขนาดใหญ่วางสลับกันในชั้นแรก

ภาพที่ 52 ภาพแสดงการสร้างโทนสีด้วยค่าน้ำหนักกลาง

ภาพที่ 53 ภาพแสดงการวางกลุ่มใบไม้ในส่วนของชั้นที่ 2

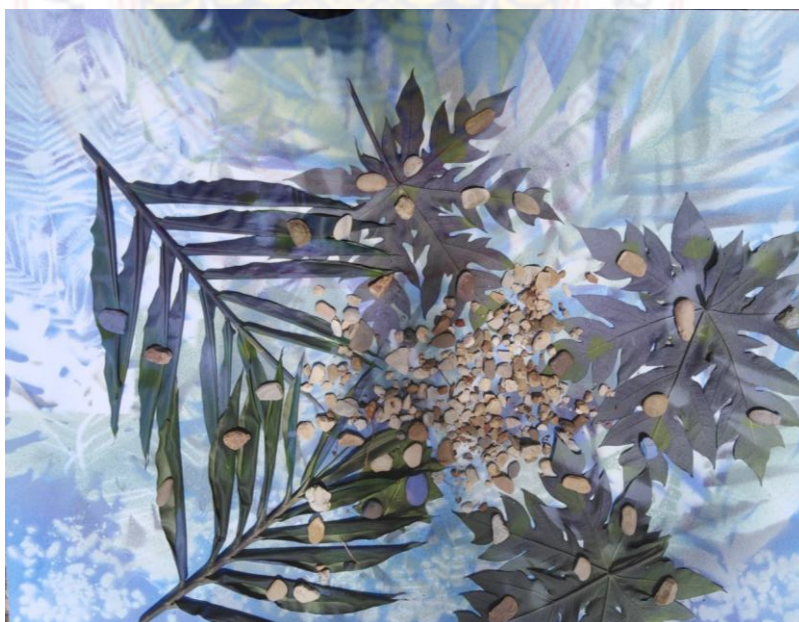

ภาพที่ 54 ภาพแสดงการพ่นสีในส่วนของน้ำหนักชั้นที่ 2 ด้วยโทนสีที่เข้มขึ้น

ภาพที่ 55 ภาพแสดงการวางกลุ่มใบไม้ชั้นที่ 3 การพ่นสีให้เกิดน้ำหนักที่เข้มและพ่นสีสว่างเน้นรูปทรงให้เด่นชัด

ภาพที่ 56 ภาพแสดงการพ่นสีเก็บรายละเอียดส่วนต่าง

ภาพที่ 57 ภาพแสดงลักษณะผลงานเสร็จสมบูรณ์

ขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 7

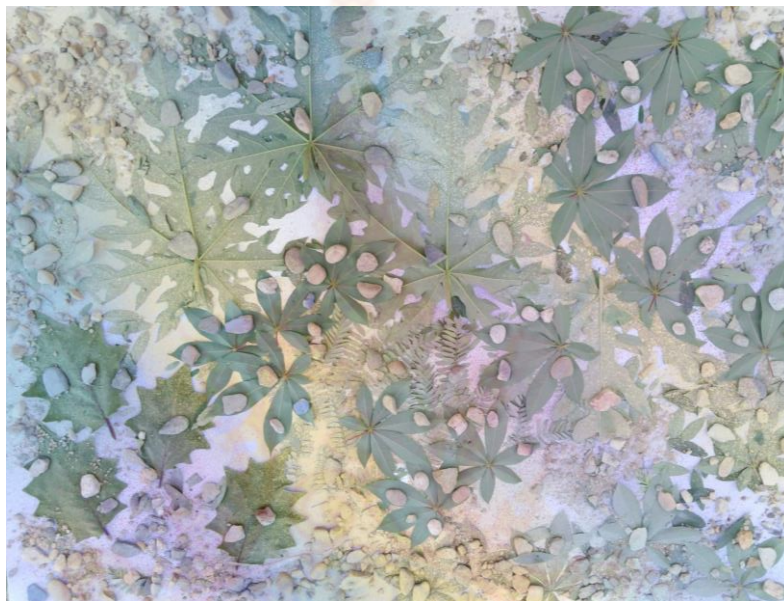
ภาพที่ 58 ภาพแสดงการรองพื้นโทนสีฟ้า สีม่วง ให้ทั่วทั้งภาพ

ภาพที่ 59 ภาพแสดงขั้นตอนการจัดองค์ประกอบของกลุ่มใบไม้ การเว้นพื้นที่ว่าง โดยควบคุมจังหวะด้วยขนาดที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 60 ภาพแสดงการพ่นสีในขั้นแรก โดยกำหนดทิศทางของแสงและบรรยากาศของภาพ

ภาพที่ 61 ภาพแสดงการวางกลุ่มใบไม้ในชั้นที่ 2 เพื่อสร้างมิติให้เกิดระยะหน้า ระยะหลัง

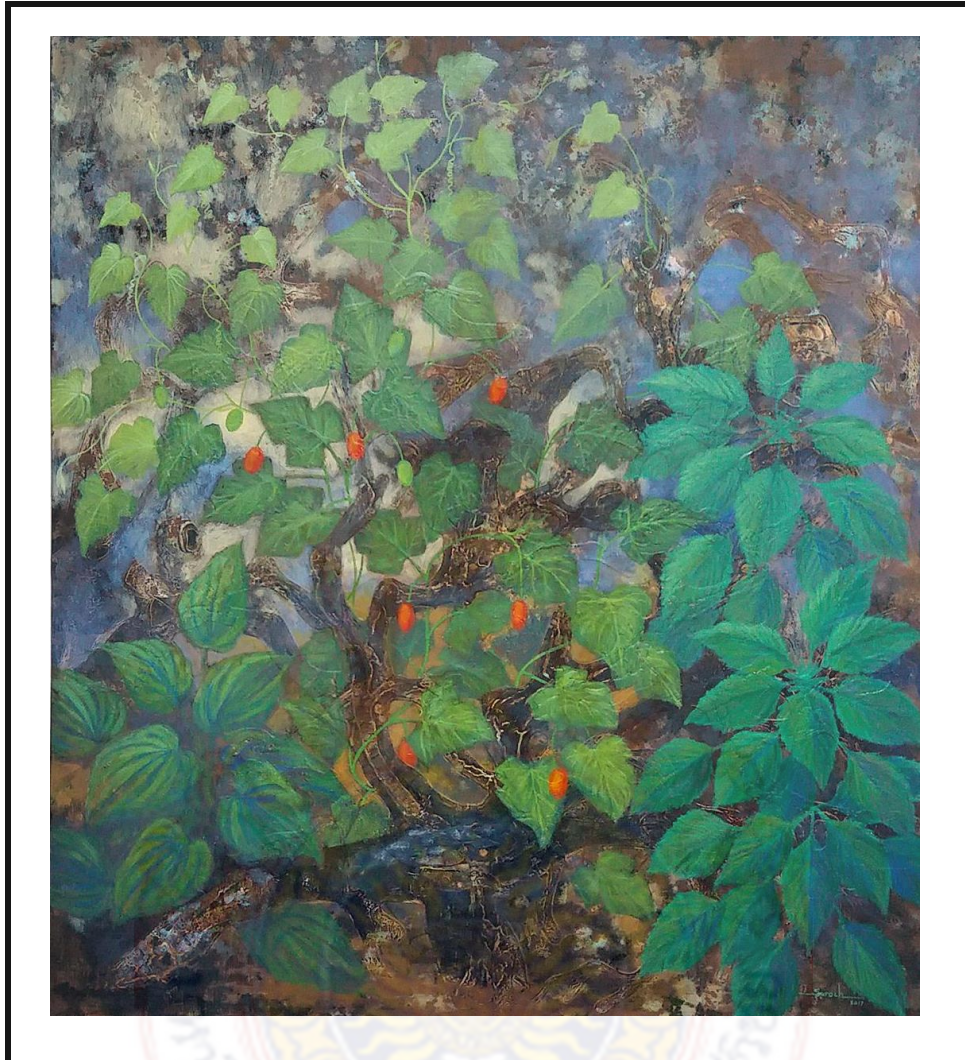
ภาพที่ 62 ภาพแสดงลักษณะผลงาน "ความงามธรรมชาติพื้นถิ่น" ที่เสร็จสมบูรณ์

การพัฒนาและคัดลอกผลงาน

ภาพที่ 63 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น ภาคใต้ ชั้นที่ 1

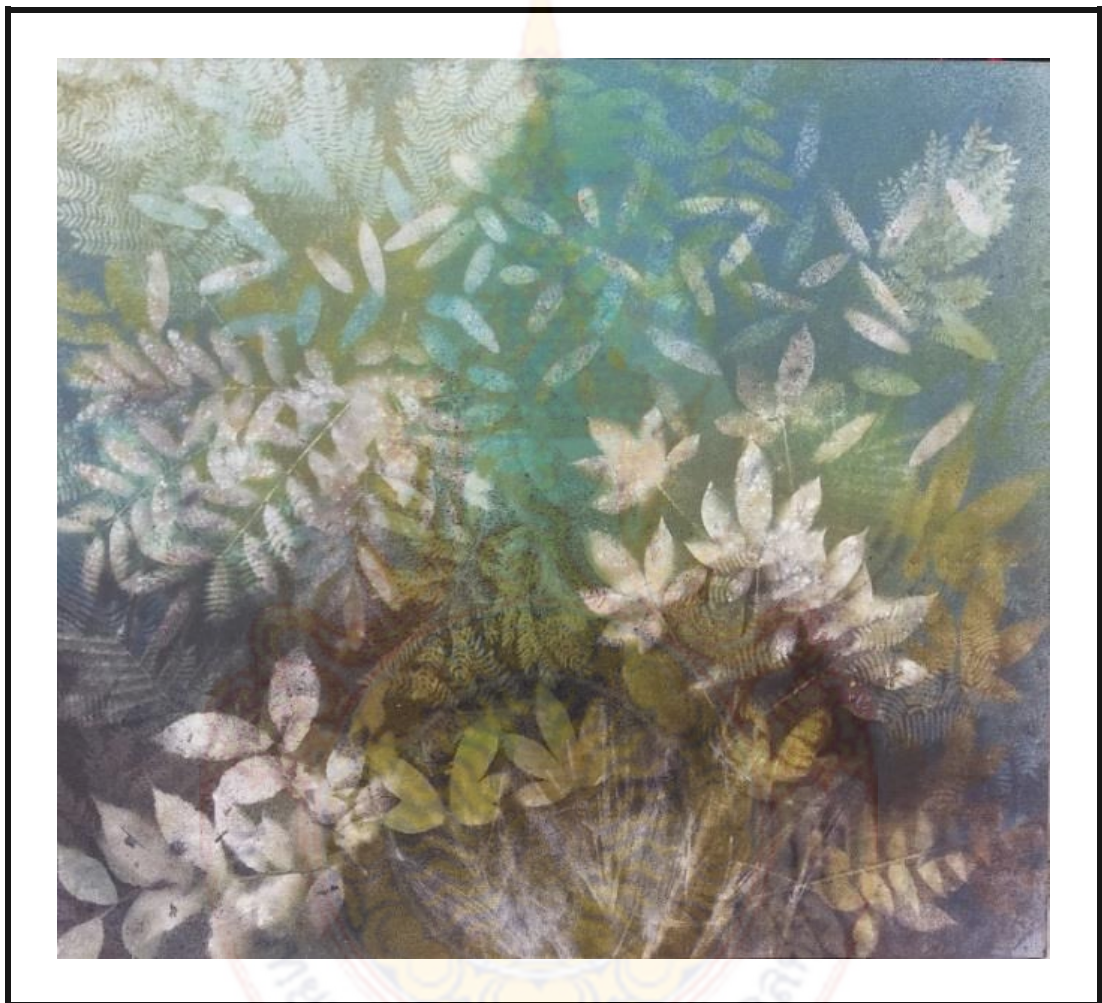
ชื่อผลงาน	สุข
เทคนิค	สีอะคริลิกบนผ้าใบ
ขนาด	90x120 เซนติเมตร

ภาพที่ 64 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น
ภาคใต้ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	พื้นถิ่น
เทคนิค	สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด	80x90 เซนติเมตร

ภาพที่ 65 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น
ภาคใต้ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน

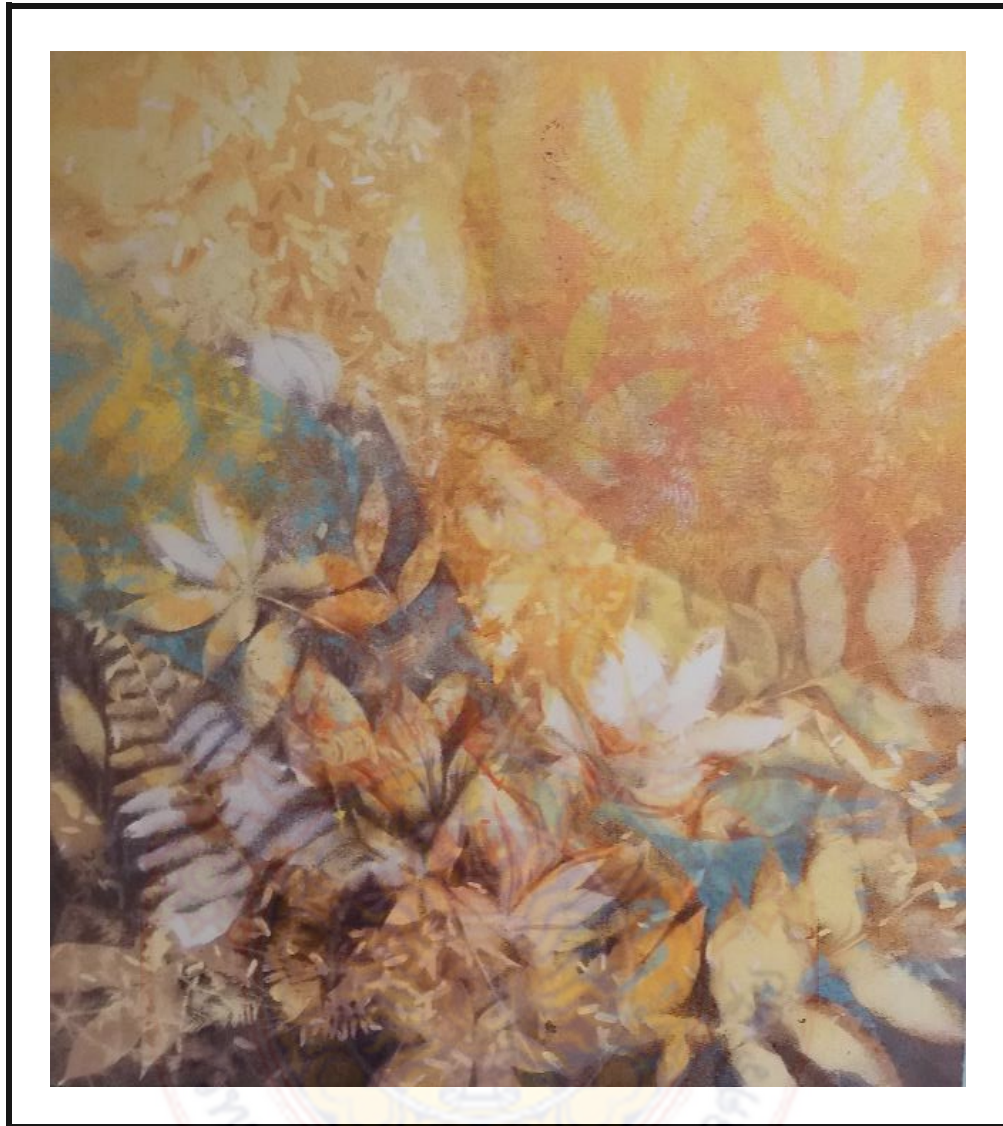
สัมพันธ์

เทคนิค

สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด

80x90 เซนติเมตร

ภาพที่ 66 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้
ชั้นที่ 4

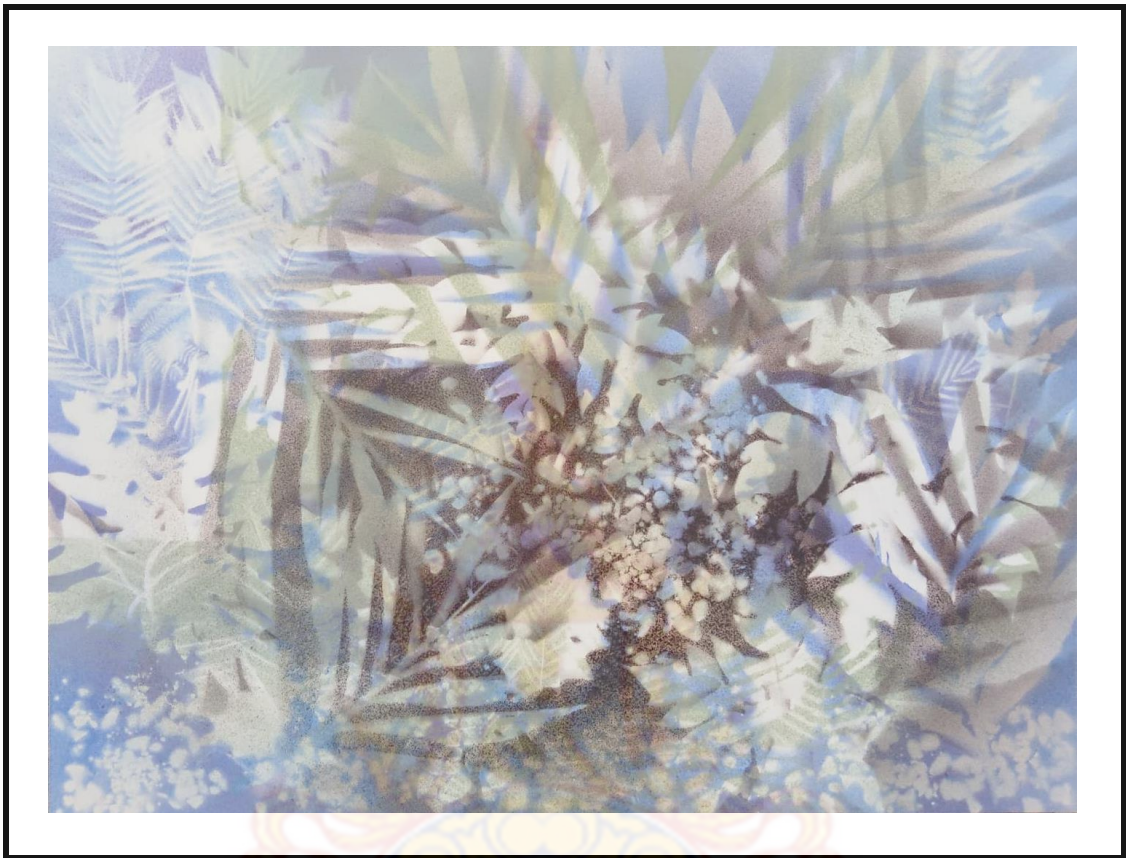
ชื่อผลงาน	“แสง” สัมผัส
เทคนิค	สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด	80x90 เซนติเมตร

ภาพที่ 67 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น
ภาคใต้ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน	“แสง” ยามเช้า
เทคนิค	สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด	90x120 เซนติเมตร

ภาพที่ 68 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น
ภาคใต้ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน	แสงกระทบ
เทคนิค	สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด	90x120 เซนติเมตร

ภาพที่ 69 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น
ภาคใต้ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน	ความงามธรรมชาติพื้นถิ่น
เทคนิค	สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด	90x120 เซนติเมตร

ภาพที่ 70 ภาพแสดงผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่น
ภาคใต้ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน	บรรยากาศสีเส้น
เทคนิค	สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด	80x100 เซนติเมตร

บทที่ 4

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

หลักการวิเคราะห์ผลงานศิลปกรรม

การวิเคราะห์วิจารณ์งานทัศนศิลป์ ทั้งของตนเองและผู้อื่น ภายในชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ผ่านการตีความหมายของผลงานนั้นๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะสื่อให้ผู้ชมรับรู้ ผ่านการรวบรวมข้อมูลอันเกี่ยวกับผลงานให้ได้มากที่สุด แล้วนำมาตีความพลิกกลั่นกรอง ให้กลายเป็นคำวิจารณ์เชิงสร้างสรรค์ เพื่อเป็นข้อคิดในการนำผลงานไปปรับปรุง ให้ผู้สร้างสรรค์ผลงาน เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในทักษะรวมทั้งกระบวนการคิดการสร้างงานศิลปะ เพื่อให้ทั้งผู้ชมและจิตรกร มีจิตสำนึกทางด้านบวก ช่วยกันอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานและผู้ชม ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน รู้จักเคารพในความคิดเห็นผู้อื่น เรียนรู้ข้อดี – ข้อด้อย ของตัวเอง เป็นการเห็นต่างในทางที่ทำให้ศิลปินมีผลงานดีขึ้น

หลักการวิเคราะห์ด้านเนื้อหา

การวิเคราะห์วิจารณ์งานทัศนศิลป์ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

การวิจารณ์ตามความรู้สึก การวิจารณ์ในข้อนี้ เป็นการวิจารณ์งานศิลปะที่ผู้แสดงทัศนะ แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบ มีความรู้สึกอย่างไรก็พรรณนาไปตามนั้น ซึ่งเป็นการวิจารณ์เน้นความรู้สึกส่วนตัวเป็นอย่างมาก โดยขาดทฤษฎีมารองรับจึงขาดความน่าเชื่อถือ จึงไม่ค่อยได้รับความนิยมนิยม

การวิจารณ์ตามเนื้อหาสาระ เป็นการวิจารณ์อันแสดงออกถึงการวิเคราะห์อันผ่านกระบวนการคิด การตีความหมาย รวมทั้งการประเมินค่าอย่างมีหลักการเป็นที่ตั้ง ด้วยวิธีการวิจารณ์ในรูปแบบนี้จึงมีความน่าเชื่อถือค่อนข้างมาก อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาสุนทรียภาพ เนื่องจากอ้างอิงมาจากทฤษฎีบวกกับประสบการณ์ของผู้วิจารณ์จึงเป็นที่ยอมรับค่อนข้างมาก

หลักการวิเคราะห์รูปลักษณะ

วิเคราะห์และการสังเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุ หมายถึง ส่วนสำคัญที่รวมกันเป็นรูปร่างรูปทรงของสิ่งทั้งหลายตามที่มีมองเห็น ได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา น้ำหนัก บริเวณว่าง และลักษณะผิวทัศนธาตุ เป็นส่วนประกอบสำคัญของศิลปะที่สามารถนำมาจัดให้ประสานกลมกลืน เกิดเป็นผลงานศิลปะที่มีคุณค่าทางความงาม และสื่อความหมายตามความคิดของผู้สร้างสรรค์ได้ ทัศนธาตุเกิดขึ้นจากการนำเอาธาตุใดธาตุหนึ่งมาสร้างเป็นรูปขึ้น จากนั้นก็จะเกิดธาตุอื่นๆ ขึ้นตามมา เช่น การใช้เส้นสร้างรูปทรงขึ้นรูปหนึ่ง ก็จะทำให้เกิดช่องว่างหรือรูปร่างของบริเวณว่างขึ้นเมื่อใช้สีระบายลงบนรูปทรง ทัศนธาตุจะปรากฏขึ้นทั้งเส้น สี และลักษณะผิว

จุด (Point)

จุด (point) เป็นส่วนประกอบพื้นฐานขององค์ประกอบอื่นๆ เป็นองค์ประกอบศิลปะเรื่องแรก โดยไม่ต้องใช้ความสามารถในเรื่องของศิลปะ แต่การออกแบบจุดให้สวยงามจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านศิลปะ การออกแบบโดยนำจุดไปใช้จะต้องใช้ให้เหมาะสม โดยให้จุดจุดหนึ่งมีความสัมพันธ์กับอีกจุดหนึ่งช่วงระยะระหว่างจุดจะมีความสำคัญเท่ากับจุดที่วางลงไปจะต้องให้มีความสัมพันธ์กัน เช่น จุดสามารถเกิดเป็นเส้นด้วยการจุดต่อเนื่องกัน หรือจุดสามารถสร้างรูปร่างด้านการใช้เส้นที่จุดต่อๆ กันจนเกิดเป็นรูปร่าง รูปทรงได้ และยังสามารถใช้จุดแสดงค่าน้ำหนักอ่อนแก่ และแสดงแสงและเงา

จุดเป็นสิ่งที่เล็กที่สุดและเป็นส่วนประกอบพื้นฐานจำเป็น ไม่มีความกว้าง ความยาว ความสูง ความหนาหรือความลึก ถ้าวางอยู่โดยทั่วๆ ไปจะไม่เกิดความงาม นอกจากนั้นจุดยังหมายถึงที่ตั้งของตำแหน่งต่างๆ อาจจะเป็นบริเวณหรือเป้าหมายก็ได้ ถ้านำจุดเหล่านี้มารวมเข้าไว้แห่งใดแห่งหนึ่ง ก็จะเกิดความงามขึ้นได้ อาจจะเป็นการป้าย เต็มเครื่องหมายที่ควรเรียนรู้โดยธรรมชาติ เราสามารถเห็นจุดได้หลายขนาดด้วยการมอง บางครั้งมีขนาดใหญ่ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของวัตถุที่ปรากฏเป็นจุดนั้นๆ แสดงส่วนประกอบที่โดดเด่นหรือเป็นกลุ่มรูปทรงต่างๆ เช่น รูปร่างในจินตนาการจัดเป็นองค์ประกอบพื้นฐานขององค์ประกอบอื่นๆ เช่น จุดสามารถสร้างรูปทรง รูปปร่าง ความอ่อนแก่ของแสงและเงา

เส้น (Line)

เส้น (Line) เส้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโครงสร้างของศิลปะ ที่แสดงออกที่มีความหมายและให้ความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์และจิตใจแก่ผู้ดู หรือให้ความหมาย ขนาด ความยาว และทิศทางที่เส้นช่วยแสดงออกถึงความรู้สึกและอารมณ์ของศิลปิน เรื่องราวที่เกิดจากเส้นตั้งให้ความรู้สึกสง่างาม เส้นนอนให้ความรู้สึก สงบหรือนิ่ง เส้นทแยงให้ความรู้สึกตื่นเต้น เส้นโค้งให้ความรู้สึกอ่อนโยน เช่น ภาพสิงโตบาดเจ็บใช้ทำหน้าที่ทั้งสองข้างพยางค์ขึ้นตามแนวตั้งแสดงถึงความมีชีวิต เส้นทแยงของลูกธนูให้ความตื่นเต้น ส่วนเส้นนอนของเท้าหลังให้ความรู้สึกที่สงบ พักหรือตาย ในการใช้เส้นทแยงและเส้นโค้งจะช่วยภาพให้มีความหนา ความลึก และสร้างพื้นผิวลวดลายให้เห็นเด่นชัด ความรู้สึกที่เกิดจากทิศทางของเส้น เส้นทุกเส้นมีทิศทางคือ ทางนอน ทางตั้ง หรือทางเฉียงในแต่ละทิศทาง

เกิดจากจุดที่เรียงต่อกัน หรือเกิดจากการลากเส้นไปยังทิศทางต่างๆ มีหลายลักษณะ เช่น ตั้งนอน แฉียง โค้ง ฯลฯ เส้น เกิดจากเคลื่อนที่ของจุด หรือถ้านำจุดมาวางเรียงต่อกันก็จะเกิดเป็นเส้นขึ้น เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาว ไม่มีความกว้าง ทำหน้าที่เป็นขอบเขตของที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง สี น้ำหนัก รวมทั้งเป็นแกนหลักโครงสร้างของรูปร่างรูปทรงต่างๆ

เส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญของงานศิลปะทุกชนิด เส้นสามารถให้ความหมาย แสดงความรู้สึก และอารมณ์ด้วย การสร้างเป็นรูปทรงต่างๆ ขึ้น เส้นมี 2 ลักษณะคือ เส้นตรง (Straight Line) และเส้นโค้ง (Curve Line) เส้นทั้งสองชนิดนี้เมื่อนำมาจัดวางในลักษณะต่างๆ กันและให้ความหมาย ความรู้สึก ที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ลักษณะของเส้น

เส้นมีจุดเด่นที่นำมาใช้ได้หลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิดรูปร่างรูปทรงต่างๆ มากมาย เพื่อต้องการสื่อให้เกิดความรู้สึกทางด้านอารมณ์ จากการสร้างสรรค์ของงาน

1. เส้นตั้ง หรือ เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่นเป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง
2. เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ นิ่ง ผ่อนคลาย
3. เส้นเฉียง หรือ เส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง
4. เส้นหยัก หรือ เส้นซิกแซก แบบฟันปลา ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว อย่างเป็นจังหวะ มีระเบียบ ไม่ราบเรียบ น่ากลัว อันตราย ชัดแย้ง ความรุนแรง
5. เส้นโค้ง แบบคลื่น ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ลื่นไหล ต่อเนื่อง สุภาพอ่อนโยน นุ่มนวล

6. เส้นโค้งแบบก้นหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว คลื่นคลาย หรือเติบโตในทิศทางที่หมุนวน ถ้า มองเข้าไปจะเห็นพลังความเคลื่อนไหวที่ไม่สิ้นสุด

7. เส้นโค้งวงแคบ ให้ความรู้สึกถึงพลังความเคลื่อนไหวที่รุนแรง การเปลี่ยนทิศทางที่รวดเร็ว ไม่หยุดนิ่ง

8. เส้นประ ให้ความรู้สึกที่ไม่ต่อเนื่อง ขาด หาย ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความเครียด ความสำคัญของเส้น

- ใช้ในการแบ่งที่ว่างออกเป็นส่วนๆ

- กำหนดขอบเขตของที่ว่าง หมายถึง ทำให้เกิดเป็นรูปร่าง (Shape) ขึ้นมา

- กำหนดเส้นรอบนอกของรูปทรง ทำให้มองเห็นรูปทรง (Form) ชัดขึ้น

- ทำหน้าที่เป็นน้ำหนักอ่อนแก่ ของแสดงและเงา หมายถึง การแรเงาด้วยเส้น

- ให้ความรู้สึกด้วยการเป็นแกนหรือโครงสร้างของรูป และโครงสร้างของภาพ

สี (Colors)

สี (Color) หมายถึง ลักษณะของแสงที่ปรากฏแก่สายตาให้เห็นเป็นสี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน) ในทางวิทยาศาสตร์ให้คำจำกัดความของสีว่า เป็นคลื่นแสงหรือความเข้มของแสง ที่สายตาสามารถมองเห็น ในทางศิลปะสี คือ ทัศนธาตุอย่างหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของงานศิลปะและใช้ในการสร้างงานศิลปะโดยจะทำให้ผลงานมีความสวยงามช่วยสร้างบรรยากาศ มีความสมจริงเด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้น สีเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของงานศิลปะ และเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกอารมณ์ และจิตใจได้มากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ในชีวิตของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสีต่างๆอย่างแยกไม่ออก โดยที่สีจะให้ประโยชน์ในด้านต่างๆเช่น

1 ใช้ในการจำแนกสิ่งต่างๆเพื่อให้เห็นชัดเจน

2 ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่างๆเพื่อให้เกิดความสวยงาม กลมกลืนเช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน

3 ใช้ในการจัดกลุ่ม พวก คณะด้วยการใช้สีต่างๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบต่าง ๆ

4 ใช้ในการสื่อความหมายเป็นสัญลักษณ์หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว

5 ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงาม สร้างบรรยากาศสมจริงและน่าสนใจ

6 เป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่างๆของมนุษย์

แม่สี Primary Colour แม่สี คือ สีที่นำมาผสมกันแล้วทำให้เกิดสีใหม่ ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสีเดิมแม่สี มีอยู่ 2 ชนิด คือ

1. แม่สีของแสง เกิดจากการหักเหของแสงผ่านแท่งแก้วปริซึม มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน อยู่ในรูปของแสงรังสีซึ่งเป็นพลังงานชนิดเดียวที่มีสีคุณสมบัติของแสงสามารถนำมาใช้ ในการถ่ายภาพ ภาพโทรทัศน์ การจัดแสงสีในการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น

2. แม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติ และจากการสังเคราะห์โดยกระบวนการเคมี มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน แม่สีวัตถุธาตุเป็นแม่สีที่นำมาใช้งานกันอย่างกว้างขวาง ในวงการศิลปะวงการอุตสาหกรรม ฯลฯ แม่สีวัตถุธาตุ เมื่อนำมาผสมกันตามหลักเกณฑ์ จะทำให้เกิด วงจรสี ซึ่งเป็นวงสีธรรมชาติ เกิดจากการผสมกันของแม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีหลักที่ใช้งานกันทั่วไป ในวงจรสี จะแสดงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

วงจรสี (Color Circle)

สีขั้นที่ 1 คือ แม่สี ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน

สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์

- สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่าง มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น
- สีแดง กล้าหาญ อันตราย ระวัง สะดุดตา
- สีเหลือง สว่างที่สุด บริสุทธิ์ แจ่มใส เลื่อมใส
- สีน้ำเงิน สงบ สุขุม สันติภาพ ภูมิฐาน
- สีเขียว ความหวัง สดชื่น ชุ่มชื่น ร่มเย็น
- สีม่วง ร่ำรวย โอ่อ่า งอกงาม
- สีส้ม ร้อนแรง สนุกสนาน รื่นเริง เปรี้ยว
- สีขาว สะอาด บริสุทธิ์ กระจ่างแจ้ง มั่นคง เบา
- สีดำ เศร้า ความตาย หนัก

วรรณะของสี คือสีที่ให้ความรู้สึกร้อน-เย็น ในวงจรสีจะมีสีร้อน 7 สี และสีเย็น 7 สี ซึ่งแบ่งที่ สีม่วงกับสีเหลือง ซึ่งเป็นได้ทั้งสองวรรณะ

สีตรงข้าม หรือสีตัดกัน หรือสีคู่ปฏิปักษ์ เป็นสีที่มีค่าความเข้มของสี ตัดกันอย่างรุนแรง ในทางปฏิบัติไม่นิยมนำมาใช้ร่วมกัน เพราะจะทำให้แต่ละสีไม่สดใสเท่าที่ควร การนำสีตรงข้ามกันมาใช้ร่วมกัน อาจกระทำดังนี้

1. มีพื้นที่ของสีหนึ่งมาก อีกสีหนึ่งน้อย
2. ผสมสีอื่นๆ ลงไปสีใดสีหนึ่ง หรือทั้งสองสี
3. ผสมสีตรงข้ามลงไปสีทั้งสองสี

สีกลาง คือ สีที่เข้าได้กับสีทุกสี สีกลางในวงจรัสมี 2 สี คือ สีน้ำตาล กับ สีเทา สีน้ำตาล เกิดจากสีตรงข้ามกันในวงจรัสผสมกัน ในอัตราส่วนที่เท่ากัน สีน้ำตาลมีคุณสมบัติสำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่นแล้วจะทำให้สีนั้น ๆ เข้มขึ้นโดยไม่เปลี่ยนแปลงค่าสี ถ้าผสมมาก ๆ เขาก็จะกลายเป็นสีน้ำตาลสีเทา เกิดจากสีทุกสี ๆ สีในวงจรัสผสมกัน ในอัตราส่วนเท่ากัน สีเทา มีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่น ๆ แล้วจะทำให้ มีด หมน ใช้ในส่วนที่เป็นเงา ซึ่งมีน้ำหนักอ่อนแก่ในระดับต่าง ๆ ถ้าผสมมาก ๆ เข้าจะกลายเป็นสีเทา

คุณลักษณะของสี เป็นการใช้สีในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเกิดความสวยงามและความรู้สึกต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้สร้าง คุณลักษณะของสีที่ใช้โดยทั่วไป มีดังนี้ คือ สีเอกรงค์ (Monochrome) เป็นการใช้สีเพียงสีเดียว แต่มีหลาย ๆ น้ำหนัก ซึ่งไล่เรียงจากน้ำหนักอ่อนไปแก่ เป็นการใช้สีแบบดั้งเดิม ภาพจิตรกรรมไทยแบบดั้งเดิมจะเป็นลักษณะนี้ ต่อมาเมื่อมีการใช้สีอื่นๆเข้ามาประกอบมากขึ้น ทำให้มีหลายสี ซึ่งเรียกว่า “พหุรงค์” ภาพแบบสีเอกรงค์ มักดูเรียบ ๆ ไม่ค่อยน่าสนใจ

วรรณะของสี (Tone) สีมียู่ 2 วรรณะ คือ วรรณะสีร้อน และ สีเย็นสีร้อนคือสีที่ดูแล้วให้ความรู้สึกร้อน สีเย็นคือสีที่ดูแล้วรู้สึกเย็น ซึ่งอยู่ในวงจรัส สีม่วงกับสีเหลืองเป็นได้ทั้งสีร้อนและสีเย็นแล้วแต่ว่าจะอยู่กับกลุ่ม สีใด การใช้สีในวรรณะเดียวกันจะทำให้เกิดรู้สึกกลมกลืนกัน การใช้สีต่างวรรณะจะทำให้เกิดความแตกต่าง ชัดแย้ง การเลือกใช้สีในวรรณะ ไต ๆ ขึ้นอยู่กับความต้องการ และ จุดมุ่งหมายของงาน

ค่าน้ำหนักของสี (Value of colour) เป็นการใช้สีโดยให้มีค่าน้ำหนักในระดับต่าง ๆ กัน และมีสีหลาย ๆ สี ซึ่งถ้าเป็นสีเดียว ก็จะมีลักษณะเป็น สีเอกรงค์ การใช้ค่าน้ำหนักของสี จะทำให้เกิดความกลมกลืน เกิดระยะใกล้ไกล ตื้นลึก ถ้ามีค่าน้ำหนักหลาย ๆ ระดับ สีก็จะกลมกลืนกันมากขึ้น แต่ถ้ามีเพียง 1-2 ระดับที่ห่างกัน จะทำให้เกิดความแตกต่าง

ความเข้มของสี (Intensity) เกิดจาก สีแท้ คือสีที่เกิดจากการผสมกันในวงจรัส เป็นสีหลักที่ผสมขึ้นตามกฎเกณฑ์และไม่ถูกผสมด้วยสีกลางหรือสีอื่นๆ จะมีค่าความเข้มสูงสุด หรือแรงจัดที่สุด เป็นค่าความแท้ของสีที่ไม่ถูกเจือปน เมื่อสีเหล่านี้ อยู่ท่ามกลางสีอื่น ๆ ที่ถูกผสมให้เข้มขึ้นหรืออ่อนลง ให้มีดหมนหรือเปลี่ยนค่าไปแล้ว สีแท้จะแสดงความแรงของสีปรากฏออกมาให้เห็น อย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้เกิดจุดสนใจขึ้นในผลงาน ลักษณะเช่นนี้ เหมือนกับดอกเฟื่องฟ้าสีชมพูสดๆหรือบานเย็น ที่อยู่ท่ามกลางใบเฟื่องฟ้าที่เขียวจัดๆ หรือ พลุที่ถูกจุดส่องสว่างในยามเทศกาลตัด กับสีมืด ๆทึบๆ ทึมๆ ของท้องฟ้ายามค่ำคืน เป็นต้น

สีส่วนรวมหรือสีส่วนรวม (Tonality) เป็นลักษณะที่มีสีใดสีหนึ่ง หรือกลุ่มสีชุดหนึ่งที่ใกล้เคียงกัน มีอิทธิพลครอบคลุม สีอื่น ๆ ที่อยู่ใก้ในภาพ เช่น ในทุ่งดอกทานตะวันที่กำลังออกดอกชูช่อบานสะพรั่ง สีส่วนรวมก็คือ สีของดอกทานตะวัน หรือ บรรยากาศการแข่งขันฟุตบอลในสนาม ถึงแม้ผู้เล่นทั้งสองทีมจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้า หลากสีต่างกันก็ตาม แต่ สีเขียวของสนามก็จะมีอิทธิพลครอบคลุม สีต่าง ๆ ทั้งหมด สีใดก็ตามที่มีลักษณะเช่นนี้ เป็นสีส่วนรวมของภาพ

สีส่วนรวมหรือสีครอบงำจึงหมายถึงสีใดสีหนึ่งที่มีจำนวนมากกว่าสีอื่นในพื้นที่หรือภาพนั้นๆ เช่น ภาพต้นไม้ที่เรามองเห็นเป็นสีเขียว แต่ความจริงแล้วในสีเขียวของต้นไม้ นั้นอาจมีสีอื่นประกอบอยู่ด้วยเช่น สี เขียวอ่อน สีเหลือง สีน้ำตาล เป็นต้น งานจิตรกรรมทั้งแนวปัจจุบันและสมัยใหม่ล้วนแล้วแต่ต้องใช้อิทธิพลของสีส่วนรวมเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งสิ้น แม้ว่าสีอื่นจะเด่นชัดในบางส่วนของภาพก็ตาม สีส่วนรวมหรือสีครอบงำนี้จะช่วยทำให้ภาพมีเอกภาพและสมบูรณ์ขึ้น ตัวอย่างเช่น ภาพเขียนของศิลปินชาวอิตาลีสมัยโบราณมักจะใช้สีเหลืองหรือสีน้ำตาลเป็นสีครอบงำทั้งหมดภายในภาพแทบทุกชิ้น ทั้งนี้ไม่จำกัดเฉพาะสองสีที่ยกตัวอย่างมาเท่านั้นอาจเป็นสีกลุ่มอื่นๆได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สร้างสรรค์

โครงสร้างสีส่วนรวม (Tonality)

มีศิลปินหลายท่านนิยมชมชอบกันการมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพราะบรรยากาศสีจะเป็นตัวแสดงและบ่งบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ร้อน รุนแรง สงบ หรือเยือกเย็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการใช้สีส่วนรวมของสีใดหรือวรรณะใด ซึ่งศิลปินแต่ละคนสามารถกำหนดขึ้นตามความรู้สึกพอใจของตนเอง

สภาพสีส่วนรวม หมายถึง สีใดสีหนึ่งที่ข่มสีอื่นๆ ได้หมดที่อยู่สีเดียวกันหรือเป็น 2 สีประสานกันทำให้เกิดเป็นสีๆ หนึ่งเป็นได้เด่นกว่าสีอื่นๆ

สีส่วนรวม คือ การใช้สีหลายๆสี แต่เมื่อมองแล้วจะเห็นเป็นสีๆเดียวที่เห็นชัดกว่าสีอื่นๆที่มีจำนวนของสีน้อยกว่าและเด่นชัด สีส่วนรวมนี้เองที่ช่วยให้ภาพมีเอกภาพ

ระยะและมิติ เป็นส่วนประกอบที่ช่วยสร้างภาพให้มีความลึกสมจริง โดยใช้ทัศนธาตุ คือ สี น้ำหนัก แสงเงา และพื้นผิวเป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ศิลปินอาจเลือกใช้ทัศนธาตุ เพียงสิ่งเดียวในการทำงานก็ได้เพื่อสร้างคุณค่าและเอกภาพจำเพาะเจาะจงลงไป ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ตายตัวเกี่ยวกับเรื่องระยะมิติ ขึ้นอยู่กับว่าเจตนาของศิลปินต้องการเน้นในลักษณะใด ระยะมิติหมายถึงรูปแบบที่แสดงออกความใกล้-ไกล ตื้น-ลึก หนา-บาง สร้างความรู้สึกในการมองเห็นภาพที่อยู่บนระนาบเรียบเกิดมิติที่สามหรือความลึกในทางทัศนศิลป์เกิดขึ้นได้ 2 ทาง คือ

1. เกิดขึ้นจากรูปทรงธรรมชาติ เรารู้กันดีว่ารูปทรงในธรรมชาติมี 3 มิติ รูปทรงเหล่านี้ ได้แก่ คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ ปัจจัยข้างต้นถึงแม้จะเขียนขึ้นด้วยเส้นรอบนอกเพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องแสดง ปริมาตรด้วยน้ำหนักหรือสี ผู้ดูก็จะรู้สึกได้เองว่าเป็นรูปทรงที่มีปริมาตรเพราะความเคยชินที่ได้เห็นอยู่ ประจำ

2. เกิดจากลักษณะของทัศนธาตุ เรารู้สึกว่าที่ว่างมีความลึกได้โดยไม่ต้องรู้ว่าสิ่งนั้นเป็นอะไร เพราะถ้าความลึกที่เกิดจากการทำงานของทัศนธาตุต่างๆ โดยตรง ลักษณะของทัศนธาตุที่ทำให้เกิด ความลึก

สีครอบงำหรือสีส่วนรวม อาจจำแนกได้สองประการคือ

ประการแรกครอบงำโดยมีสีใดสีหนึ่งแผ่กระจายเต็มภาพ เช่นภาพทุ่งหญ้า ซึ่งแม้จะมีสี อื่นๆของพวกดอกไม้ ลำต้น ก็ตามแต่สีส่วนรวมก็ยังเป็นสีเขียวของทุ่งหญ้านั่นเอง เราเรียกสี ครอบงำหรือสีส่วนรวมของภาพคือสีเขียวนั่นเอง ยกตัวอย่างง่ายๆอีกประการเช่นเวลาเราดูฟุตบอลที่ แข่งกันในสนาม จากมุมสูงๆเราจะเห็นสีส่วนรวมเป็นสีเขียวครอบงำอยู่ถึงแม้จะมีสีอื่นๆของนักกีฬาอยู่ ก็ตาม ก็ถูกอิทธิพลของสีเขียวข่มลงจนหมด

ประการที่สอง การครอบงำของสีที่เกิดขึ้นระหว่างสี เช่น ถ้าเรานำเอาสีแดงและสีเหลืองมา ระบายเป็นจุดๆบนกระดาษสลับกันเต็มไปหมด เมื่อดูกระดาษนั้นในระยะห่างพอสมควรเราจะเห็น สองสีนั้นผสมกันกลายเป็นสีส้ม หรือเช่นเดียวกับการที่เราเขียนภาพด้วยสีหลายๆสีแล้วเมื่อดูรวมๆ แล้วกลายเป็นสีที่ผสมออกมาเด่นชัด เช่นต้นไม้ ประกอบด้วยสีเหลือง น้ำตาล ดำ เขียวแก่ เขียวอ่อน แต่เมื่อดูห่างๆก็กลับกลายเป็นสีเขียว

น้ำหนัก (Value)

น้ำหนัก (Value) หมายถึง ความอ่อนแก่ของสี หรือแสงเงาที่นำมาใช้ในการเขียนภาพ น้ำหนักทำให้รูปทรงมีปริมาตร และให้ระยะแก่ภาพตัวอย่าง การให้น้ำหนักทำให้รูปทรงมีปริมาตร

แสงและเงา (Light & Shade) แสงและเงา เป็นองค์ประกอบที่อยู่คู่กัน แสง เมื่อส่องกระทบ กับวัตถุ จะทำให้เกิดเงา

แสงและเงา เป็นตัวกำหนดระดับของค่าน้ำหนัก ความเข้มของเงาจะขึ้นอยู่กับความเข้มของ แสง ในที่ที่มีแสงสว่างมาก

เงาจะเข้มขึ้น และในที่ที่มีแสงสว่างน้อย เงาจะไม่ชัดเจน ในที่ที่ไม่มีแสงสว่างจะไม่มีเงา และ เงาจะอยู่ในทางตรงข้ามกับแสงเสมอ

ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ สามารถจำแนกเป็นลักษณะที่ต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด จะมีความสว่างมากที่สุดในวัตถุที่มีผิวมันวาวจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงออกมาให้เห็นได้ชัด
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นบริเวณที่ได้รับแสงสว่าง ร่องลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีค่าน้ำหนักอ่อน ๆ
3. บริเวณเงา (Shade) เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับแสงสว่าง เป็นบริเวณที่ถูกบดบังจาก แสงสว่าง ซึ่งจะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้นกว่าบริเวณแสงสว่าง
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังมากหลาย ๆ ชั้น จะมีค่าน้ำหนักที่เข้มมากไปจนถึงเข้มที่สุด
5. บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังที่เงาของวัตถุทาบลงไป เป็นบริเวณเงาที่อยู่ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงา น้ำหนักของพื้น หลังทิศทางและระยะของเงา

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิว (texture) หมายถึง พื้นผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณผิวหน้าของสิ่งต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสแล้วสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะอย่างไร คือรู้ว่า หยาบ ขรุขระ เรียบ มัน ด้าน เนียน สาก เป็นต้น ลักษณะที่สัมผัสได้ของพื้นผิว มี 2 ประเภท คือ

1. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยมือ หรือกายสัมผัส เป็นลักษณะพื้นผิวที่เป็นอยู่จริง ๆ ของผิวหน้าของวัสดุนั้น ๆ ซึ่งสามารถสัมผัสได้จากงานประติมากรรม งานสถาปัตยกรรม และสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ
2. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยสายตา จากการมองเห็นแต่ไม่ใช่ลักษณะที่แท้จริงของผิว วัสดุ นั้น ๆ เช่น การวาดภาพก้อนหินบนกระดาษ จะให้ความรู้สึกเป็นก้อนหิน แต่เมื่อสัมผัสเป็นกระดาษ หรือใช้กระดาษพิมพ์ลายไม้ หรือลายหินอ่อน เพื่อปะทับบนผิวหน้าของสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นการสร้างพื้นผิวลวงตาให้สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นเท่านั้น

ความรู้สึกที่มีต่อพื้นผิว พื้นผิวจะให้ความรู้สึกเมื่อสัมผัสด้วยสายตา และมีที่แตกต่างกัน คือ

1. ลักษณะผิวเรียบละเอียด มีสีอ่อน ให้ความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนไหว บางเบา แสดงความเป็นผู้หญิง ถ้าลักษณะผิวเรียบมันวาว จะให้ความรู้สึกหรูหรา มีราคา ลื่นไหล
2. ลักษณะผิวหยาบ ให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น กระด้าง น่ากลัว แสดงความเป็นผู้ชาย
3. ผิวขรุขระ ให้ความรู้สึกตื่นเต้น ดึงดูดความสนใจ

พื้นผิวลักษณะต่าง ๆ จะให้ความรู้สึกต่องานศิลปะที่แตกต่างกัน พื้นผิวหยาบจะให้ความรู้สึกกระตุ้นประสาท หนักแน่น มั่นคง แข็งแรงถาวร ในขณะที่ผิวเรียบ จะให้ความรู้สึกเบา สบาย การใช้ลักษณะของพื้นผิวที่แตกต่างกันเห็นได้ชัดเจน

จากงานประติมากรรม และมากที่สุดในงานสถาปัตยกรรมซึ่งมีการรวมเอาลักษณะต่าง ๆ กันของพื้นผิววัสดุหลาย ๆ อย่าง เช่น อิฐ ไม้ โลหะ กระจก คอนกรีต หิน ซึ่งมีความขัดแย้งกันแต่สถาปนิกได้นำมาผสมกลมกลืนได้อย่างเหมาะสม ลงตัวจนเกิดความสวยงาม

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่าง (Space) หมายถึง ช่องว่างหรือพื้นที่ว่างที่ล้อมรอบรูปร่าง รูปทรง ระยะห่างระหว่างรูปร่างกับรูปร่าง รูปทรงกับรูปทรง และพื้นที่ว่างภายในรูปทรง บริเวณว่างเหล่านี้จะช่วยให้รูปภาพมีลักษณะปลอดโปร่ง สบายตา ดูไม่อึดอัด ทึบตัน ให้ความรู้สึกแปลกใหม่และผ่อนคลาย

ลักษณะของบริเวณว่าง

1. บริเวณว่างทางกายภาพ (Physical Space) หมายถึง บริเวณที่ปรากฏจริงในงานประติมากรรมงานสถาปัตยกรรม เป็นบริเวณว่างที่สามารถรับรู้สัมผัสได้ด้วยความเป็นจริงทางกายภาพ มีอากาศอยู่โดยรอบ

2. บริเวณว่างในรูปภาพ (Pictorial Space) หมายถึง บริเวณว่างที่ปรากฏในงานจิตรกรรม งานศิลปะภาพพิมพ์ เป็นบริเวณว่างแบบลวงตาไม่สามารถเข้าไปได้จริง

รูปร่างและรูปทรง (Shape and Form)

รูปร่าง (Shape) คือ พื้นที่ๆ ล้อมรอบด้วยเส้นที่แสดงความกว้าง และความยาว รูปร่างจึงมีสองมิติรูปทรง คือ ภาพสามมิติที่ต่อเนื่องจากรูปร่าง โดยมีความหนา หรือความลึก ทำให้ภาพที่เห็นมีความชัดเจน และสมบูรณ์

การนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้างและความยาว ไม่มีความหนาหรือความลึกมีลักษณะ 2 มิติ

1. รูปแบบที่เป็น 2 มิติ แสดงพื้นที่ผิวเป็นระนาบแบนไม่แสดงความเป็นปริมาตร ซึ่งมีลักษณะแบนราบ ไม่แสดงน้ำหนักแสงเงา รูปร่างในทางศิลปะอาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

2. รูปร่างธรรมชาติ หมายถึงรูปร่างที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรมชาติที่พบเห็นอยู่ทั่วไป เช่น คน สัตว์ พืช ฯลฯ

3. รูปร่างเรขาคณิต หมายถึงรูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้น มีโครงสร้างแน่นอน ได้แก่ รูปร่างวงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ห้าเหลี่ยม วงรี ฯลฯ

4. รูปร่างอิสระ หมายถึงรูปร่างที่มีลักษณะไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดเดาได้ว่ารูปร่างจะเปลี่ยนแปลงหรือเคลื่อนไหวไปในรูปแบบใดหรือทิศทางใด

รูปทรง (Form)

รูปทรง (Form) หมายถึง โครงสร้างทั้งหมดของวัตถุที่ปรากฏแก่สายตาในลักษณะ 3 มิติ คือ มีทั้งส่วนกว้างส่วนยาวส่วนหนาหรือลึก คือ จะให้ความรู้สึกเป็นแท่งมีเนื้อที่ภายใน มีปริมาตรและมีน้ำหนัก

การนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้าง ความยาว และความหนาหรือความลึก มีลักษณะ 3 มิติ

รูปร่างและรูปทรงแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ

รูปเรขาคณิต (Geometric Form) มีรูปร่างรูปทรงที่แน่นอน มาตรฐาน สามารถวัดหรือคำนวณได้ มีกฎเกณฑ์ เช่น รูปสี่เหลี่ยม รูปวงกลม รูปวงรี ห้าเหลี่ยม หกเหลี่ยม พีระมิด เป็นต้น รูปเรขาคณิตเป็นโครงสร้างพื้นฐานของรูปทรงต่างๆ ดังนั้น การสร้างสรรค์รูปอื่นๆ ควรศึกษารูปเรขาคณิตให้เข้าใจอย่างแท้จริงก่อน

รูปทรงธรรมชาติ (Nature Form) เป็นการเลียนแบบธรรมชาติ นำรูปทรงที่มีอยู่ตามธรรมชาติรอบตัวเรา เช่น ดอกไม้ ใบไม้ สัตว์ต่างๆ สัตว์น้ำ แมลง มนุษย์ เป็นต้น มาใช้เป็นแม่แบบในการออกแบบและสร้างสรรค์ โดยยังคงให้ความรู้สึกและรูปทรงที่เป็นธรรมชาติอยู่ส่วนผลงานบางชิ้นที่ล้อเลียนธรรมชาติ โดยใช้รูปทรงเช่น ตึกตึกหมี การ์ตูน อวัยวะของร่างกายเรา เป็นต้น ยังคงเป็นรูปทรงตามธรรมชาติ ให้เห็นอยู่ บางครั้งได้มีการนำวัสดุที่มีอยู่ ตามธรรมชาติ เช่น เปลือกหอย กิ่งไม้ ขนนก ฯลฯ นำมาออกแบบ ดัดแปลง สร้างสรรค์ผลงาน รูปทรงก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนัก

รูปทรงอิสระ (Free Form) เป็นรูปแบบโครงสร้างที่ไม่แน่นอน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เลื่อนไหล ให้ความอิสระ และได้อารมณ์ ความเคลื่อนไหวเป็นอย่างดี รูปอิสระอาจเกิดจากรูปเรขาคณิตหรือรูปธรรมชาติ ที่ถูกกระทำจนมีรูปลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิมจนไม่เหลือสภาพเดิม

เอกภาพ (Unity) หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งด้านรูปลักษณะและด้านเนื้อหาเรื่องราว เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว เพื่อผลรวมอันไม่อาจแบ่งแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกไป การสร้างงานศิลปะ คือ การสร้างเอกภาพขึ้นจากความสับสน ความยุ่งเหยิง เป็นการจัดระเบียบ และดุลยภาพ ให้แก่สิ่งที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้รวมตัวกันได้ โดยการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันเอกภาพของงานศิลปะ มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. เอกภาพของการแสดงออก หมายถึง การแสดงออกที่มีจุดมุ่งหมายเดียว แน่นนอน และมีความเรียบง่าย งานชิ้นเดียวจะแสดงออกหลายความคิด หลายอารมณ์ไม่ได้ จะทำให้สับสน ขาด

เอกภาพ และการแสดงออกด้วยลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคน ก็สามารถทำให้เกิดเอกภาพแก่ผลงานได้

2. เอกภาพของรูปทรง คือ การรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และมีระเบียบขององค์ประกอบทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปิน ออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์ ดังนั้นกฎเกณฑ์ในการสร้างเอกภาพในงานศิลปะเป็นกฎเกณฑ์เดียวกันกับธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ 2 หัวข้อ คือ

1. กฎเกณฑ์ของการขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1.1 การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการขัดแย้งกันของ องค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย

1.2 การขัดแย้งของขนาด

1.3 การขัดแย้งของทิศทาง

1.4 การขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ

2. กฎเกณฑ์ของการประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้สิ่งต่าง ๆ เข้ากันได้อย่างสนิท เป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งที่เหมือนกันเข้าด้วยกันการประสานมีอยู่ 2 วิธี คือ

2.1 การเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การทำสิ่งที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกัน ด้วยการ ใช้ตัวกลางเข้าไปประสาน เช่น สีขาว กับสีดำ ซึ่งมีความแตกต่าง ขัดแย้งกันสามารถทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ ด้วยการใช้สีเทาเข้าไปประสาน ทำให้เกิดความกลมกลืนกัน มากขึ้น

2.2 การซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เป็นการสร้างเอกภาพที่ง่ายที่สุด แต่ก็ทำให้ดูจืดชืด น่าเบื่อที่สุดนอกเหนือจากกฎเกณฑ์หลักคือ การขัดแย้งและการประสานแล้ว ยังมีกฎเกณฑ์รองอีก 2 ข้อ คือ

1. ความเป็นเด่น (Dominance) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้ง ด้วยการเพิ่ม หรือลดความสำคัญ ความน่าสนใจในหน่วยใดหน่วยหนึ่งของคู่ที่ขัดแย้งกัน

1.2 ความเป็นเด่นที่เกิดจากการประสาน

2. การเปลี่ยนแปลง (Variation) คือ การเพิ่มความขัดแย้งลงในหน่วยที่ซ้ำกัน เพื่อป้องกันความจืดชืด น่าเบื่อ ซึ่งจะช่วยให้มีความน่าสนใจมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงมี 4 ลักษณะ คือ

2.1 การเปลี่ยนแปลงของรูปลักษณะ

2.2 การเปลี่ยนแปลงของขนาด

2.3 การเปลี่ยนแปลงของทิศทาง

2.4 การเปลี่ยนแปลงของจังหวะ

การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะจะต้องรักษาคุณลักษณะของการซ้ำไว้ ถ้ารูปมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก การซ้ำก็จะหมดไป กลายเป็นการขัดแย้งเข้ามาแทน และ ถ้าหน่วยหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความแตกต่างจากหน่วยอื่น ๆ มาก จะกลายเป็นความเป็นเด่นเป็นการสร้างเอกภาพด้วยความขัดแย้ง

ดุลยภาพหรือความสมดุล หมายถึงการจัดภาพที่มีความพอดีและเหมาะสมให้เกิดน้ำหนักการจัดวางสองข้างเท่ากัน หรือมีความสูงกว่าเท่ากัน ความสมดุลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความสมดุลแบบสองข้างเท่ากัน (symmetrical) คือการนำส่วนประกอบของทัศนศิลป์มาจัดวางให้น้ำหนักทั้งสองข้างเท่ากันหรือเหมือนกัน ซึ่งให้ความรู้สึกสงบนิ่งเป็นสมาธิ และความศรัทธาเลื่อมใส

2. ความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (asymmetrical balance) คือการนำส่วนประกอบของศิลปะมาจัดวางที่ไม่เท่ากันหรือไม่เหมือนกันทั้งสองข้างแต่มองดูภาพรวมแล้วเท่ากันด้วยความรู้สึก และให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว แปลกใหม่ และมีความเป็นอิสระ

3. จุดเด่น (dominance) จุดเด่นหรือจุดสนใจ หมายถึงส่วนสำคัญที่เด่นที่สุดของภาพที่สามารถเร้าความสนใจหรือสื่ออารมณ์ ความรู้สึกและความงามให้เห็นได้อย่างเด่นชัด ในการจัดภาพให้มีจุดเด่นอย่างง่าย ๆ ก็คือ การกำหนดส่วนประกอบ (principal) ซึ่งเป็นจุดเด่นหรือเป็นเป้าหมายสำคัญของภาพขึ้นมาก่อน โดยวางอยู่ในตำแหน่งระยະหน้า (foreground) และระยະกลาง (middle ground) แล้วกำหนดส่วนรอง (subordinate) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของภาพ ซึ่งมีหลายส่วนมาช่วยเน้นให้จุดเด่นหรือส่วนประธานมีความเด่นชัดและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเน้นจุดเด่นของภาพ

เราสามารถเน้นจุดเด่นให้น่าสนใจได้ด้วยวิธีการดังนี้

1. การเน้นด้วยขนาดของรูปร่าง – รูปทรง โดยการนำรูปร่าง – รูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันมาจัดองค์ประกอบรวมกัน ย่อมเกิดการเน้นซึ่งกันและกัน รูปทรงที่มีขนาดใหญ่จะมีความเด่นชัดและเป็นส่วนประกอบที่ช่วยให้ภาพสมบูรณ์

2. การเน้นด้วยแสงเงา โดยการสร้างค่าน้ำหนักของแสงเงาให้แตกต่างกัน ซึ่งมีค่าน้ำหนักสว่างและค่าน้ำหนักมืด จะช่วยเน้นซึ่งกันและกันจุดเด่นที่มีค่าน้ำหนักสว่างท่ามกลางความมืดหรือจุดเด่นที่มีการเน้นแสงเงาและเงาตกทอดอย่างชัดเจนจะมีความเด่นชัดและมีความงดงามยิ่งขึ้น

3. การเน้นด้วยสี การใช้สีในวรรณคดีที่แตกต่างกันจะช่วยเน้นซึ่งกันและกันให้ดูเด่นชัด สวยงามยิ่งขึ้น ในภาพองค์ประกอบศิลป์ สีในวรรณะเย็น (warm tone) ซึ่งปริมาณน้อยกว่าให้เด่นชัด ขึ้นได้

4. การเน้นด้วยเส้น เป็นการนำเส้นมาเป็นจุดเน้นของภาพให้เกิดความเด่นชัด โดยเน้นด้วยเส้นที่แตกต่างกันหรือแสดงออกด้วยเส้นที่อ่อนช้อยสวยงาม หรือเส้นที่มีพลังความรุนแรง ให้อารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ กัน

สัญลักษณ์ (Symbol)

สัญลักษณ์ (symbol) คือการใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่ง เป็นสิ่งที่เราต้องการจะนำเสนอ อยากจะเล่า อยากจะให้นักอ่านได้รับรู้ แต่ว่าจะไม่ใช้การเขียนบอกไปตรงๆ ทื่อๆ เพราะทำให้เรื่องที่เรา ต้องการจะเล่า นั้นขาดอรรถรส ไม่น่าสนใจ และกลายเป็นงานเขียนที่จืดชืดไปในที่สุด นักคิดนักเขียน จึงได้คิดหาวิธีการซ่อนเร้นและแฝงสารหรือประเด็นที่ตนเองต้องการจะสื่อผ่านรูปของบางสิ่ง บางอย่าง สัญลักษณ์นั้นช่วยในการสื่อสาร อาจจะเป็นรูปภาพ การเขียนอักษร การออกเสียง หรือการ ทำท่าทาง ซึ่งช่วยให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจตรงกันแม้จะพูดกันคนละภาษา แต่ขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายว่า ผู้ส่งสารมีความสามารถใช้สัญลักษณ์ให้สื่อความหมายมากเพียงใด และผู้รับสารมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่ไข่มากเพียงใด ดังนั้นภาษามือจึงจัดว่าเป็นสัญลักษณ์อย่าง หนึ่งเช่นกัน

การวิเคราะห์ด้านเนื้อหา

เนื้อหา (Content) คือ องค์ประกอบหรือโครงสร้างทางนามธรรม ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็น รูปทรง ส่วนที่เป็นนามธรรมนี้ นอกจากเนื้อหาแล้ว ยังมีเรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้งเนื้อหา เรื่องและแนวเรื่อง ต่างก็มีความเชื่อมโยงและทับซ้อนกันอยู่ เรื่องกับเนื้อหาใน งานศิลปะบางประเภทแทบจะแยกจากกันไม่ได้ แต่ในงานศิลปะบางประเภทเกือบไม่เกี่ยวข้องกันเลย แนวเรื่องคือแนวทางของเรื่อง เป็นต้นทางที่จะนำไปสู่เนื้อหา ซึ่งเป็นผลขั้นสุดท้าย

เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ศิลปินนำมาสร้างงานศิลปะแบบรูปธรรม (Realistic) เช่น ภาพคน สัตว์ ทิวทัศน์ สิ่งของ ศาสนา สงคราม เป็นต้น แต่ศิลปะบางประเภทไม่แสดงเรื่องราว เราเรียกศิลปะ ประเภทนี้ว่า นอนออบเจกตีฟอาร์ต (Nonobjective Art) ส่วนใหญ่ได้แก่ ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

แนวเรื่อง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นแนวความคิด (Concept) ความรู้สึกหรือความหมายที่ศิลปินต้องการแสดงออก เช่น ความงาม ความรัก ความ ศรัทธา

สัญลักษณ์ คือ สิ่งหนึ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง แต่ที่จริงแล้ว หมายถึง รูปทรงที่ประกอบขึ้นด้วยโครงสร้างทางรูปและทางวัตถุ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ให้กับเนื้อหาหรือความเป็นศิลปะ หรือสุนทรียภาพที่เกิดจากรูปทรงนั้น การสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้านั้น แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ได้ดังนี้

การวิเคราะห์รูปลักษณ์

การวิเคราะห์กับการวิจารณ์ มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือเป็นส่วนหนึ่ง ของกันและกัน บางครั้งอาจเรียกรวมกันว่า การวิเคราะห์ วิจารณ์ ต่อไปนี้ เป็นความหมายของ การวิเคราะห์และ การวิจารณ์ที่ศนศิลป์จากเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- การวิเคราะห์ คือการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง หรือเป็นการ รายงานเกี่ยวกับความคิด ของคนใดคนหนึ่ง

- การวิจารณ์ คือ การกระทำของการแสดงออกที่ไม่เห็นด้วย เกี่ยวกับ บางสิ่งบางอย่างหรือบางคน

- การวิเคราะห์ คือการสำรวจตรวจสอบอย่างจริงจัง และการตัดสินเกี่ยวกับ บางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับความคิดของใครคนใดคนหนึ่ง

- การวิเคราะห์ศิลปะ คือการอธิบาย การตีความ และการประเมินค่า เกี่ยวกับ ผลงานทางศิลปะ

- การวิเคราะห์วิจารณ์ศิลปะ คือกระบวนการเกี่ยวกับการตัดสินเชิงคุณภาพ ของ ผลงานและการสร้างงานศิลปะ

- การวิจารณ์ศิลปะ ถือว่าเป็นสาขาหนึ่งของสุนทรียศาสตร์ แต่ก็แตกต่างจาก สุนทรียศาสตร์ เพราะจุดมุ่งหมายของการวิจารณ์ก็เพื่อตัดสินงานศิลปะ ในขณะที่ สุนทรียศาสตร์ เน้นไปที่การประเมิน คุณค่าเกี่ยวกับงานศิลปะ แต่ข้อแตกต่างนี้ ก็ไม่ได้มีความขัดแย้งกัน ประการใด

- การวิเคราะห์และการวิจารณ์ศิลปะ คือ การแสดงความคิดเห็น ต่อผลงาน ศิลปะอย่างมีหลักการ โดยการใช้ความรู้ องค์กรประกอบ ศิลปะ เป็นฐาน เพื่อค้นหา ค่าทางสุนทรียภาพในผลงานศิลปะนั้น ๆ

จุดประสงค์ของการวิเคราะห์งานทัศนศิลป์

การวิเคราะห์ศิลปะ มีจุดประสงค์ไม่ได้มุ่งที่ความสุข และความพอใจของผู้วิจารณ์แต่เพียงผู้เดียว แต่เป็นการ แลกเปลี่ยน ความรู้สึก กับคนอื่น ที่ได้สัมผัสกับชิ้นเดียวกัน เป็นการ ค้นหาคุณค่า สิ่งที่เป็นความงาม และเป็นการอธิบาย หรือตัดสิน คุณค่า หรือระดับของ ผลงานนั้น ว่าดี หรือ มีข้อบกพร่องอย่างไร โดยอ้างอิงกับหลักวิชาการ ทางด้านศิลปะ ผนวกกับความรู้ ประสบการณ์ด้านศิลปะ ของผู้วิจารณ์ ซึ่งในแต่ละคน จะมีระดับ ไม่เท่ากัน และไม่ใช้หลักในการตัดสินว่าอะไรดีกว่า หรือดีที่สุด

วิธีการวิเคราะห์งานทัศนศิลป์

ก่อนการศึกษาวิเคราะห์ทัศนศิลป์ ควรศึกษาแนวคิด และทฤษฎีการแสดงออก ทางทัศนศิลป์ ที่ศิลปินนำมาสร้างงาน ศิลปะ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

1. ทฤษฎีนิยมการเลียนแบบ (Naturalism Theory) เป็นทฤษฎีการสร้างงานศิลปะที่เหมือนจริงตามที่ตาเห็นจากสิ่งที่มี ในธรรมชาติ หรือตามความรู้สึก หรือ ทั้งสองแบบรวมกัน โดยผู้ชม งานศิลปะนั้น สามารถมองเห็น และเข้าใจได้ว่า เป็นภาพอะไรจาก ประสบการณ์ทางการเห็น

2. ทฤษฎีนิยมรูปทรง (Formalism Theory) เป็นทฤษฎีการสร้างงานศิลปะที่ใช้ส่วนประกอบ มูล ฐาน ของศิลปะ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง มาใช้โดยตรง และอาจจะเป็นการลด ตัดทอน สิ่งที่เป็นจริง ในธรรมชาติ มาสร้างขึ้นมาใหม่ โดยผู้ชมงานศิลปะนั้น พอจะสามารถ ระบุได้ว่าเป็นภาพอะไร

3. ทฤษฎีนิยมอารมณ์ (Emotionalism Theory) เป็นทฤษฎีการสร้างงานศิลปะโดยเน้นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกและ อารมณ์เป็นสำคัญ ผลงาน ที่ปรากฏออกมาจะมีลักษณะ ที่ไม่สามารถระบุได้ว่า เหมือนหรือเป็นภาพอะไร เป็นลักษณะนามธรรม (Abstract)

4. ทฤษฎีนิยมจินตนาการ (Immaginalism Theory) เป็นทฤษฎีการสร้างงานศิลปะที่ใช้ความคิดหรือ จินตนาการ บางทีเรียกผลงานชนิดนี้ว่า แบบอุดมคติ (Idealism) ส่วนใหญ่จะเป็น แนวประเพณี ของชาติใด ชาติหนึ่ง เช่น ศิลปะไทย ศิลปะจีน ญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งผู้วิจารณ์ศิลปะในแนวนี้ จะต้องเข้าใจประเพณี วัฒนธรรมของชาตินั้น เป็นอย่างดีด้วย

คุณสมบัติด้านเนื้อหา (Content Properties) หมายถึง คุณสมบัติด้านเนื้อหาหรือความบันเทิงใจ ในการสร้างงานศิลปะนั้น เช่น การสะท้อนภาพสังคมธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

คุณสมบัติด้านความรู้สึก (Expression Properties) หมายถึงคุณสมบัติด้านความรู้สึกสะท้อนใจ ที่มีต่อ งานศิลปะนั้น เช่น ความสดชื่นอิมเม็บ หรือความเศร้าสลด เป็นต้น

หลักการวิเคราะห์รูปแบบของงานศิลปะ (Style Analysis)

แบบอย่างหรือรูปแบบของงานศิลปะ (Style of Art) คือ แนวทางการแสดงออกที่มีลักษณะเฉพาะตัวของงานศิลปะเป็นลักษณะของการแสดงออกในงานศิลปะมีทั้งแบบอย่างของแต่ละสมัย แบบอย่างของแต่ละสกุลและแบบอย่างของแต่ละบุคคล รูปแบบงานทัศนศิลป์ แบ่งเป็น 3 รูปแบบ

1. รูปแบบเหมือนจริง (Realistic) หมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ โดยยึดหลักการสร้างสรรค์และการนำเสนอสิ่งที่ตามองเห็น เช่น การเขียนภาพคนเหมือน ภาพสัตว์ ภาพทิวทัศน์ ภาพหุ่นนิ่งในงานจิตรกรรม การปั้น การแกะสลัก และการหล่อรูปบุคคล สำคัญที่ทำเป็นอนุสาวรีย์ในงานประติมากรรม

2. รูปแบบแบบตัดทอน (Distortion) หมายถึง การสร้างสรรค์งานศิลปะในลักษณะบิดเบือนไปจากของจริง โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เหมือนจริงน้อยลง แต่ให้ความสำคัญกับรูปแบบจากความคิดของศิลปินมากขึ้น เพื่อสื่อความงามในการรับรู้ให้เข้าใจง่ายและรวดเร็วการสร้างสรรคงานทัศนศิลป์รูปแบบแบบตัดทอน เป็นการนำทัศนธาตุมาจัดองค์ประกอบศิลป์ของผลงาน โดยการบิดเบือนไปจากของจริงตามความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน เพื่อสื่อความงามในการรับรู้ให้เข้าใจง่ายและรวดเร็ว

3. รูปแบบตามความรู้สึก (Abstraction) หมายถึง การสร้างสรรค์งานศิลปะที่ไม่มีรูปแบบและเรื่องราวเหมือนจริง แต่มุ่งแสดงอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินที่ถ่ายทอดลงในผลงาน การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์รูปแบบตามความรู้สึก เป็นการนำทัศนธาตุมาใช้ในการจัดองค์ประกอบศิลป์และกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก เช่น ความสนุกสนาน ความตื่นเต้น ความน่ากลัว ความเศร้า ความสับสน ความร้อนแรง ความรัก

แรงบันดาลใจ เกิดจากความเชื่อ ความศรัทธาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ชาติ ศาสนา เทพเจ้า กษัตริย์ เป็นต้น แล้วเกิดความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่ออุทิศถวายในสิ่งที่ตนเคารพบูชา รูปแบบในการถ่ายทอดอาจเป็นผลงานที่เหนือจากความเป็นจริง ซึ่งเกิดจากจินตนาการหรือความเชื่อในแบบอุดมคติ

สัญลักษณ์หรือสิ่งแทน เกิดจากความต้องการสื่อสารเพื่อให้ผู้ชมผลงานได้เข้าใจในความหมายที่ต้องการสื่อ เป็นการเชื่อมโยงความคิดสร้างสรรค์กับสิ่งที่ต้องการสื่อความหมาย โดยมีรูปแบบเป็นสัญลักษณ์หรือสิ่งแทน

ความประทับใจ เกิดจากการได้สัมผัส ชื่นชม และซาบซึ้งกับความงามในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้น ซึ่งอาจจะมีรูปแบบในการถ่ายทอดเลียนแบบธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพืชพันธุ์พื้นถิ่นภาคใต้
การวิเคราะห์ด้านเนื้อหา

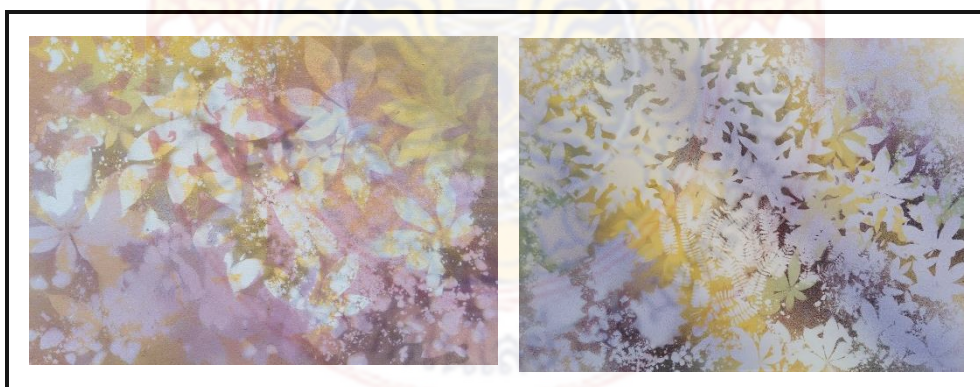
ภาพที่ 71 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์ด้านเนื้อหา รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีการรับเอารูปแบบทางธรรมชาติมาเป็นตัวแบบไว้ว่ารูปแบบจากธรรมชาติเป็นรูปแบบที่พบเห็นได้ตามธรรมชาติ นำสิ่งแวดล้อมหนึ่งมาดัดแปลงให้เป็นสิ่งแวดล้อมใหม่ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

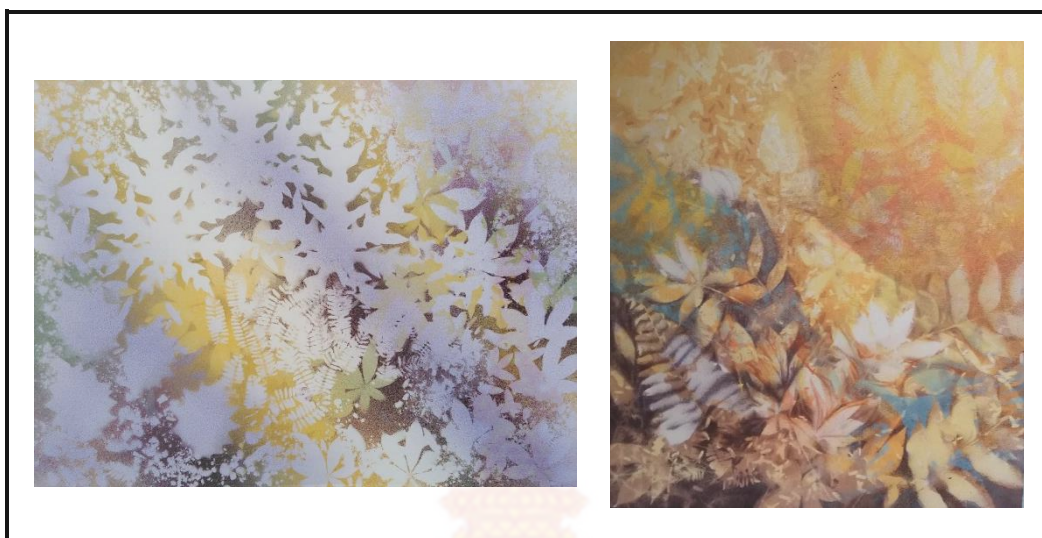
การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ภาพที่ 72 ภาพแสดงการเกิดรูปทรง

ภาพที่ 73 ภาพแสดงการทับซ้อนบรรยากาศของแสง

ภาพที่ 74 ภาพแสดงการใช้สีเป็นตัวสร้างรูปทรง ให้มีความเคลื่อนไหว นุ่มนวล ทับซ้อนกัน
ของสี ตามทิศทางที่ได้กำหนดไว้

ภาพที่ 75 ภาพแสดงบรรยากาศช่วงเวลา

การวิเคราะห์เทคนิค

ภาพที่ 76 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวที่มีความแตกต่างกัน

ภาพที่ 77 ภาพแสดงการใช้รูปทรงตัดกันในบางส่วน มาประกอบกันของส่วนประกอบต่างๆ และมีความแตกต่างกัน ทับซ้อน ให้ประสานเข้ากันได้

ภาพที่ 78 ภาพแสดงลักษณะจังหวะการซ้ำโดยการใช้รูปทรงให้มีความประสานต่อเนืองที่เท่าๆ กัน

ภาพที่ 79 ภาพแสดงการสร้างความเคลื่อนไหว ที่แสดงค่าของน้ำหนักแสงและเงา ได้เรียงตามทิศทาง

หลักการวิเคราะห์ด้านรูปลักษณ์

การวิเคราะห์ด้านรูปลักษณ์ทางด้านทัศนธาตุ (Visual Elements) มีดังนี้

จุด (Point)

ภาพที่ 80 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์จุด การออกแบบโดยนำจุดไปใช้ โดยให้จุดจุดหนึ่งมีความสัมพันธ์กับอีกจุดหนึ่งช่วงระยะระหว่างจุดจะมีความสำคัญเท่ากับจุดที่วางลงไปจะต้องให้มีความสัมพันธ์กัน สามารถเกิดเป็นเส้นด้วยการจุดต่อเนื่องกัน และสร้างรูปร่างด้านการใช้เส้นที่จุดต่อๆ กันจนเกิดเป็นรูปร่าง รูปทรง เป็นส่วนประกอบ และจุดแสดงค่าน้ำหนักอ่อนแก่ และแสดงแสงและเงา

เส้น (Line)

ภาพที่ 81 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์เส้น มีบทบาทสำคัญในเอกภาพของเส้นที่เป็นโครงสร้างของรูปทรงที่มีการเคลื่อนไหวสัมพันธ์กลมกลืนทั้งภาพ การเชื่อมโยงรูปทรงให้หน้าที่กำหนดขอบเขตของกลุ่มรูปทรง แสดงทิศทางความเคลื่อนไหวให้เกิดความรู้สึก นำสายตาจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เป็นการบังคับจุดเด่นของรูปทรง

๓ (Colors)

ภาพที่ 82 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์การใช้โทนสี แบบแบนเรียบ ให้น้ำหนักอ่อนและผสมสีใกล้เคียงให้มีน้ำหนักเข้ม ทำให้รูปทรงเกิดมิติระยะลึกตื้น โดยใช้โทนสีสว่างสร้างส่วนของแสง และโทนสีเข้มสร้างให้เกิดน้ำหนักของเงา การสร้างรูปทรงขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ทำให้เกิดระยะของรูปทรงพื้นหลังที่เป็นบรรยากาศของภาพที่มีการตัดกันของรูปทรง

น้ำหนัก (Tone)

ภาพที่ 83 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์น้ำหนัก บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังที่เงาของกลุ่มใบไม้ทาบลงไปและการใช้ค่าน้ำหนักของสี จะทำให้เกิดความกลมกลืน เกิดระยะใกล้ไกล ตื้นลึกและเน้นบริเวณกลุ่มใบไม้ที่ได้รับแสงสว่าง

พื้นผิว (Texture)

ภาพที่ 84 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์พื้นผิว ในส่วนรวมของภาพแสดงลักษณะพื้นผิวให้มีลักษณะเด่น ในบริเวณที่ต้องการเน้นในส่วนที่ทับซ้อนของกลุ่มรูปทรงใบไม้ ที่มีทั้งลักษณะพื้นผิวเรียบและขรุขระ ให้ความรู้สึกหนักเบาเพื่อเกิดหนักแสงและเงา

พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 85 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์พื้นที่ว่าง แสดงถึงบริเวณระหว่างกลุ่มใบไม้แต่ละกลุ่ม ทำหน้าที่เป็นพื้นเพื่อรองรับรูปทรงหลักและทำหน้าที่แยกรูปทรงให้ออกจากกันมีลักษณะพื้นที่ว่างที่กระจายตัว

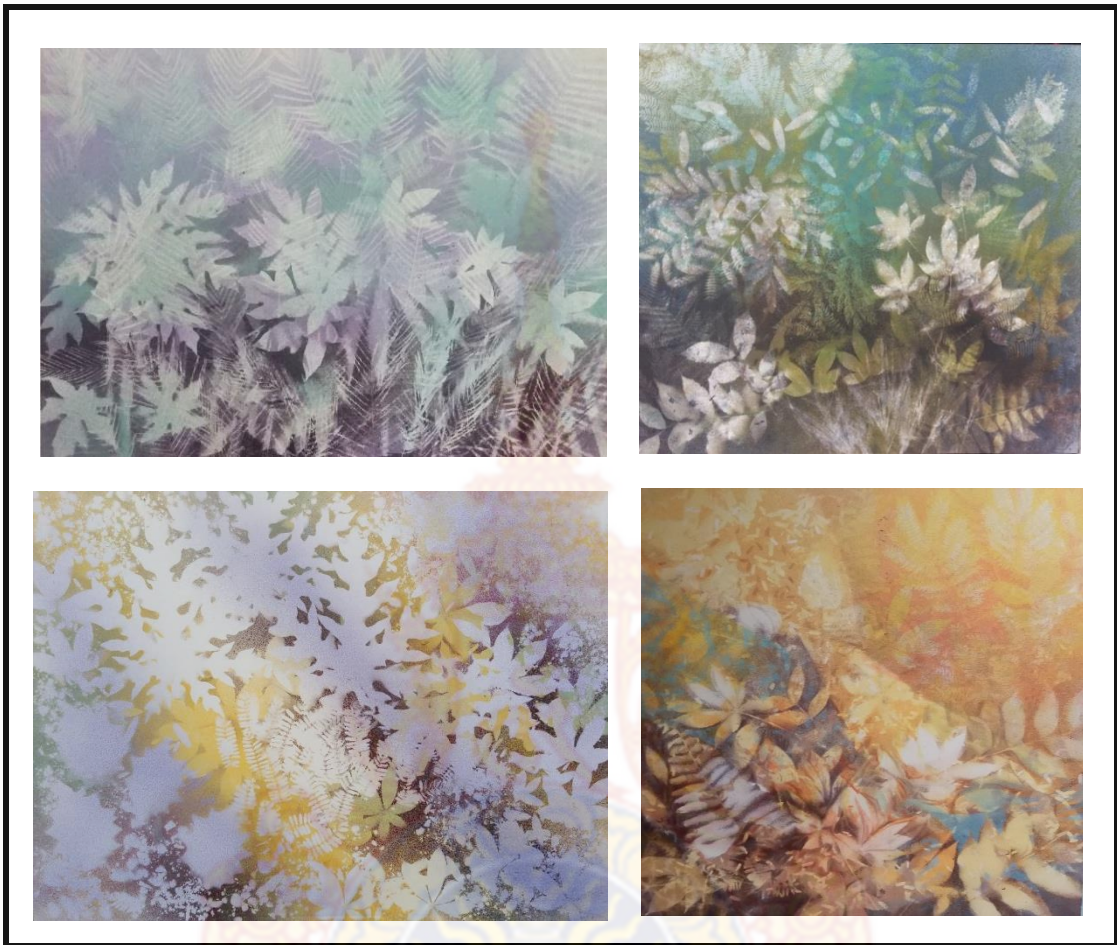
รูปทรง (Form)

ภาพที่ 86 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์รูปทรง เป็นรูปทรงที่ได้จากธรรมชาติ สร้างความสมดุลของภาพด้วยการวางรูปทรงของจุดเด่น เน้นน้ำหนักของกลุ่มใบไม้และเงาและเน้นแสงสว่างที่ตกกระทบเพื่อให้รูปทรงใบไม้บางกลุ่มสว่างขึ้น

เอกภาพ (Unity)

ภาพที่ 87 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์เอกภาพ เป็นการตัดกันของน้ำหนักระหว่างน้ำหนักของพื้นเดิม ให้เกิดเป็นช่องว่าง เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและเชื่อมโยงด้วยรูปทรงไปมาด้วยวิธีการซ้ำกัน

สัญลักษณ์ (Symbol)

ภาพที่ 88 ภาพแสดงลักษณะการวิเคราะห์สัญลักษณ์ เป็นการเชื่อมโยงความคิดสร้างสรรค์กับสิ่งที่ต้องการสื่อความหมาย โดยมีรูปแบบเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มใบไม้ ใช้ในส่วนประกอบข้อมูลของ เส้น รูปร่าง รูปทรง สิ่งที่เป็นจริงในธรรมชาติ มาสร้างขึ้นใหม่มาใช้โดยตรงเพื่อต้องการสื่อสารในความหมาย

สรุปการวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพีชคณิตพื้นถิ่นภาคใต้

ผลงานวิจัยชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม เริ่มจากแรงบันดาลใจ การรวบรวมข้อมูลแล้วสร้างเป็นภาพร่าง จนนำไปสู่การสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรม แสดงออกทางด้านความงามด้วยทัศนธาตุต่างๆ ที่นำมาประกอบกันขึ้นในส่วนต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามทัศนคติและแนวความคิด รวมกันเป็นรูปร่างรูปทรงของสิ่งทั้งหลายตามที่มองเห็น ได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา น้ำหนัก บริเวณว่าง และลักษณะผิวทัศนธาตุ เป็นส่วนประกอบสำคัญของศิลปะที่สามารถนำมาจัดให้ประสานกลมกลืน เกิดเป็นผลงานศิลปะที่มีคุณค่าทางความงาม และสื่อความหมายตามความคิดของผู้สร้างสรรค์ได้ ทัศนธาตุเกิดขึ้นจากการนำเอามาสร้างเป็นรูปขึ้น

เนื้อหา (Content) คือ องค์ประกอบหรือโครงสร้างทางนามธรรม ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง ส่วนที่เป็นนามธรรมนี้ นอกจากเนื้อหาแล้ว ยังมีเรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้งเนื้อหา เรื่องและแนวเรื่อง ต่างก็มีความเชื่อมโยงและทับซ้อนกันอยู่ เรื่องกับเนื้อหาในงานศิลปะบางประเภทแทบจะแยกจากกันไม่ได้ แต่ในงานศิลปะบางประเภทก็เกือบไม่เกี่ยวข้องกันเลย แนวเรื่องคือแนวทางของเรื่อง เป็นต้นทางที่จะนำไปสู่เนื้อหา ซึ่งเป็นผลขั้นสุดท้าย

เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ศิลปินนำมาสร้างงานศิลปะแบบรูปธรรม (Realistic) เช่น ภาพคน สัตว์ ทิวทัศน์ สิ่งของ ศาสนา สงคราม เป็นต้น แต่ศิลปะบางประเภทไม่แสดงเรื่องราว เราเรียกศิลปะประเภทนี้ว่า นอนออบเจกตีฟอาร์ต (Nonobjective Art) ส่วนใหญ่ได้แก่ ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

แนวเรื่อง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นแนวความคิด (Concept) ความรู้สึกหรือความหมายที่ศิลปินต้องการแสดงออก เช่น ความงาม ความรัก ความศรัทธา

สัญลักษณ์ คือ สิ่งหนึ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง แต่ที่จริงแล้ว หมายถึง รูปทรงที่ประกอบขึ้นด้วยโครงสร้างทางรูปและทางวัตถุ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ให้กับเนื้อหาหรือความเป็นศิลปะ หรือสุนทรียภาพที่เกิดจากรูปทรงนั้น การสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลข้างต้นแล้วมาดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะในลักษณะงานจิตรกรรม 2 มิติ รูปแบบงานจิตรกรรมร่วมสมัยเพื่อแสดง ให้เห็นถึงมุมมองส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ การรับรู้ปรากฏการณ์ทางความงาม เริ่มจากการสัมผัสด้วยการทำหน้าที่ของอวัยวะสัมผัสสัมผัสนำไปสู่การรับรู้ การเกิดความรู้สึก การตีความหรือแปรความจากรู้สึก นำไปสู่การเกิดจินตนาการ การคิด การวิเคราะห์ การเห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งและกลายเป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพจากนั้นได้สร้างภาพร่างขึ้นหลายๆชิ้นเมื่อกำหนดรูปแบบของงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบในภาพที่มีความเหมาะสม เนื้อหาในภาพเป็นจัดวางโดยการเขียนภาพแบบเหมือนจริงศึกษาจากผลงานศิลปกรรมของศิลปินที่ได้รับอิทธิพล นำมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำมาสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานศิลปกรรม เพื่อถ่ายทอดความงามทางด้านศิลปะ ความงามทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก และแฝงไว้ซึ่งแง่คิด อุดมคติตามทัศนะของข้าพเจ้า รวมถึงการศึกษา ค้นคว้า พัฒนาผลงานศิลปกรรมในครั้งนี้ให้มีเอกลักษณ์ และรูปแบบเฉพาะ ให้ตรงกับแนวความคิดให้มากที่สุด ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์อย่างน่าพอใจ และสามารถที่จะพัฒนาต่อไปได้ โดยเน้นการ แสดงออกซึ่งความรู้สึกและ อารมณ์เป็นสำคัญ ผลงาน ที่ปรากฏออกมาจะมีลักษณะเป็นขั้นตอนของการบรรยายโดยละเอียด เกี่ยวกับผลงาน ที่นำมาวิเคราะห์เป็นผลงานจิตรกรรมที่เน้นแสดงออกด้านความงาม โดยสร้างบรรยากาศสุมิตี ความตื่น ลึก ด้วยทัศนียภาพเชิง ทำให้ดูมีระยะใกล้ ไกล จัดภาพโดยรวมมีความเป็นเอกภาพด้วยเส้น รูปร่าง รูปทรง สี แสงเงาที่สัมพันธ์กลมกลืน และความรู้สึกอิทธิพลที่ได้รับมาจากสภาพแวดล้อมของรูปทรงในทางธรรมชาติ คุณค่าของเรื่องราวลักษณะนี้เป็นการนำเสนอ ของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ เป็นกระบวนการการสร้างสรรค์งานศิลปะ การวิเคราะห์ด้านเนื้อหาแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์ด้านเนื้อหาภายในหรือเนื้อหาทางรูปทรง เป็นเรื่องราวหรือสาระของผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการแสดงออกมาให้ผู้ชมได้สัมผัสรับรู้โดยอาศัยลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลปะ และการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาภายนอก การวิเคราะห์ความหมายของเรื่องและแนวเรื่อง que แสดงออกมาได้สัมผัสรับรู้ ส่วนการวิเคราะห์ด้านรูปลักษณ์ จะประกอบด้วยทัศนธาตุ ได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา น้ำหนัก พื้นที่วาง

รูปร่างรูปทรง มาเป็นการประสานหรือจัดองค์ประกอบของส่วนต่างๆ เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งหมด รวมทั้งมีการนำอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมของศิลปินมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ โดยมีการศึกษาจากศิลปินที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านเทคนิค วิธีการตลอดจนกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ขั้นตอนกรรมวิธีต่างๆ ที่สอดคล้อง มาปรับใช้ในการสร้างสรรค์เพื่อเป็นสื่อในการแสดงออก

ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะถ่ายทอดผ่านผลงานในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติโดยใช้เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบขนาด 80x90 เซนติเมตร จำนวน 3 ชิ้น ขนาด 90x110 เซนติเมตร 1 ชิ้น ขนาด 80x100 เซนติเมตร จำนวน 1 ชิ้น

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ความสัมพันธ์ในพีชพันธุ์พื้นถิ่น นี้เป็นไปตามขบวนการสร้างสรรค์อย่างเป็นลำดับในการแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นความงามที่ลงตัวและเข้าใจกลวิธีของการทำงานอย่างถ่องแท้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานศิลปะของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคตแพร่หลายต่อไป

อภิปรายผลการศึกษา

แสดงออกถึงการวิเคราะห์อันผ่านกระบวนการคิด การตีความหมาย รวมทั้งการประเมินค่าอย่างมีหลักการ ด้วยวิธีการในรูปแบบผลงาน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาสุนทรีย์ภาพ เนื่องจากอิงมาทฤษฎีบวกกับประสบการณ์ โดยผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ผ่านการตีความหมายของผลงาน ในการนำผลงานไปปรับปรุง ในทักษะรวมทั้งกระบวนการคิดการสร้างงานศิลปะเป็นงานจิตรกรรมที่มีคุณค่าในการแสดงออกทั้งในด้านความงาม ด้านสาระ และด้านอารมณ์ความรู้สึก

ด้านความงาม เป็นภาพที่สร้างสรรค์โดยยึดทฤษฎีการเลียนแบบตามธรรมชาติ คือ การเลียนแบบ ความงามตั้งแต่รูปร่าง รูปทรง สี สัน และน้ำหนักแสงเงา เป็นสัญลักษณ์แห่งธรรมชาติบริสุทธิ์สามารถรับรู้และสัมผัสได้ และมีความสุขเมื่อได้สัมผัสกับความงาม สามารถแบ่งการรับรู้ความงามออกเป็น 3 ลักษณะ คือการรับรู้ความงามได้จากภายในตัววัตถุ เป็นการรับรู้คุณค่าของความงามที่เป็นคุณสมบัติภายในตัววัตถุหรือผลงานศิลปะ ปรากฏให้เห็นในลักษณะความเหมาะสมของขนาด สัดส่วน รูปร่าง รูปทรง เส้น สี แสงเงา ลักษณะผิว ฯลฯ การรับรู้ความงามได้จากการกำหนดการรับรู้ความงามได้จากสภาวะความสัมพันธ์ของวัตถุและจิตใจ เป็นการรับรู้คุณค่าของความงามที่เกิดจากสภาวะความสัมพันธ์ของธรรมชาติ

บรรณานุกรม

- กุลนิดา เหลือบจำเริญ.(2553). **องค์ประกอบศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ 1.ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์.
- จันทวัน เบ็ญจวรรณ (2562.กรกฎาคม 23). **สิ่งแวดล้อม**
 [http://human.tru.ac.th/elearning/Human%20Being/human-detail1_4.html
 [2562.กรกฎาคม 29].
- ชัยวัฒน์ จันศิริบุญมี (2562.กรกฎาคม 23). **มนุษย์กับธรรมชาติ**
 [http://punyascentificphilosophy555.blogspot.com/2013/11/blog-
 post_24.html [2562.กรกฎาคม 23].
- ปาริษา ทองรุ่ง(2562.กรกฎาคม 29). **ศิลปะกับธรรมชาติ**
 [https://sites.google.com/site/artwithnature1/home/silpa-beuxng-tn
 [2562.กรกฎาคม 29].
- รวิตา ระย้านิล (2562.กรกฎาคม 29).**รูปแบบความผูกพัน**
 [http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/30697 [2562.กรกฎาคม 29].
- วิกิพีเดีย (2562.กรกฎาคม 29). **Peter_Doig**
 [https://en.m.wikipedia.org/wiki/Peter_Doig [2562.กรกฎาคม 29].
- สมชาย พรหมสุวรรณ.(2548). **หลักการทัศนศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : แอคทีฟ พรินท์.
- สมพร ฐรี.(2553).**การวิเคราะห์ทัศนศิลป์**.พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- สุชาติ เถาทอง.(2532).**ศิลปะกับมนุษย์**.พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้ง.
- สุนิตตา กลิ่นหอม (2562.กรกฎาคม 29). **มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม**
 [https://sites.google.com/site/kaemnitta/mnusy-kab-sing-waedlxm
 [2562.กรกฎาคม 23].
- wongsulit. Blogspot** (2562.กรกฎาคม 29). **ศิลปะกับธรรมชาติ**
 [http://wongsulit.blogspot.com/2008/03/blog-post.html[2562.กรกฎาคม 29].
- kanyarat homepage (2562.กรกฎาคม 29). **องค์ประกอบของศิลปะ และหลักการออกแบบ**
 [https://kanyarat.blogspot.com/2005/01/blog-post.html[2562.กรกฎาคม 29].
- Katie allen (2562.กรกฎาคม 29). **ชีวประวัติ**
 [http://www.katieallen.co.uk/about/[2562.กรกฎาคม 29]